

**UCHWAŁA NR XXXIV/295/2022
RADY GMINY SIEROSZEWICE**

z dnia 29 kwietnia 2022 r.

w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 559 ze zm.), art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503) oraz uchwały Nr VII/81/2019 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 czerwca 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice, Rada Gminy Sieroszewice uchwala się co następuje:

§ 1. Uchwala się Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice, zwane dalej Studium.

§ 2. 1. Załącznik nr 1 do uchwały stanowi tekst studium pt. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice – uwarunkowania”.

2. Załącznik nr 2 do uchwały stanowi tekst studium pt. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice – kierunki zagospodarowania i polityka przestrzenna”.

3. Załącznik nr 3 do uchwały stanowi rysunek studium pt. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice – uwarunkowania”.

4. Załącznik nr 4 do uchwały stanowi rysunek studium pt. „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice – kierunki”.

5. Załącznik nr 5 do uchwały stanowi opracowanie pt. „Analizy i bilans terenów”.

6. Załącznik nr 6 do uchwały stanowią dane przestrzenne.

7. Załącznik nr 7 do niniejszej uchwały stanowi rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag dotyczących projektu Studium.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Sieroszewice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Sieroszewice

Rafał Bartnik

WÓJT GMINY SIEROSZEWICE

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr XXXIV/295/2022
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia 29 kwietnia 2022 r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE – UWARUNKOWANIA

SIEROSZEWICE 2022 r.

Wykonawcy

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM

DASTORE Sp. z o.o. Ostrów Wielkopolski

w składzie:

1. mgr inż. Katarzyna Jastrzębska – Domagała – główny projektant
2. mgr inż. arch. Maria Jastrzębska – projektant
3. mgr Jadwiga Koryńska – projektant
4. mgr inż. Marcin Domagała – projektant
5. mgr inż. Michał Knopik – projektant
6. mgr inż. Agnieszka Hasek – projektant

Spis treści

1	WSTĘP	4
1.1	Podstawa prawna opracowania	4
1.1	Cel i zakres opracowania	4
1.2	Ogólna charakterystyka gminy	4
2	UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE ...	7
2.1	Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu.....	7
2.1.1	Struktura użytkowania gruntów	7
2.1.2	Dotychczasowe zagospodarowanie terenu	8
2.1.3	Układ komunikacyjny	12
2.1.4	Dotychczasowe uzbrojenie terenu	15
2.2	Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony	17
2.3	Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	18
2.3.1	Rzeźba terenu	18
2.3.2	Budowa geologiczna i surowce mineralne	19
2.3.3	Warunki wodne	19
2.3.4	Środowisko atmosferyczne	26
2.3.5	Zanieczyszczenie powietrza.....	27
2.3.6	Warunki glebowe.....	29
2.3.7	Flora i fauna	31
2.3.8	Zagrożenia przyrodnicze	33
2.3.9	Stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.....	34
2.3.10	Wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego	36
2.3.11	Stan klimatu akustycznego.....	42
2.4	Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.....	43
2.5	Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia, oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem.....	47
2.5.1	Demografia.....	47
2.5.2	Edukacja, opieka społeczna i zdrowotna.....	48
2.5.3	Rynek pracy	48

2.5.4	Mieszkalnictwo	49
2.5.5	Kultura.....	50
2.5.6	Kościóły.....	50
2.5.7	Działalność gospodarcza	50
2.5.8	Transport miejski.....	50
2.6	Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia.....	50
2.7	Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych 51	
2.8	Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla ..	52
2.9	Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych	55
2.10	Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami...	55
2.10.1	Linie elektroenergetyczne	55
2.10.2	Gospodarka odpadami	57
2.11	Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych	57
2.12	Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej	57
3	WYKAZ MATERIAŁÓW WEJŚCIOWYCH	59

1 WSTĘP

1.1 Podstawa prawna opracowania

Podstawową ustawą regulującą obowiązek sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, zwanym dalej „studium”, jest ustawa z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503). Zgodnie z art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu określenia polityki przestrzennej gminy, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Podstawą do podjęcia przez Wójta prac nad sporządzeniem zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice jest uchwała Nr VII/81/2019 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 czerwca 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice. Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną.

1.1 Cel i zakres opracowania

Celem opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego jest wyznaczenie polityki przestrzennej, w tym lokalnych zasad zagospodarowania przestrzennego.

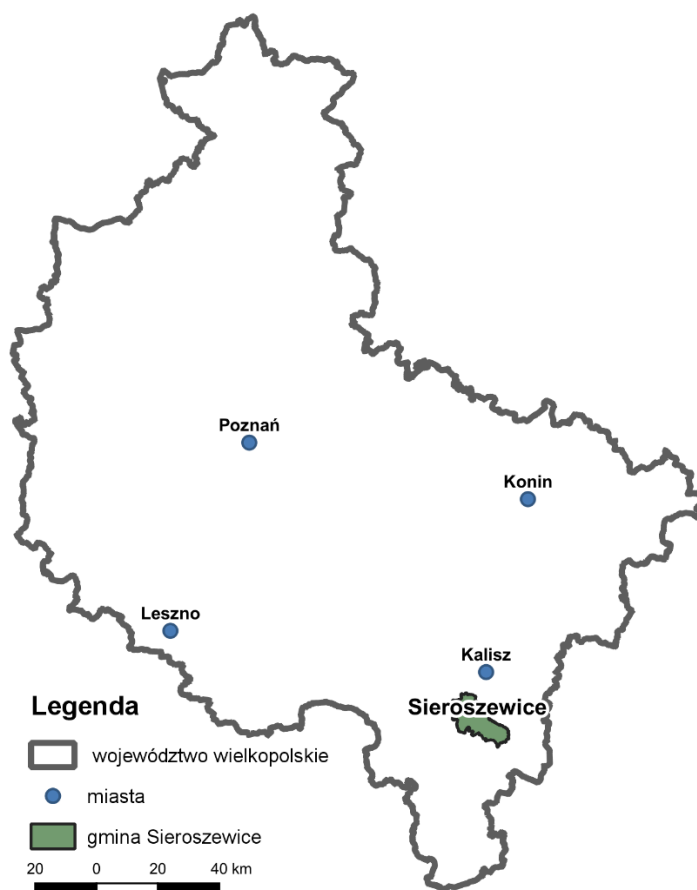
Niniejsze studium sporządza się dla obszaru w granicach administracyjnych gminy. Studium to dokument planistyczny, który określa politykę przestrzenną gminy, nie jest aktem prawa miejscowego i jest wiążący przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Przy sporządzaniu studium należy uwzględnić zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa, ramowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego związku metropolitalnego oraz strategii rozwoju gminy.

Sporządzenie nowego studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice spowodowane jest sygnalizowaniem potrzeb zmian w zagospodarowaniu przestrzennym przez osoby fizyczne i podmioty gospodarcze, a także planowanych inwestycji przez władze gminy.

Zmieniające się uwarunkowania przestrzenne, ale przede wszystkim formalne sprawiają, że obecnie obowiązujące studium nie zawsze odpowiada aktualnym potrzebom.

1.2 Ogólna charakterystyka gminy

Gmina Sieroszewice jest gminą wiejską w powiecie ostrowskim, w województwie wielkopolskim. Gmina Sieroszewice położona jest w południowo-wschodniej części województwa wielkopolskiego, we wschodniej części powiatu ostrowskiego. Siedzibą gminy jest wieś Sieroszewice. Położona jest około 130 km od Poznania – stolicy Wielkopolski, około 120 km od Leszna, około 80 km od Konina, około 25 km od Kalisza. Sieroszewice położone są przy drodze wojewódzkiej nr 450 (Kalisz-Opatów).

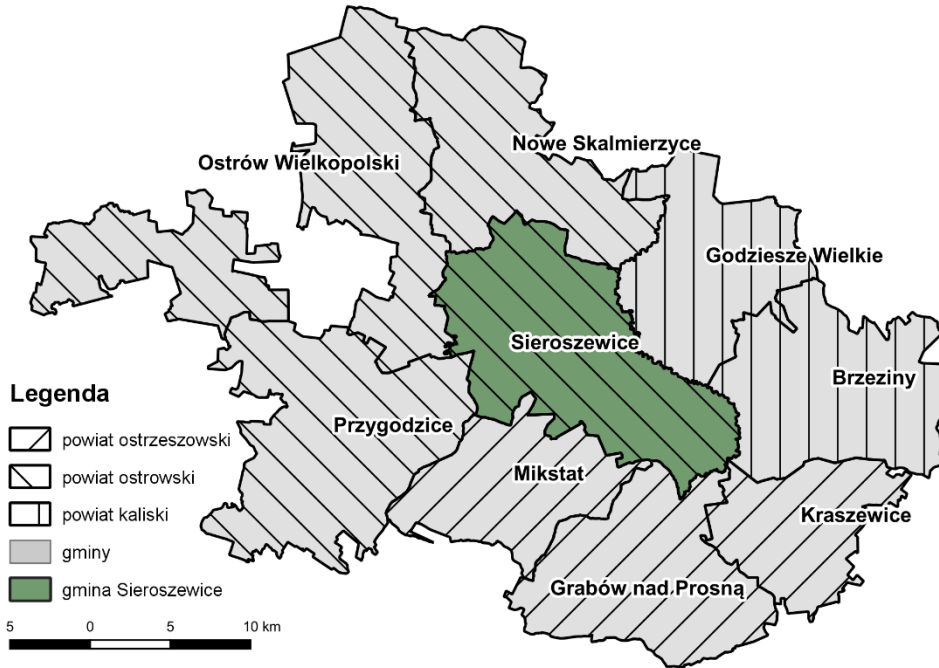

Ryc. 1. Położenie gminy na tle województwa wielkopolskiego
Źródło: opracowanie własne

Ryc. 2. Położenie gminy na tle powiatu ostrowskiego
Źródło: opracowanie własne

Gmina Sierszewice od północy graniczy z gminą Nowe Skalmierzyce (powiat ostrowski), od wschodu z gminą Godziesze Wielkie i Brzeziny (powiat kaliski), od południa z gminą Kraszewice, Grabów n/Prosną i Mikstat (powiat ostrzeszowski), od zachodu z gminą Przygodzice i Ostrów Wlkp. (powiat ostrowski).

Ryc. 3. Położenie gminy na tle gmin sąsiednich
Źródło: opracowanie własne

Według podziału fizycznogeograficznego Polski gmina Sierszewice położona jest w obrębie prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Niż Środkowopolski, w obrębie kilku makroregionów. Część północna i wschodnia gminy zlokalizowana jest w makroregionie Nizin Południow Wielkopolskich (318.1-2), gdzie wyróżnia się dwa mezoregiony: Wysoczyznę Kaliską (318.12) - obejmującą północną część gminy oraz Kotlinę Grabowską (318.21) - obejmującą wschodnią część gminy. Część południowo-zachodnia położona jest w obrębie dwóch makroregionów:

- Wału Trzebnickiego (318.4) z mezoregionem Wzgórza Ostrzeszowskie (318.46),
 - Obniżenia Milicko- Głogowskiego (318.3) z mezoregionem kotlina Milicka (318.34).
- (Kondracki 1998).

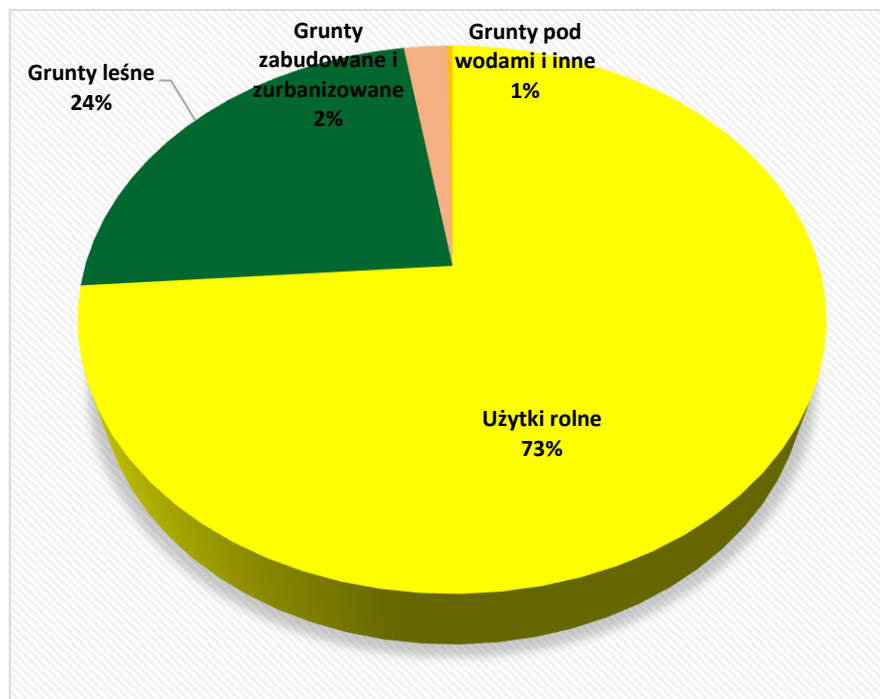
Ryc. 4. Położenie gminy Sierszewice na mapie podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego (1998)
Źródło: opracowanie własne na podkładzie mapy Mezoregiony wg. podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego

2 UWARUNKOWANIA ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE

2.1 Uwarunkowania wynikające z dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu

2.1.1 Struktura użytkowania gruntów

Całkowita powierzchnia gminy wynosi 163,54 km². Użytki rolne stanowią 73% całkowitej powierzchni gminy, powierzchnia lasów oraz gruntów zadrzewionych i zakrzewionych stanowi 24 % powierzchni gminy. Użytki zaliczane do kategorii gruntów zabudowanych i zurbanizowanych stanowią 2% powierzchni gminy.

Ryc. 5. Użytkowanie terenu – udział procentowy- 2019 r

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z ewidencji gruntów - 2019 r.

Kategoria gruntu	Rodzaj użytku gruntowego	Powierzchnia [ha]
Użytki rolne	grunty orne	7 625
	sady	23
	łąki trwałe	1 962
	pastwiska trwałe	557
	grunty rolne zabudowane	322
	grunty pod stawami	13
	grunty pod rowami	93
	grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych	5 017
	nieużytki	39
Grunty leśne	lasy	4 966

	grunty zadrzewione i zakrzewione	43	
Grunty zabudowane i zurbanizowane	tereny mieszkaniowe	52	
	tereny przemysłowe	24	
	inne tereny zabudowane	36	
	tereny zurbanizowane niezabudowane	4	
	tereny rekreacyjno-wypoczynkowe	12	
	użytki kopalne	6	
	tereny komunikacyjne	drogi	344
		tereny kolejowe	5
Grunty pod wodami	grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi	23	
	grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi	32	
Tereny różne		19	

Tab. nr 1. Użytkowanie terenu w gminie Sieroszewice – 2014 r.

Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Porównanie struktury użytkowania gruntów wskazuje na rolniczy charakter gminy. Poziom lesistości jest o 0,6 % poniżej średniej w skali kraju, wyższy jest natomiast od średniej lesistości powiatu ostrowskiego (28,2 %) oraz województwa wielkopolskiego (25,8 %) (Rocznik Województwo Wielkopolskie. 2019 Podregiony-powiaty-gminy). Udział procentowy powierzchni gruntów zabudowanych i zurbanizowanych świadczy, iż niewielka część gminy została przekształcona. Pozostałe tereny są wolne od zabudowy, utwardzeń i przekształceń. Można wnioskować, iż gmina posiada duże rezerwy terenowe do potencjalnego zainwestowania.

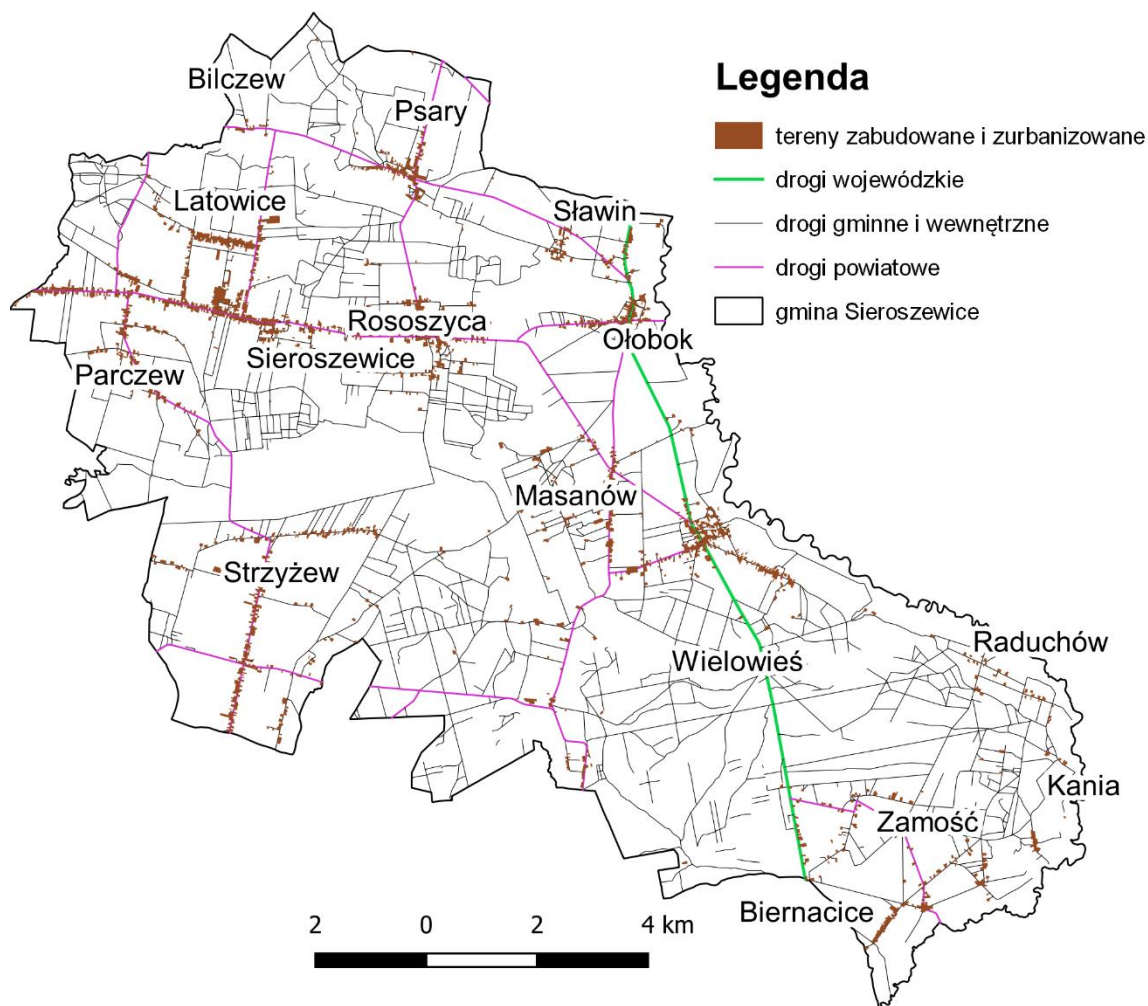
2.1.2 Dotychczasowe zagospodarowanie terenu

Struktura osadnicza

Na terenie gminy znajdują się następujące sołectwa: Biernacie, Bibianki, Bilczew, Kania, Latowice, Ołobok, Parczew, Psary, Raduchów, Rososzyca, Sieroszewice, Sławin, Namysłaki, Zamość, Westrza, Strzyżew, Wielowieś, Masanów.

Najważniejszym ośrodkiem w gminie jest miejscowość Sieroszewice, która położona przy drodze powiatowej łączącej Ostrów Wielkopolski z Wielosią. W przeważającej części gmina Sieroszewice jest zabudowana zabudową mieszkaniową jednorodziną, występuje także zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna, usługowa oraz produkcyjno-usługowa.

Wsi w gminie Sieroszewice mają układ ulicówek oraz rzędówek, cechuje je zwarta zabudowa zlokalizowana po jednej lub obu stronach drogi. Występuje także rozproszona zabudowa śródpolna. Schemat struktury osadniczej w gminie został przedstawiony na Ryc. 6.

Ryc. 6. Struktura osadnicza gminy Sieroszewice
Źródło: Opracowanie własne

Charakterystyka struktury osadniczej w miejscowościach gminy Sieroszewice:

- Biernacice – 121 mieszkańców - wieś o charakterze rzędówki, występuje względnie zwarta zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa, wieś cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia.
- Bibianki – 78 mieszkańców - wieś o charakterze ulicówki, występuje zwarta zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa, wieś cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia.
- Bilczew – 60 mieszkańców- wieś o charakterze rzędówki, występuje rozproszona zabudowa zagrodowa. Wieś cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi zlokalizowana jest kapliczka przydrożna św. Idzi.
- Kania – 57 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej oraz mieszkaniowej, cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi znajduje się krzyż wielofigurowy Pawła Brylińskiego XIX w.
- Latowice – 629 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze ulicówki oraz rzędówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na

odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi znajdują się sklep ogrodniczy, wielobranżowy sklep spożywczy, zakłady mechaniki samochodowej oraz przystanek autobusowy. Ponadto na terenie wsi zlokalizowane są przedszkole, park jordanowski, dom ludowy, Ochotnicza Straż Pożarna oraz kościół.

- Ołobok – 679 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi zlokalizowane są sklepy spożywcze, sprzedaż sprzętu rolniczego, urząd pocztowy, dwa kościoły, cmentarz, biblioteka, siłownia zewnętrzna, plac zabaw oraz przystanki autobusowe.
- Parczew – 659 mieszkańców – wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi znajduje się sklep spożywczy, szkoła podstawowa, Ochotnicza Straż Pożarna, przystanki autobusowe. Ponadto występuje produkcja obwodów drukowanych, produkcja grzejników,
- Psary – 830 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze ulicówki oraz rzędówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. We wsi znajduje się przedszkole, sklepy spożywcze, Ochotnicza Straż Pożarna, pałac wraz z parkiem oraz łowisko Maślanka.
- Raduchów – 44 mieszkańców - wieś o rozproszonej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi znajduje się Ochotnicza Straż Pożarna.
- Rososzyca – 1034 mieszkańców - wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie wsi znajdują się szkoła podstawowa, sala wiejska, Ochotnicza Straż Pożarna, cmentarz, kościół, piekarnia, stacja paliw oraz pałac z parkiem. Ponadto zlokalizowane są usługi ślusarskie, urząd pocztowy, bank, restauracje, firma transportowa, sprzedaż materiałów budowlanych, centrum obróbki numerycznej oraz pałac z parkiem i przystanki autobusowe.
- Sieroszewice – 1350 mieszkańców – wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W Sieroszewicach znajduje się urząd gminy, urząd pocztowy, szkoła podstawowa, stadion gminny, hala sportowa, boisko, siłownia zewnętrzna, Ochotnicza Straż Pożarna, posterunek policji, ośrodek opieki zdrowotnej. W miejscowości znajdują się także sklepy spożywcze, apteka, restauracje, mechanika oraz tapicerstwo samochodowe, przystanki autobusowe
- Sławin – 268 mieszkańców - wieś o rozproszonej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie miejscowości zlokalizowana jest Ochotnicza Straż Pożarna, gospodarstwo agroturystyczne, przydrożna kapliczka słupowa oraz przystanki autobusowe.
- Namysłaki – 170 mieszkańców – wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze rzędówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W miejscowości znajduje się stacja demontażu pojazdów.

- Zamość – 410 mieszkańców- wieś o rozproszonej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W Zamościu znajduje się szkoła podstawowa, produkcja palet oraz przystanki autobusowe.
- Westrza - 362 mieszkańców- wieś o zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W miejscowości znajdują się przedszkole, sklep spożywczy, sala wiejska oraz Ochotnicza Straż Pożarna.
- Strzyżew – 1040 mieszkańców- wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej o charakterze ulicówki. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. W Strzyżewie zlokalizowane są szkoła podstawowa, plac zabaw, otwarta strefa aktywności, biblioteka, Ochotnicza Straż Pożarna, kościół, cmentarz, przystanek autobusowy. Znajdują się tu również budynki usługowe takie jak sklep spożywczy, stacja paliw, hurtownia pościeli.
- Wielowieś – 1189 mieszkańców – wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie miejscowości zlokalizowana jest szkoła podstawowa, świetlica, biblioteka, hala sportowa, boisko wielofunkcyjne, siłownia zewnętrzna, przedszkole, Ochotnicza Straż Pożarna, kościół, cmentarz oraz przystanki autobusowe. Ponadto w Wielowiesi znajdują się sklepy spożywcze, apteka, komis samochodowy, wypożyczalnia kajaków.
- Masanów – 691 mieszkańców- wieś o względnie zwartej zabudowie zagrodowej i mieszkaniowej. Cechuje się dobrą strukturą agrarną, ze względu na odpowiednie formy własności gruntów rolnych, wielkości i rozdrobnienia gruntów. Na terenie Masanowa znajduje się szkoła podstawowa, boisko wielofunkcyjne, otwarta strefa aktywności, Ochotnicza Straż Pożarna, przystanki autobusowe, tartak, cukiernia.

Struktura własności gruntów

Grunty wchodzące w skład zasobów komunalnych wynoszą 415 ha, z czego 14 ha zajmują grunty oddane w użytkowanie wieczyste. Grunty wchodzące w skład gminnego zasobu nieruchomości wynoszą 345 ha, natomiast przekazane w trwały zarząd gminnym jednostkom organizacyjnym 43 ha.

Tereny zamknięte

Na terenie gminy Sieroszewice nie występują tereny zamknięte, ustalone przez ministra właściwego do spraw transportu, będące własnością Skarbu Państwa w użytkowaniu wieczystym PKP S.A. określone w załączniku do decyzji nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz. Urz. MliR z 2014r. Poz. 25).

Tereny mieszkaniowe (w tym stan mieszkalnictwa)

W gminie Sieroszewice dominuje mieszkalnictwo w zabudowie zagrodowej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej. W 2018 roku liczba lokali mieszkalnych w gminie Sieroszewice wynosiła 2 490 mieszkań. Największy wzrost liczby mieszkań odnotowano w roku 2001. W ciągu 23 lat, od roku 1995 do roku 2018, liczba mieszkań wzrosła o 438.

Szczegółowe zestawienie liczby mieszkań w latach 1995-2018 przedstawia tabela nr 3.

Liczba mieszkań w latach 1995 - 2018												
Lata	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006
Liczba mieszkań	2052	2052	2053	2055	2060	2067	2071	2238	2257	2272	2284	2301
Lata	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Liczba mieszkań	2311	2332	2343	2354	2383	2392	2408	2426	2448	2460	2475	2490

Tab. nr 2. Liczba mieszkań w gminie Przygodzice w latach 1995-2018

Źródło: Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Tereny zabudowy usługowej

Na terenie gminy Sieroszewice zlokalizowane są 133 budynki o funkcji usługowej. Są to głównie usługi nieuciążliwe: sklepy spożywcze, supermarkety, warszaty rzemieślnicze, sklepy ogólnobranżowe, warszaty samochodowe, stacja paliw, restauracje, hotele, budynki biurowe, apteki. Do budynków usługowych zalicza się również usługi publiczne, są to banki, biblioteki, ośrodki opieki zdrowotnej, kościoły, placówki pocztowe, posterunki policji, straż pożarna, przedszkola, szkoły, budynki administracji publicznej.

Tereny zabudowy produkcyjnej

Do większych przedsiębiorstw należą m.in.: Przetwórstwo Drewna w Zamościu, Produkcja Palet w Zamościu, Drewnex w Zamościu- tartak, Tartak DAM-TAR w Zamościu, Tartak WIELTAR w Masanowie, Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Sieroszewicach, Usługi Ślusarskie w Rososzycy, FAWIKOM w Rososzycy- piaskowanie, lakierowanie, Zakład Produkcyjno-Handlowo-Usługowy Pro Mar w Parczewie, PIWEK Centrum Obróbki Numerycznej Sp. z o.o. Sp. k. w Rososzycy, Ekoserw w Rososzycy- budowa stacji paliw, Wyrób mebli tapicerowanych w Sieroszewicach, P.P.H.U Elplast w Sieroszewicach- produkcja uchwytów do montażu przewodów elektrycznych, Piaskownia PPHU Kristof-Pol, Piaskownia Diwad w Ołoboku Marian Nieruchalski. Budynki pełniące funkcję przemysłową oraz magazynową na terenie gminy występują w liczbie 66.

2.1.3 Układ komunikacyjny

Na terenie gminy Sieroszewice funkcjonuje względnie dobrze rozwinięta sieć drogowa. Układ drogowy stanowi droga wojewódzka, drogi powiatowe i gminne. Na obszarze gminy nie występują drogi krajowe.

Droga wojewódzka

Przez wschodnią część gminy, na odcinku 12,725 km, przebiega droga wojewódzka nr 450 łącząca Kalisz z Wieruszowem.

Drogi powiatowe

Sieć dróg powiatowych na terenie gminy Sieroszewice wynosi ok. 67,8 km. Drogi powiatowe na terenie gminy cechują się utwardzeniem z nawierzchni bitumicznej i niskimi parametrami technicznymi.

Wykaz dróg powiatowych wraz z przebiegiem tych odcinków dróg:

- 5307P - od dr. pow. nr 5305P – Psary – Rososzycy,
- 5308P - Bilczew- Latowice- Sieroszewice,
- 5309P – od dr. kraj. nr 25 – Biskupice Ołoboczne – Parczew,
- 5310P – Biskupice Ołoboczne – Bilczew – Psary – Sławin – do dr. woj. nr 450,

- 5311P – Ostrów Wielkopolski (ul. Grabowska) - Wtórek – Parczew – Sieroszewice – Rososzyca – Wielowieś Klasztorna – do dr. kraj. nr 450,
- 5312P – od dr. pow. nr 5311P – Ołobok- granica powiatu kaliskiego (Wola Droszewska)
- 5313P – od dr. woj. nr 450 – Ołobok – Masanów – Namysłaki – granica powiatu ostrzeszowskiego (Kaliszkowice Ołobockie),
- 5314P – Masanów – Wielowieś Klasztorna,
- 5315P – od dr. woj. nr 450 – Zamość – granica powiatu ostrzeszowskiego (Giżyce),
- 5316P – Parczew – Westrza – Strzyżew – granica powiatu ostrzeszowskiego (Kotłów),
- 5317P – Strzyżew – granica powiatu ostrzeszowskiego (Biskupice Zabaryczne) – granica powiatu ostrowskiego – Namysłaki.

Drogi gminne

Sieć dróg gminnych wynosi ok. 160 km. 63 km to nawierzchnie asfaltowe, 22 km to drogi utwardzone oraz nieutwardzone – gruntowe wzmocnione oraz niewzmocnione, żwirowe, tłuczniowe.

Wykaz dróg gminnych wraz z przebiegiem tych odcinków dróg:

- 803695P Sieroszewice- ul. Strażacka, Latowice,
- 803696P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. 35-lecia,
- 803697P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. 23 stycznia,
- 803698P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Szkolna,
- 803699P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Słoneczna
- 803700P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Polna
- 803701P Sieroszewice- Osiedle mieszkaniowe ul. Ogrodowa,
- 803703P Sieroszewice UG- Stadion Sportowy ul. Sportowa,
- 803704P Sieroszewice ul. Łąkowa – Komisariat Policji – las do szosy Parczew- Mikstat,
- 803705P Sieroszewice ul. Wiśniowa – łączy drogi powiatowe nr 5311P z nr 5316P,
- 803706P Sieroszewice ul. Starowiejska – od ul. Łąkowej do drogi powiatowej nr 5311P (ul. Ostrowska).
- 803707P Sieroszewice ul. Kwiatowa – od ul. Łąkowej do ul. Kasztanowej.
- 803708P Sieroszewice – od ul. Ostrowskiej przy SKR przez las do Psar, łączy drogi powiatowe nr 5311P i nr 5307P.
- 803709P Sieroszewice ul. Kasztanowa – od ul. Ostrowskiej przy SKR przez pola do lasu.
- 803710P Sieroszewice – droga nad lasem – od ul. Kasztanowej do ul. Wiśniowej.
- 803711P Sieroszewice – droga nad łąkami – dojazd do kompleksu łąk za lasem.
- 803712P Sieroszewice – Latowice – Kęszyce – od ul. Ostrowskiej przez Latowice – Kaszyce do drogi Parczew – Biskupice Ołoboczne, łączy drogi powiatowe nr 5311P i nr 5309P.
- 803713P Sieroszewice – Latowice – Bibianki – od ul. Południowej w Latowicach przez Bibianki do „placu wojskowego”.
- 803714P Latowice ul. Środkowa.
- 803715P Latowice – droga przez Kęszyce – od Latowic przez Kęszyce do drogi Parczew – Biskupice Ołoboczne.
- 803716P Latowice – Latowice – Kęszyce – od Latowic przez pola nad „Darowaną Górą” przez las do Psar.
- 803717P Bilczew – Kowalew – od drogi z Biskupic Ołobocznych – Psary przez pola i las do Śliwnik.
- 803718P Bilczew – Biskupice – przez pola.

- 803719P Psary ul. Łąkowa – obok szkoły do łąk.
- 803720P Psary ul. Zapłocie – od drogi Skalmierzyce – Rososzycza za budynkami do drogi Psary – Biskupice, łączy drogi powiatowe nr 5307P i nr 5310P.
- 803721P Psary – droga do pól – od drogi Skalmierzyce – Rososzycza w stronę pól.
- 803722P Psary – Leziona – od drogi Psary – Ołobok w stronę Leziona przez pole.
- 803723P Rososzycza – od cmentarza do lasu – od drogi powiatowej nr 5311P przy cmentarzu i do lasu.
- 803724P Rososzycza ul. Leśna – od drogi powiatowej nr 5307P w pola do lasu.
- 803725P Rososzycza ul. Krótka.
- 803726P Rososzycza ul. Środkowa – ul. Kościelna
- 803727P Rososzycza ul. Parkowa – ul. Środkowa.
- 803728P Rososzycza ul. Wiśniowa.
- 803729P Rososzycza – droga do lasu – od drogi powiatowej nr 5307P przez pola do lasu
- 803730P Rososzycza ul. Łąkowa – w stronę Sieroszewic.
- 803731P Rososzycza – Strzyżew.
- 803732P Ołobok „Góry” – od szosy Ostrów – Grabów za żwirownia przez pola do Ołoboku, łączy drogi powiatowe nr 5311P i nr 5312P.
- 803733P Ołobok – łączy drogę wojewódzką nr 450 z drogą powiatową nr 5312P.
- 803734P Ołobok ul. Ratułydy – ul. Słomkarska – ul. Krótka.
- 803735P Ołobok ul. Polna – ul. Wojciecha Brylińskiego – po obrzeżu wsi.
- 803736P Sławin – od drogi wojewódzkiej nr 450 w stronę pól – droga do pól nad łąkami.
- 803737P Sławin – od drogi wojewódzkiej nr 450 w stronę pól – droga do pól.
- 803738P Sławin Nowy – Młyn – od drogi wojewódzkiej nr 450 do rzeki.
- 803739P Sławin Stary – łączy drogę wojewódzką nr 450 z drogą powiatową nr 5310P.
- 803740P Sławin – drogi w Starym Sławnie – wewnątrz wsi.
- 803741P Masanów – Leziona – od drogi powiatowej nr 5310P do Leziona przez pola.
- 803742P Masanów – Strzyżew – Chynowa – od drogi wojewódzkiej nr 450 przez Masanów „Las”, Strzyżew „Wydartą” do Chynowej – przez Boguchwałów.
- 803743P Masanów ul. Polna – dojazd do zagród.
- 803744P Masanów – Młynik – od drogi powiatowej nr 5310P przez osadę Młynik do granicy z wsią Wielowieś.
- 803745P Masanów ul. Ceglana – od drogi powiatowej nr 5313P przez pola w stronę lasu.
- 803746P Masanów – droga do pól – od drogi powiatowej nr 5313P przez pola w stronę lasu.
- 803747P Masanów ul. Brylińskiego – od drogi powiatowej nr 5310P.
- 803748P Wielowieś – droga obok SKR – od drogi powiatowej nr 5314P w stronę pól.
- 803749P Wielowieś ul. Spokojna.
- 803750P Wielowieś ul. Szeroka.
- 803751P Wielowieś ul. Wąska.
- 803752P Wielowieś ul. Zielona.
- 803753P Wielowieś ul. Polna
- 803754P Wielowieś ul. Leśna
- 803755P Wielowieś – Raduchów Kania – Zamość – Biernacice – Grabów Wójt.
- 803756P Wielowieś ul. Ceglana – Nadleśnictwo,
- 803757P Raduchów- z Raduchowa przez las do drogi wojewódzkiej nr 450,
- 803758P Raduchów – drogi wewnątrz wsi,

- 803759P Raduchów – Zamość – z Raduchowa do Zamościa przez las,
- 803760P Raduchów – Namysłami – z Raduchowa przez las do drogi powiatowej nr 5313P przy stacji PKP,
- 803761P Zamość – przez Niwiska – do szkoły,
- 803762P Zamość – droga przez wieś do rzeki (Niwiska)
- 803763P Biernacice – Modlin – od lasu przez pola do sklepu w Biernacicach,
- 803764P Zamość – Wygoda – od drogi wojewódzkiej nr 450 przez las do osady Modlin,
- 803765P Zamość – Wygoda – od drogi wojewódzkiej nr 450 przy sklepie do sklepu w Zamościu i dalej,
- 803766P Biernacice – przez wieś w poprzek do pól i łąk,
- 803767P Namysłaki – droga przez wieś,
- 803768P Namysłaki – od drogi powiatowej nr 5313P w stronę lasu,
- 803769P Masanów ul. Leśna – łączy drogi powiatowe nr 5307P z drogą nr 5313P,
- 803770P Strzyżew – Wydarta – Stara Wieś – od Wydartej przez Starą Wieś w stronę Kotłowa,
- 803771P Strzyżew – Droga przez Strzyżówek – droga od Starej Wsi nad lasem w stronę dużego kompleksu leśnego,
- 803772P Strzyżew – droga obok G.S. – od drogi powiatowej nr 5317P obok składu GS do drogi do Starej Wsi,
- 803773P – Strzyżew – droga przez Lorki – łączy drogę powiatową nr 5316P z drogą Wydarta – Stara Wieś przez pola,
- 803774P Strzyżew – z kierunku Chynowej nad łąkami w kierunku do Rososzycy
- 803775P Strzyżew – od drogi powiatowej 5316P przez łąki do Boguchwałowa,
- 803776P Westrza – od drogi powiatowej 5316P przez łąki do Boguchwałowa (obok Domu Kultury),
- 803777P Westrza – od przedszkola i gorzelnii w kierunku Boguchwałowa,
- 803778P Westrza – od drogi powiatowej nr 5316P w kierunku pól,
- 803779P Parczew – od drogi powiatowej nr 5316P nad Parczewem do Sadowia,
- 803780P Parczew – Madera – od drogi powiatowej nr 5316P przez Maderę do pól,
- 803781P – Parczew – Mańków – od drogi powiatowej nr 5311P przez Mańków do Sadowia,
- BN1 Sieroszewice – ul. Nowa,
- BN2 Rososzycy – ul. Wąska,
- BN3 Ołobok – ul. Kościelna.

2.1.4 Dotychczasowe uzbrojenie terenu

Wodociągi

Gmina Sieroszewice jest całkowicie zwodociągowana. Do wodociągu podłączone są wszystkie wsie. Pozbawiony sieci wodociągowej jest jedynie niewielki odsetek mieszkańców, którzy korzystają wyłącznie z własnego ujęcia wody (wg szacunku ok. 3% mieszkańców). Długość sieci rozdzielczej wodociągowej wynosi 139,1 km, a ilość przyłączy prowadzących do budynków mieszkalnych kształtuje się na poziomie 2693 sztuk. Na terenie gminy funkcjonuje 5 stacji uzdatniania wody. Wszystkie miejscowości Gminy Sieroszewice zaopatrywane są w wodę z układów zbiorowych bazujących na ujęciach wód podziemnych zlokalizowanych w następujących wsiach: Biernacice, Sieroszewice, Strzyżew, Psary i Namysłaki.

Na przełomie lat (2002-2018) liczba osób korzystających z sieci wodociągowej wzrosła. W roku 2002 liczba osób korzystających z wodociągów stanowiła 88,8% ogólnej liczby mieszkańców, natomiast w roku 2018 liczba ta wzrosła do 99,1 %.

% osób korzystających z sieci wodociągowej									
Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
% osób	88,8	88,9	89,0	89,0	89,1	89,2	89,6	89,8	89,9
Lata	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	
% osób	89,9	90,0	90,1	99,0	99,1	99,1	99,1	99,1	

Tab. nr 3. Ludność korzystająca z sieci wodociągowej
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Kanalizacja sanitarna

W przeciwieństwie do sieci wodociągowej sieć kanalizacyjna jest znacznie słabiej rozwinięta. Długość sieci rozdzielczej kanalizacyjnej wynosi 36,6 km, a ilość przyłączy prowadzących do budynków mieszkalnych kształtuje się na poziomie 667 sztuk. Skanalizowane są następujące miejscowości: Psary, Rososzycza, Sieroszewice. W 2019 roku została skanalizowana ulica Południowa w Latowicach. Na przełomie lat (2002-2018) procentowy odsetek osób korzystających z sieci kanalizacji wzrósł o 27,3 %.

% osób korzystających z kanalizacji sanitarnej									
Lata	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
% osób	0,8	0,9	2,6	6,1	6,5	6,6	6,7	8,3	8,8
Lata	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	
% osób	9,3	18,8	19,5	22,9	25,0	29,6	25,5	28,1	

Tab. nr 4. Procentowy udział osób korzystających z kanalizacji sanitarnej
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Na terenie Gminy Przygodzice funkcjonuje mechaniczno-biologiczna oczyszczalnia ścieków usytuowana w Rososzycy przy ulicy Łąkowej 16A, działka nr ewid. 688/3 i 688/6. Przepustowość oczyszczalni wynosi $Q_{\text{śrd}} = 79,09 \text{ m}^3/\text{d}$; $Q_{\text{max.h}} = 81,25 \text{ m}^3/\text{d}$; $Q_{\text{roczne}} = 258817,85 \text{ m}^3/\text{rok}$. Bezpośrednim odbiornikiem oczyszczonych ścieków jest rów R-E nr 645 obręb Rososzycza.

Na niektórych obszarach wiejskich gminy, (głównie tam gdzie brak jest sieci kanalizacyjnej) gospodarka ściekowa najczęściej prowadzona jest przy użyciu zbiorników bezodpływowych na nieczystości płynne. Niestety zbiorniki te mają różny stopień szczelności jak również trudno kontrolować sposób ich opróżniania.

Wzrasta z kolei ilość przydomowych oczyszczalni ścieków (637 szt.) . Bezpośrednim odbiornikiem oczyszczonych tak ścieków jest grunt znajdujący się w granicach działki, na której zlokalizowana jest oczyszczalnia. Z uwagi na niewielki procent skanalizowania obszaru liczba przydomowych oczyszczalni jest znaczna. Brak danych na temat ilości oczyszczalni przydomowych. Ograniczenie w rozwoju sieci kanalizacyjnej na terenie gminy powoduje, że ścieki z wiejskich jednostek osadniczych tylko w części są oczyszczane.

Energia elektryczna

Przez obszar gminy przebiegają dwie linie wysokiego napięcia: 400 kV Ostrów – Rogowiec, Ostrów - Trębaczew i 110 kV Ostrów Wlkp. – Kalisz. Przebiegają także linie średniego i niskiego napięcia. Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa liniami napowietrznymi i kablowymi średniego napięcia 15 kV oraz liniami napowietrznymi i kablowymi niskiego napięcia nn 0,4 kV oraz stacji transformatorowych SN/nn.

Elektrownie wiatrowe

Na terenie gminy zlokalizowanych jest 5 turbin wiatrowych w następujących miejscowościach: Westrza, Biernacice, Masanów (2 turbiny), Rososzycy.

Gazownictwo

Gmina Sieroszewice nie jest zgazyfikowana.

Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami na terenie gminy jest uregulowana, prowadzona zgodnie z ustawą o odpadach i regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie. W gminie prowadzi się selektywną zbiórkę odpadów, zorganizowany wywóz przez koncesjonowanych przewoźników do miejsc odzysku i unieszkodliwiania poza teren gminy, do Regionalnego Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Ostrowie Wielkopolskim. Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów dla gminy Sieroszewice znajduje się na terenie gminnej oczyszczalni ścieków w Rososzycy.

2.2 Uwarunkowania wynikające ze stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony

W ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podano definicję ładu przestrzennego – *„należy przez to rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”*. Na stan ładu przestrzennego wpływa polityka przestrzenna prowadzona przez władze gminy, która powinna być prowadzona w sposób rozważny i zdyscyplinowany. Jednocześnie elementem prowadzenia racjonalnej polityki przestrzennej służącej ochronie ładu przestrzennego jest świadomość społeczna mieszkańców gminy w zakresie jej udziału w kreowaniu przestrzeni.

Obowiązujące Miejscowe Plany Zagospodarowania Przestrzennego na terenie Sieroszewic:

- Uchwała Nr XXX/160/98 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 18.06.1998r. zmieniająca Uchwałę w sprawie zatwierdzenia miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice (Dz. Urz. Województwa Kaliskiego Nr 26 poz. 256 z 1998r.).
- Uchwała Nr VII/35/99 z dnia 11.05.1999r. Rady Gminy Sieroszewice w sprawie Miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice - „Wysypisko Odpadów „ (Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 60 poz. 1262 z dnia 31.08.1999 r.),
- Uchwała Nr XXXIII / 195 / 2002 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 23.04.2002 w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych w gminie Sieroszewice – (Dz. Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 82 poz. 2112 z dnia 12.06.2002 r.).
- Uchwała Nr XVI/93/2004 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 19.08.2004 w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania. Przestrzennego dla terenów położonych w Sławinie i Rososzycy (Dz.Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 144 poz 2981)
- Uchwała Nr XI/57/07 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 września 2007 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego przebiegu linii

elektroenergetycznej 400 kV przez teren gminy Sieroszewice - (Dz.Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 167 poz 3652 z dnia 22.XI.2007)

- Uchwała Nr IV/15/2011 z dnia 11 marca 2011 Rady Gminy Sieroszewice w sprawie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego – Cmentarz w Łatowicach (Dz.Urz. Województwa Wielkopolskiego Nr 124 poz 2013 z dnia 9 maja 2011)

Miejscowe plany obejmują 0,2% całkowitej powierzchni gminy.

2.3 Uwarunkowania wynikające ze stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

2.3.1 Rzeźba terenu

Powierzchnia terenu gminy jest dość urozmaicona, co wynika z dużej zmienności i wielości form terenu. Wysokości bezwzględne kształtują się na poziomie od około 108 m n.p.m. w rejonie ujścia Ołoboku do Proсны do 185 m n.p.m. w rejonie Strzyżewa usytuowanego u podnóża Wzgórz Ostrzeszowskich. Tutaj też występują największe deniwelacje terenu. Generalnie w ukształtowaniu powierzchni terenu wyróżnić można formy powstałe w zasięgu zlodowacenia środkowopolskiego jako formy akumulacji lodowcowej i rzeczno – lodowcowej zdenudowane:

- niewielkie fragmenty sfaldowanej powierzchni górnej spiętrzonej moreny czołowej budującej Wzgórze Ostrzeszowskie, są to długie i łagodne zbocza o spadkach do około 5 % (południowo-zachodnia część gminy),
- fragmenty pagórków moreny czołowej, akumulacyjnej o nachyleniu zbocza ca 2 – 5 % w zachodniej części gminy,
- zdenudowane wysoczyzny morenowe w przewadze płaskie lub faliste o spadkach rzadko przekraczających 5 %, zajmujące część gminy położoną na północ od doliny Baryczy.

Pozostała część gminy ukształtowana została w okresie zlodowacenia bałtyckiego; reprezentowana jest przez:

- zespół teras akumulacyjno – erozyjnych i erozyjno – denudacyjnych tworzących kilka poziomów:
 - terasę wysoką – zajmującą największe powierzchnie i wyniesioną około 123 – 136 m n.p.m. i lokalnie zajęta przez kilkumetrowej wysokości wydmy paraboliczne lub wały wydmore,
 - terasę środkową – wyniesioną ca 119 – 125 m n.p.m. z drobniejszymi wydmami,
 - terasę niską nadzalewową wyniesioną ca 115 – 118 m n.p.m. występującą fragmentarycznie w dolinie Ołoboku,
 - terasę zalewową w dolinach Baryczy, Proсны, Gniłej Baryczy i Ołoboku dochodzącej do 3 – 4 km (dolina Baryczy).

Przez teren gminy Sieroszewice przebiegają działy wodne IV i V rzędu.

Na terenie gminy występują licznie formy antropogeniczne - wyrobiska po eksploatacji surowca mineralnego.

Rzeźba terenu na obszarze gminy w przewadze nie stwarza utrudnień w zagospodarowaniu przestrzennym. Doliny rzeczne powinny być wyłączone z zabudowy

2.3.2 Budowa geologiczna i surowce mineralne

Najgłębsze podłoże gminy Sieroszewice stanowi platforma paleozoiczna zalegająca na głębokości 2 – 5 km. Na niej zalega północna część monokliny Przedsudeckiej. Zbudowana jest ona ze skał osadowych jury dolnej i środkowej oraz triasu (zlepieńce, piaskowce, ility, łupki). Na nich zalegają utwory trzeciorzędowe. Są to głównie ility. Nie tworzą one ciągłej pokrywy. Ich miąższość dochodzi do 160 m. Warstwę powierzchniową budują utwory czwartorzędu. Są to osady plejstoceny genetycznie związane ze zlodowaczeniem środkowopolskim w części zachodniej gminy oraz bałtyckim w wschodniej części gminy. Są to osady lodowcowe i wodnolodowcowe, przemieszane ze sobą, o miąższości dochodzącej do kilkudziesięciu metrów. Reprezentują je gliny na kulminacjach oraz piaski i żwiry w płaskich obniżeniach terenu.

Z okresem holocenu wiąże się występowanie mułków, piasków i żwirów rzecznych budujących terasy zalewowe rzek. W budowie teras zalewowych biorą udział również mady rzeczne. Mady wykształcone są najczęściej jako ciemnoszare mułki, miejscami ilaste lub piaszczyste. Miąższość ich wynosi od 1 do 5 m.

Prosna na terenie gminy Sieroszewice posiada plejstoceny terasę erozyjno-akumulacyjną piaszczysto-żwirową oraz terasę zalewową zbudowaną z mad i piasków rzecznych o znacznych miąższościach. Doliny pozostałych cieków wypełnione są głównie piaskami rzeczными o kilkumetrowej miąższości. W dolinie Baryczy występują rozległe obszary utworów bagiennych wykształconych w postaci torfowiska niskiego.

2.3.3 Warunki wodne

Wody powierzchniowe

Sieć hydrograficzna gminy jest dobrze rozwinięta. Wschodnią granicę gminy Sieroszewice stanowi rzeka Prosna. Jej głównym dopływem jest rzeka Ołobok wraz z Gniłą Baryczą. Zlewnię Prosny uzupełniają rowy melioracyjne, szczególnie liczne w dolinie Gniłej Baryczy. Zlewnia Prosny obejmuje zdecydowaną powierzchnię gminy.

Niewielki zachodni fragment gminy położony jest w zlewni Baryczy. Źródłowy obszar Baryczy (właściwej, będącej dopływem Odry), znajdujący się na pograniczu gminy Ostrów Wlkp. i Przygodzice, charakteryzuje się występowaniem tzw. bifurkacji obszarowej. Część wód płynie w kierunku zachodnim jako właściwa rzeka Barycz do rzeki Odry, a część, jako Barycz Leniwa, płynie w kierunku wschodnim. Dopływa do płynącej z południa Gniłej Baryczy, by w rejonie wsi Ołobok wpłynąć do rzeki Ołobok i dalej do Prosny. Obszar źródłowy Baryczy w okresach wysokich stanów wód (roztopy wiosenne, długotrwałe opady) zamienia się w wielkie rozlewisko. Pozostałe obszary dolinne również ulegają okresowym podtopieniom.

We wsi Psary na rzece Ciemnej utworzono stawy hodowlane o powierzchni około 12,5 ha.

Na terenie gminy istnieją obiekty małej retencji.

Lp.	Lokalizacja zbiornika	Rok	Powierzchnia [ha]	Pojemność [tys. m ³]	Właściciel zbiornika
1	Psary, dz. nr 548/2, 146/1, 146/2, 146/3	1930	4	40000	Błażej Wawrzyniak
2.	Parczew, dz. nr 175	1920	0,6	6000	Gmina Sieroszewice
3.	Rososzycza dz. nr 866/46	1920	0,3	3000	Gmina Sieroszewice

4.	Wielowieś, dz. nr 2649 /2	1990	0,5	5000	Lasy Państwowe
5.	Wielowieś, dz. nr 2587	1990	0,5	5000	Lasy Państwowe
6.	Rososzycza, dz nr 1124	1990	0,5	5000	Lasy Państwowe
7.	Masanów, dz. nr 527/1, 526, 522 i 513/2	1980	2	200000	Robert Filipowski Aleksandra Wolarz Tadeusz Wolarz

Tab. nr 5. Zbiorniki wodne na terenie gminy Sieroszewice
Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

Na terenie gminy występuje dobrze rozwinięta sieć melioracji szczegółowych. Łączna długość rowów melioracyjnych wynosi 135 km. Stan tych urządzeń w większości ocenia się jako niezadowolający.

Głębokość zalegania wód gruntowych zależy od morfologii oraz od budowy geologicznej warstw przypowierzchniowych. Woda gruntowa w dolinach występuje płytko zazwyczaj do 1 m i posiada zwierciadło swobodne, na terenach pozadolinnych w utworach przepuszczalnych woda występuje z reguły głębiej niż 1 – 1,5 m, a lokalnie nawet głębiej. Zwierciadło jest z reguły swobodne. W utworach trudno przepuszczalnych (gliny) występują sączenia na różnych głębokościach, często woda zbiera się na stropie warstw nieprzepuszczalnych a jej ilość jest uzależniona od ilości opadów.

Przez gminę Sieroszewice przebiegają działy wodne IV i V rzędu.

Na terenie gminy znajdują się także tereny na których występuje zagrożenie powodziowe. Zlokalizowane są one wzdłuż rzeki Proсны oraz rzeki Gniła Barycz.

Na terenie gminy Sieroszewice zlokalizowane są następujące zlewnie jednolitych części wód powierzchniowych rzecznych (JCWP):

- PLRW60001618452 – Lipówka
- PLRW600017184389 – Łużyca
- PLRW600017184396 – Dopływ z Wielowśi Klasztornej
- PLRW60001718444 – Ciemna (A)
- PLRW600019184359 – Proсна od Brzeźnicy do Strugi Kraszewickiej
- PLRW600019184399 – Proсна od Strugi Kraszewickiej do Ołoboku
- PLRW60001918479 – Proсна od Ołoboku do ujścia Kanału Bernardyńskiego
- PLRW600023184369 – Struga Kraszewicka
- PLRW60002418449 – Ołobok od Niedźwiady do ujścia
- PLRW600023184469 – Gniła Barycz

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Lipówka określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Łużyca określona została następująco (NAT) :

- klasa elementów biologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) – 2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – 2 (2016 r.)
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2019 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – SPD (2019 r.)
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.)

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Ciemna (A) określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2019 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Proсна od Brzeźnicy do Strugi Kraszewickiej określona została następująco (SZCW):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – > 1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – 2 (2017 r.)
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - klasa 3, umiarkowany potencjał ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – SPD (2019 r.)
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Proсна od Strugi Kraszewickiej do Ołoboku określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2017 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Prosna od Ołoboku do ujścia Kanału Bernardyńskiego określona została następująco (SZCW):

- klasa elementów biologicznych – 2 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – >1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – 2 (2017 r.)
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - umiarkowany potencjał ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2017 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Struga Kraszewicka określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2017 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – >1 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2017 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2017 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2017 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Ołobok od Niedźwiady do ujścia określona została następująco (SZCW):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2019 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – 4 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2019 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne (3.6) – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego - klasa 3, umiarkowany potencjał ekologiczny (2019 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – brak danych
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2019 r.).

Wg oceny stanu jednolitych części wód rzek i zbiorników zaporowych w roku 2014-2019 (GIOŚ) JCW Gniła Barycz określona została następująco (NAT):

- klasa elementów biologicznych – 3 (2018 r.)
- klasa elementów hydromorfologicznych – >1 (2018 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych (grupa 3.1-3.5) >2 (2018 r.)
- klasa elementów fizykochemicznych – specyficzne zanieczyszczenia syntetyczne i niesyntetyczne – brak danych
- klasyfikacja stanu/potencjału ekologicznego – klasa 3, umiarkowany stan ekologiczny (2018 r.)
- klasyfikacja stanu chemicznego – SPD (2018 r.)
- ocena stanu JCWP – zły stan wód (2018 r.).

Dla pozostałych JCWP rzecznych brak jest danych w ww. opracowaniu.

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18.10.2016 – Dz.U. 2016 r. poz. 1967) ustalono cele środowiskowe dla JCWP. Przy ustalaniu celów środowiskowych dla JCWP brano pod uwagę aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu. Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Wody podziemne

Na terenie gminy Sieroszewice wody podziemne występują w następujących poziomach wodonośnych:

- jurajski,
- trzeciorzędowy,
- czwartorzędowy.

Poziom jurajski związany jest ze spękanyimi wapieniami i marglami, wapieniami piaszczystymi i piaskowcami. Poziom ten jest zasilany poprzez przesączanie i przepływy w oknach hydrogeologicznych z nadległych poziomów w osadach kenozoicznych. Na terenie gminy nie ma czynnych ujęć tego poziomu.

Poziom trzeciorzędowy związany jest z piaskami trzeciorzędowymi zalegającymi między warstwami ilów i występuje na głębokości 93 m. Na terenie gminy w poziomie tym zlokalizowano 1 otwór znajdujący się w Wielowisi Klasztornej.

Poziom czwartorzędowy związany jest z piaskami fluwioglacjalnymi oraz piaskami współczesnych dolin. Występują tu dwa horyzonty wód czwartorzędowych:

- płytki, występujący na głębokości 1,8 – 4,1 m związany z warstwą piasków podścielonych glinami,
- głęboki, występujący na głębokości 6,6 – 51 m pod napięciem, związany z piaskami fluwioglacjalnymi.

Obszar gminy znajduje się w zasięgu trzech Głównych Zbiorników Wód Podziemnych:

- GZWP nr 303 „Pradolina Barycz – Głogów (E)” – gromadzi wody w utworach porowych. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne oceniane są na 199 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć - 60 m. Zbiornik ten obejmuje południową część gminy – od Strzyżewa, poprzez Wielowieś, aż do granic z gminą Grabów nad Prosną (od południa) oraz prawie do Proсны (na wschodzie), gdzie występuje następny zbiornik GZWP nr 311. Zbiornik ten należy do strefy ochronnej wód podziemnych i jest mu przyznana ranga najwyższej ochrony.
- GZWP nr 311 „Zbiornik rzeki Proсна” – gromadzi wody w utworach porowych. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne oceniane są na 128 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć wody - 30 m.

Zbiornik ten obejmuje wschodnią część gminy wzdłuż rzeki Proсны (wsie Biernacice, Kania, Zamość, Raduchów i część wsi Ołobok),

- GZWP nr 310 „Dolina kopalna rzeki Ołobok” – gromadzi również wody w utworach porowych. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne oceniane są na 21 tys. m³/dobę. Średnia głębokość ujęć wody - 60 m. Zbiornik ten obejmuje północną część gminy (wsie Parczew, Sieroszewice, Rososzyca i część wsi Ołobok).

Wymienione powyżej Zbiorniki znajdują się w paśmie dolin i pradolin o największych zasobach.

Na zasobach GZWP nr 310 bazuje komunalne ujęcie wody dla miasta Ostrowa Wlkp. Szereg istniejących studni ma wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej, a cały obszar objęty jest strefą ochrony pośredniej. Strefę tę ustanowił Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Rozporządzeniem z dnia 18 grudnia 2004 r. (ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z 2004 r., Nr 26, poz. 708) ze zmianami: Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 5 lutego 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2010 r. Nr 63, poz. 1341), Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 27 stycznia 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2012 r. poz. 684).

Rozporządzenie ustanawia strefę ochronną ujęcia wody podziemnej w Ostrowie Wlkp., składającego się z trzech części zwanych zwyczajowo: „ujęcie WTÓREK”, ujęcie TRABA”, ujęcie KĘSZYCE”, stanowiącego własność WODKAN Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Ostrowie Wielkopolskim o obszarze ogółem 1 518,8965 ha, obejmującą teren ochrony bezpośredniej o powierzchni 47,7683 ha i teren ochrony pośredniej o powierzchni 1 471,1282 ha.

Na terenie strefy ochrony bezpośredniej zabrania się użytkowania gruntów w celach niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

Sposób możliwego gospodarowania w strefie ochrony pośredniej delimitują zakazy i ograniczenia zawarte w w/w Rozporządzeniu.

§ 5 ust. 2. Na terenie ochrony pośredniej zakazuje się:

- 1) lokalizowania nowych ujęć wody w utworach czwartorzędowych, z wyjątkiem wierceń studziennych dla ujęć komunalnych,
- 2) wprowadzania ścieków do ziemi oraz wykonywania dołów chłonnych i szybków w celu gromadzenia w nich odpadów i wylewania do nich nieczystości,
- 3) lokalizowania wysypisk śmieci i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,
- 4) składowania i stosowania chemicznych środków zimowego utrzymania dróg,
- 5) lokalizowania składowisk środków chemicznej ochrony roślin,
- 6) urządzania przyrzem kisonkowych,
- 7) przedsięwzięć kwalifikowanych, zgodnie z obowiązującymi przepisami, jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć polegających na modernizacji istniejącej drogi krajowej nr 25, oraz budowie obwodnicy miasta Ostrowa Wlkp. w ciągu drogi S11,
- 8) lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji chemicznych oraz rurociągów do ich transportu,

- 9) lokalizowania stacji paliw płynnych,
- 10) lokalizowania myjni pojazdów mechanicznych za wyjątkiem obiektów odprowadzających ścieki do zbiorczej kanalizacji,
- 11) lokalizowania cmentarzy i kwater grzebania zwierząt,
- 12) budowy dróg publicznych za wyjątkiem dróg posiadających system odprowadzania ścieków oraz dróg lokalnych,
- 13) odprowadzania ścieków deszczowych bez oczyszczania.

§ 6. Na terenie ochrony pośredniej wprowadza się następujące ograniczenia:

- 1) rolniczego stosowania nawozów naturalnych i sztucznych powyżej dawek określonych na podstawie bilansu nawożenia wykonanego przez Stację Chemiczno-Rolniczą na zlecenie właściciela ujęcia,
- 2) stosowania środków ochrony roślin zgodnie z wykazem środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, ogłaszanym corocznie przez Ministra właściwego do spraw rolnictwa w Monitorze Polskim,
- 3) wykonywania prac regulacyjnych na rzece Ołobok, bez przedstawienia w ramach uzgodnień z właścicielem ujęcia projektu prac wraz z opinią hydrogeologiczną potwierdzającą, na podstawie wykonanych badań, brak ich negatywnego wpływu na jakość wody pozyskiwanej z ujęć,
- 4) bieżącego wywożenia usuwanego osadu brzegowego i dennego oraz jego utylizacji lub składowania na wysypisku odpadów komunalnych,
- 5) modernizacji istniejących dróg krajowych, oraz budowy obwodnicy m. Ostrowa Wlkp. w ciągu drogi S11, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 7 bez:
 - a) wyposażenia dróg w rozwiązania techniczne służące do podczyszczenia całości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych z pasów drogowych biegnących przez strefę ochronną ujęcia, uwzględniające:
 - szczelne rowy z warstwą humusu wyposażone w przegrody filtracyjno-retencyjne oddzielone od terenu zalewowego cieków naturalnych przepływających w pobliżu i/lub krzyżujących się z drogą, nasypem drogi zbiorczej,
 - szczelne zbiorniki retencyjne z warstwą humusu i odpływem do separatora w postaci rurociągu z regulatorem przepływu oraz dodatkowym powierzchniowym przelewem awaryjnym z odprowadzeniem wód do separatora,
 - separatory o odpowiednich parametrach przepływu dla uzyskania ostatecznego oczyszczenia ścieków deszczowych w zakresie zawiesiny, substancji ropopochodnych oraz substancji zanieczyszczających wody podziemne zgodnie z przepisami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych

do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. 2019 r. poz. 1311), zaopatrzone w zasowy na rurociągach odpływowych zabudowanych w komorach,

- krawężniki na odcinkach dróg biegnących w obrębie terenu ochrony pośredniej oraz 100 m przed i za granicą terenu ochrony pośredniej,

- wyloty do odbiornika zakończone zaworami zwrotnymi,

- b) zastosowania osłonowego monitoringu wód podziemnych w obszarze możliwego oddziaływania dróg na jakość wód w obrębie terenu ochrony pośredniej, zsynchronizowanego z prowadzonym przez właściciela ujęcia bieżącym monitoringiem lokalnym.

Na terenach gminy znajdują się ujęcia wody z utworów czwartorzędowych w następujących miejscowościach: Sieroszewice, Namysłaki, Psary, Strzyżew i Biernacie.

Uwzględniając podział wód podziemnych zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną cała gmina Sieroszewice jest zlokalizowana nad wydzieloną Jednolitą Częścią Wód Podziemnych JCWPd nr 81 (PLGW600081). Stan chemiczny i ilościowy oceniany jest jako dobry.

W „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry” (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 18.10.2016 – Dz.U. 2016 r. poz. 1967) JCWPd nr 81 oceniono w sposób następujący:

- stan chemiczny – dobry

- stan ilościowy – dobry

JCWPd nr 81 oceniono w tym dokumencie jako niezagrażoną nieosiągnięciem celu środowiskowego.

Cele środowiskowe określone w ww. planie dla JCWPd nr 81 to dobry stan chemiczny i dobry stan ilościowy.

Wg Wyników badań wskaźników fizykochemicznych organicznych i nieorganicznych – monitoring jakości wód podziemnych – monitoring diagnostyczny w 2019 r. w miejscowości Fajum (gm. Brzeziny) określono III klasę jakości wód podziemnych; w miejscowości Grabów n/Prosna III klasę. Brak danych za 2020 r dla JCWP nr 81.

Są to najbliższe położone punkty w stosunku do gminy Sieroszewice.

Na niską jakość wód odzwierciedlającą się nadmiernym obciążeniem materią organiczną, wysokim stężeniem biogenów w postaci związków azotu i fosforu oraz dużym niedotlenieniem znaczący wpływ mają nierozwiązane do końca problemy gospodarki wodno-ściekowej w zlewniach rzek. Stosowane w rolnictwie nawozy sztuczne i pestycydy są w znacznej części splukiwane z wodami opadowymi do cieków wodnych, powodując ich zanieczyszczenie. Szkodliwe związki przedostają się także do wód gruntowych.

2.3.4 Środowisko atmosferyczne

Wg regionalizacji klimatycznej R. Gumińskiego obszar gminy Sieroszewice zaliczony został do X Dzielnicy Łódzkiej. Według natomiast regionalizacji klimatycznej A. Wosia (A. Woś, 1994 – Klimat Niziny Wielkopolskiej) gmina zaliczona została do regionu Klimatycznego XV -Środkowowielkopolskiego i częściowo do regionu XVI Południowowielkopolskiego. Znajduje się w zasięgu trzech mas powietrza: polarnej, arktycznej i zwrotnikowej. Dominują masy powietrza polarno-morskiego. Zimy są łagodne, wiosny przeważnie ciepłe. Przeważają wiatry z sektora zachodniego – zachodnie i południowo-

zachodnie (około 46% dla Kalisza – jest to najbliższej położona stacja meteorologiczna w stosunku do gminy Sieroszewice). Średnia prędkość wiatrów z wielolecia wynosi około 4 m/sek. Średnia roczna temperatura wynosi 8,30C; stycznia -1,50C, lipca 18,10C. Średnia roczna suma opadów wynosi 508 mm, z czego około 60% przypada na okres wegetacyjny. Średnia wilgotność względna powietrza wynosi 80%, a częstość występowania mgieł - średnio 44 razy w roku.

Ukształtowanie powierzchni, poziom zalegania wód i sieć hydrograficzna powodują zróżnicowanie klimatu lokalnego. W ostatnich latach obserwowane są zaburzenia klimatyczne.

Obszary pozadolinne, na których rozwinęło się osadnictwo posiadają na ogół dobre warunki klimatyczne. Charakteryzują się dobrymi warunkami solarnymi, dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, małą częstotliwością występowania mgieł, dobrym przewietrzaniem.

Gorsze warunki klimatyczne panują w dolinach i na terenach podmokłości. Występuje tu podwyższona wilgotność, warunki do tworzenia się mgieł i zastoisk chłodnego powietrza.

Swoisty mikroklimat tworzą kompleksy leśne występujące licznie na terenie gminy Sieroszewice. Cechują się one większą, niż tereny przyległe, wilgotnością powietrza, możliwością hamowania jego swobodnego przepływu, większą zacisnością, zacienieniem a także obecnością olejków eterycznych w powietrzu. Wpływają one łagodząco na dobowe i roczne wahania temperatur. Oddziaływanie lasów na klimat terenów sąsiednich jest jednak stosunkowo niewielki i dotyczy głównie pasa o szerokości 50-100 m wokół większego kompleksu leśnego.

Występujące od kilku lat warunki pogodowe (bardzo ciepłe lata, przy stosunkowo niewielkich sumach opadów w ciągu całego roku) mają także istotny wpływ na bilans wodny tego regionu. Duże powierzchnie terenów podmokłych, przy takich warunkach w sposób istotny zwiększają wielkość parowania i wpływać mogą na bilans lokalnych zlewni. Dalsze zmiany w tym zakresie będą uzależnione od zmian klimatu jaki będzie następował w kolejnych latach w całym regionie.

2.3.5 Zanieczyszczenie powietrza

O stanie powietrza atmosferycznego decyduje wielkość i przestrzenny rozkład emisji zanieczyszczeń ze wszystkich źródeł, z uwzględnieniem przepływów dalekiego zasięgu oraz przemian fizyczno-chemicznych zachodzących w atmosferze.

Zagrożeniem dla stanu sanitarnego powietrza są w szczególności:

- emisja niska, uzależniona od rodzaju stosowanych paliw do celów grzewczych i niskosprawnych urządzeń grzewczych – proces energetycznego spalania paliw stanowi największe antropogeniczne źródło zanieczyszczenia atmosfery,
- emisja zanieczyszczeń z ciągników i maszyn rolniczych,
- emisja niezorganizowana pyłów np. z dróg gruntowych, placów składowych, terenów pozbawionych roślinności,
- emisja związana z przyspieszoną uprawą szklarniową.
- zanieczyszczenia komunikacyjne pyłowe i gazowe – ich wielkość zależy od natężenia ruchu na drogach różnej kategorii.

Obecnie na ma większych zanieczyszczeń ze źródeł pozarolniczej działalności gospodarczej.

Zanieczyszczenia komunikacyjne nie odbiegają znacząco od podobnych terenów w innych gminach i na podobnej kategorii dróg. Największe zanieczyszczenia związane są z transportem po drodze

wojewódzkiej 450 łączącej Kalisz przez Ołobok, Wielowieś Klasztorną, Grabów, Wieruszów z Opatowem (emisje pyłowo-gazowe, w tym spaliny). Znacznie jest również obciążona droga powiatowa do Ostrowa Wlkp. Drogi nieutwardzone powodują emisje substancji pyłowych.

Na terenie gminy nie są prowadzone badania stanu powietrza atmosferycznego.

Od roku 2002, na podstawie wyników pomiarów stężeń zanieczyszczeń w powietrzu prowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, wykonywane są coroczne oceny jakości powietrza atmosferycznego. Celem ocen jest uzyskanie informacji o działaniach, jakie należy podjąć na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości na dotychczasowym, dobrym poziomie.

Oceny dokonuje się oddzielnie ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin.

W roku 2021 na terenie województwa wielkopolskiego przeprowadzono kolejną roczną ocenę jakości powietrza atmosferycznego dotyczącą roku 2020.

Ocena jakości powietrza została wykonana z uwzględnieniem kryterium ochrony zdrowia oraz kryterium ochrony roślin dla układu stref i zmienionych poziomów substancji.

Zgodnie z ustawą prawo ochrony środowiska strefę stanowi:

- aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa.

Wyróżnia się następujące klasy:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych,
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne, poziomy docelowe,
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego,
- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

Zaliczenie strefy do określonej klasy zależy od stężeń zanieczyszczeń występujących na jej obszarze i wiąże się z wymaganiami dotyczącymi działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości.

Ocena stref w oparciu o kryteria określone dla ochrony roślin - w efekcie oceny przeprowadzonej dla 2020 roku w zakresie dwutlenku siarki i tlenków azotu oraz ozonu strefę wielkopolską zaliczono do klasy A. W dodatkowej klasyfikacji w odniesieniu do poziomu celu długoterminowego strefie przypisano klasę D2 (w tych strefach znajduje się gmina Sieroszewice)

Pod kątem ochrony zdrowia sklasyfikowano:

- dla poziomu dopuszczalnego dla pyłu zawieszonego PM10, dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, benzenu, tlenku węgla oraz poziomu docelowego ozonu, kadmu, arsenu, niklu wszystkie strefy zaliczona do klasy A (a więc i gminę Sieroszewice)

- dla pyłu zawieszonego PM_{2,5} dla poziomu dopuszczalnego II fazy – wartości obowiązującej dla roku 2020 – strefy: Aglomeracja Poznańska i miasto Kalisz uzyskały klasę A1, natomiast strefa wielkopolska uzyskała klasę C1 (a więc i gmina Sieroszewice)

- w roku 2020 w strefach: Aglomeracja Poznańska i miasto Kalisz oraz w strefie wielkopolskiej stwierdzono przekroczenia poziomu docelowego dla benzo(a)pirenu – strefy zaliczono do klasy C (a więc i gminę Sieroszewice)

Dokonując klasyfikacji dodatkowej :

- w przypadku ozonu odnosząc otrzymane wyniki do poziomu długoterminowego wszystkie strefy zaliczono do klasy D2 (a więc i gmina Sieroszewice),

- w przypadku pyłu PM_{2,5} dla poziomu dopuszczalnego I Fazy – wszystkie strefy uzyskały klasę A (a więc i gmina Sieroszewice)

Stężenia pyłu PM₁₀ wykazują wyraźną zmienność sezonową – przekroczenia dotyczą tylko sezonu zimowego (grzewczego).

Zaliczenie strefy do klasy C dla danego zanieczyszczenia oznacza konieczność wyznaczenia obszarów przekroczeń i zakwalifikowanie strefy do opracowania programów ochrony powietrza. Wynik taki nie powinien być utożsamiany ze stanem jakości powietrza na obszarze całej strefy. Klasa C może oznaczać np. lokalny problem związany z daną substancją.

Sejmik województwa wielkopolskiego w 2019 r. uchwalił program ochrony powietrza w zakresie ozonu dla strefy wielkopolskiej . Ma on na celu zmniejszenie emisji prekursorów ozonu w samej strefie oraz na terenie miasta Poznania.

Sejmik województwa wielkopolskiego przyjął uchwałą program ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej . Jest to program naprawczy mający na celu osiągnięcie poziomu docelowego substancji w powietrzu dla benzo(a)pirenu i pyłu PM₁₀ i PM_{2,5}.

Na obszarze gminy nie funkcjonuje sieć ciepłownicza, dominuje system lokalnych źródeł ciepła ogrzewających obiekty. Do ogrzewania stosuje się zarówno paliwa stałe, płynne, jak i gazowe ze zbiorników w związku z tym, że gmina nie jest zgazyfikowana.

Ogrzewane gazem ze zbiorników są następujące obiekty: Szkoła Podstawowa w Sieroszewicach, Szkoła Podstawowa w Ołoboku, Przedszkole w Westrzy, Przedszkole w Latowicach, Przedszkole w Wielowisi, Sala w Parczewie, Dzienny Dom Senior + Klub seniora w Rososzycy.

Urząd Gminy w Sieroszewicach ogrzewany jest olejem.

2.3.6 Warunki glebowe

Występujące typy i rodzaje gleb związane są z budową geologiczną i geomorfologiczną. Gleby na terenie gminy wytworzyły się z macierzystych utworów czwartorzędowych pokrywających jej obszar, pochodzących z okresu recesji zlodowacenia i późniejszych okresów.

W gminie dominują gleby słabych klas bonitacyjnych, czego potwierdzeniem jest niski wskaźnik bonitacji i przydatności rolniczej gleb wynoszący 49,8 (Warunki przyrodnicze produkcji rolnej w woj. kaliskim, IUNG Puławy 1979).

Wśród gruntów ornych dominują gleby najslabsze (VI kl. bonitacyjnej) zajmujące ok. 50% ich powierzchni, gleby orne słabe (V kl.) zajmują 28%, gleby orne średniej jakości – 9 %.

Powiat/gmina	Klasa bonitacyjna gruntów ornych (%)								
	I	II	III a	III b	IV a	IV b	V	VI	VI RZ
Ostrowski	0	0	4	10	23	10	25	28	0
Sieroszewice	0	0	0	2	13	9	34	40	2

Tab. nr 6. Zestawienie klasyfikacji gleb na terenie powiatu i gminy Sieroszewice

Źródło: Agrochemiczne badania gleb Wielkopolski w latach 2000-2004, WIOŚ, Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Poznaniu

Gmina Sieroszewice charakteryzuje się występowaniem słabych gleb z punktu widzenia ich rolniczej przydatności. Najlepsze gleby klasy IIIa, IIIb brunatne, bielcowe, lokalnie czarne ziemie i mady, utworzone z glin lekkich na glinach średnich, występują w zachodniej części gminy. Ich powierzchnia to niecałe 2% ogólnej powierzchni gminy. Gleby średniej jakości, tych samych typów, ale wykształcone z piasków gliniastych na glinach, klasy IVa i IVb, rozrzucone są po obszarze całej gminy. Zajmują około 22% powierzchni gminy.

Największą powierzchnię wśród gleb gruntów ornych zajmują gleby omówionych wyżej typów oraz gleby murszowe, zaliczone do klas bonitacyjnych V i VI. Wytworzone są one z piasków słabogliniastych i gliniastych lekkich, na przepuszczalnym podłożu. Są one ubogie w próchnicę, okresowo lub stale za suche.

Na terenie gminy aż 76% ogółu gruntów ornych posiada gleby klas V, VI i VIz.

Pod względem przydatności rolniczej zdecydowanie dominują niskie kompleksy: 6 – żytni bardzo słaby – 41% i żytni słaby – 34%. W dolinach rzecznych, na glebach torfowych i murszastych, występują trwale użytki zielone mało przydatne dla rolnictwa. Zaliczone są do użytków zielonych średnich 2z oraz słabych i bardzo słabych 3z. Stosunki wodne właściwe dla użytków zielonych, miejscami nadmiernie uwilgotnione. Niewskazana zmiana użytkowania.

Jednostka	Grunty orne w % powierzchni								
	pszenno bardzo dobry	pszenno dobry	pszenno wadliwy	żytni bardzo dobry	żytni dobry	żytni słaby	żytni bardzo słaby	zbożowo- pastewny mocny	zbożowo- pastewny słaby
Powiat ostrowski	0	8	0	20	16	24	23	2	7
Gmina Sieroszewice	0	1	0	4	14	34	41	1	5

Tab. nr 7. Kompleksy przydatności rolniczej gruntów ornych gminy na tle powiatu ostrowskiego

Źródło: Agrochemiczne badania gleb Wielkopolski w latach 2000-2004, WIOŚ, Okręgowa Stacja Chemiczno-Rolnicza w Poznaniu

Z powyższej tabeli wynika, że w gminie Sieroszewice dominują kompleksy gleb żytnie: bardzo słaby, słaby, żytni dobry, które stanowią 89% powierzchni gruntów ornych gminy.

Gleby kompleksów pszennych stanowią tylko 1% powierzchni gruntów ornych, a kompleksy zbożowo-pastewny mocny i zbożowo-pastewny słaby stanowią 6% gruntów ornych gminy.

Pod względem odczynu, wg badań Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej, dominują gleby kwaśne i bardzo kwaśne o pH<5,5, które stanowią 97,1,9% użytków rolnych i w 85,6% wymagają wapnowania jako podstawowego zabiegu agrotechnicznego.

2.3.7 Flora i fauna

Gmina Sieroszewice wg podziału J.M. Matuszkiewicza na regiony geobotaniczne leży w Krainie B 4 południow Wielkopolskiej na pograniczu Okręgu Doliny Górnej Prosn i Okręgu Wzgórz Ostrzeszowskich.

Wg podziału Tadeusza Trampler na regiony przyrodniczo-leśne położona jest w Krainie Wielkopolsko-Pomorskiej III 9, w Dzielnicy Kotlin Żmigrodzko- Grabowskich tzw. Lasy Ostrzeszowskie.

Pod względem siedlisk przeważa bór świeży sosnowy, z domieszką brzozy, dębu i świerka. Podszyty nieliczne – jałowiec, dąb, kruszyna. W runie występuje rokit, widłoząb, czernica, wrzos, brusznica, kostrzewa. Na drugim miejscu znajduje się bór mieszany świeży z sosną, brzozą, osiką, jodłą, dębem i świerkiem. Podszyty pojedyncze – kruszyna, jarzębina, bez czerwony i koralowy. W runie występuje rokit, gajnik lśniący, czernica, orlica, poziomka, pszeniec, szczawik. Mniejsze powierzchnie zajmują siedliska boru mieszanego wilgotnego z sosną, świerkiem, brzozą, olchą, w piętrze najwyższym z domieszką dębu, modrzewia i topoli. W podszytach występuje kruszyna, wierzba, jałowiec, jarzębina, w runie natomiast czernica, narecznica, orlica, trzaślica, pszeniec, rokit, szczawik i płonnik.

Niewielkie powierzchnie zajmuje bór wilgotny z sosną jako gatunkiem panującym oraz brzozą, świerkiem i olchą. W podszytach występuje kruszyna, a w runie trzęślica, orlica brusznica. Gatunkiem panującym w lesie mieszanym jest sosna z domieszką dębu, świerka, brzozy, jodły i grabu. Występuje także ols jesionowy z olszą, z domieszką jesionu i świerka z domieszką brzozy.

W południowej części gminy, między wsiami Strzyżew i Namysłaki, znajdują się dwa rezerwaty leśne: „Majówka” i „Niwa”.

W rezerwach i lasach ponadto rosną gatunki roślin takie jak: bagno zwyczajne (częściowa ochrona), buławnik wielokwiatowy (ochrona ścisła – w czerwonej liście roślin i grzybów Polski jest umieszczona jako gatunek bliski zagrożenia; w klasyfikacji IUCN narażony na wyginiecie), bluszcz pospolity, kalina koralowa, widłak jałowcowaty (ochrona częściowa; na polskiej czerwonej liście w kategorii NT bliski zagrożenia), lilia złotogłów (ochrona ścisła), grażel żółty (częściowa ochrona), porzeczka czarna, konwalia majowa, marzanka wonna, wawrzynek wilczyłyko (ochrona częściowa), kruszyna pospolita, oraz grzyby: sromotnik bezwstydnny (grzyb), szmaciak gałęzisty (grzyb chroniony).

Na obszarze gminy występują ponadto następujące zbiorowiska roślinne:

- łąki i pastwiska – skupiają się głównie w dolinach cieków i obniżeniach terenowych; nie przedstawiają zbyt dużej wartości gospodarczej, ale pełnią ważne funkcje przyrodnicze i środowiskowe; zajmują około 16,2 % powierzchni gminy,
- roślinność wodna i bagienna – występuje w pobliżu cieków oraz na terenach stale podmokłych (szczególnie ekosystemy zależne od wód – mokradła)
- zarośla – na polanach i zrębach leśnych, na skrajach lasów, w wyrobiskach poeksploatacyjnych,
- zadrzewienia i zakrzewienia – przydrożne, nadwodne, śródpolne, o ogromnym znaczeniu ekologicznym i krajobrazowym,
- roślinność synantropijna (segetalna, ruderalna) – towarzysząca od zawsze człowiekowi – są to przeważnie rośliny jednoroczne, rozmaite chwasty na polach, miedzach, nieużytkach oraz w ogrodach.

Szatę roślinną uzupełniają pola uprawne, sady, ogrody przydomowe, zieleń ozdobna.

Zieleń występuje także na cmentarzach:

czynnych katolickich:

- Rososzyca, dz. nr 131,
- Ołobok, dz. nr 719,
- Ołobok, dz. nr ewid. 562
- Wielowieś, dz. nr 397/4,
- Latowice, dz. nr 737,

nieczynnych ewangelickich:

- Strzyżew, dz. nr 691,
- Ołobok, dz. nr 496.

Lasy, zadrzewienia, ekosystemy polne i łąkowe z zadrzewieniami pełnią istotną rolę ekologiczną i estetyczną w krajobrazie. Umożliwiają rozwój flory i fauny oraz przemieszczanie się różnych gatunków zwierząt. Wpływają pozytywnie na warunki życia ludzi. Zbiorowiska nieleśne są biotopem dla wielu gatunków fauny niewystępującej na terenach leśnych.

Na łąkach, polach i w lasach spotykamy płazy (żaba, ropucha, rzekotka, kumak, traszka), gady (zaskroniec, padalec, żmija zygzakowata, jaszczurka żyworodna, zwinka), ssaki (nornik, mysz, piżmak, bóbr, jeż, gacek, kuna domowa, tchórz, gronostaj, dzik, lis, zając, jelenie, daniele, sarny) oraz ptaki (bociany, łabędzie, gawrony, kruki, wrony, bażanty, kuropatwy, przepiórki, skowronki, sroki, jastrzębie uszaki, puszczyki, słowiki, ortolany, gołębiarze i wiele innych).

Na szczególną uwagę zasługują ptaki. W opracowaniu sporządzonym na zlecenie Wielkopolskiego Biura Planowania Przestrzennego dla potrzeb Planu zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego p.t. „Obszary ważne dla ptaków w okresie gniazdowania oraz migracji na terenie województwa wielkopolskiego” (P. Wylegała, S. Kuźniak, P.T. Dolata) obszar doliny Gniłej Baryczy został określony jako ostoja ptaków o znaczeniu regionalnym. Oznaczony numerem 52, słabo zbadany, tym niemniej stanowi koncentrację gniazd bociana białego i derkacza w dużym zagęszczeniu.

Według materiałów opracowanych dla potrzeb wyznaczenia obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Proсны”, jeszcze za czasów województwa kaliskiego na terenie gminy Sieroszewice znajdują się miejsce lęgowe następujących ptaków: białorzytki (*Oenanthe oenanthe*), dziwonii (*Carpodacus erythrinus*), ortolana (*Emberiza hortulana*), kokoszki wodnej (*Gallinua chloropus*), perkozka (*Tachybaptus ruficollis*), łabędzia niemego (*Cygnus olor*), krogulca (*Acipiter nisus*), turkawki (*Streptopelia turtur*), kruka (*Corvus corax*), słowika rdzawego (*Luscinia megarhynchos*), czajki (*Vanellus vanellus*), bociana białego (*Ciconia ciconia*), remiza (*Remiz pendulinus*), słowika szarego (*Luscinia luscinia*), kszyka (*Gallinago gallinago*), derkacza (*Crex crex*), pleszki (*Phoenicurus phoenicurus*), kwiczoła (*Turdus pilaris*).

Na terenie gminy prowadzi się polowania na gatunki łowne zgodnie z przepisami ustawy Prawo łowieckie z dn. 13 października 1995 r. (Dz.U. 2020 r. poz. 1683 z późn. zm.).

Na terenie gminy obowiązuje, podobnie jak w całym kraju, ochrona gatunkowa roślin zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz.U. z 2014 r. poz. 1409) i ochrona gatunkowa grzybów zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz.U. z 2014 r. poz. 1408).

Występujące gatunki roślin, grzybów i zwierząt objęte są ochroną gatunkową na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2021, poz. 1098 ze zm.) oraz wymienione w: rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin

(Dz.U. z 2014 r., poz. 1409), *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz.U. z 2014 r., poz. 1408) oraz *rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz.U. z 2016 r., poz. 2183).

2.3.8 Zagrożenia przyrodnicze

Do podstawowych zagrożeń przyrodniczych w warunkach Polski należy zaliczyć zagrożenia powodziowe, ruchy masowe (zagrożenia morfologiczne) i ekstremalne stany pogodowe.

Zagrożenia powodzią

Na podstawie pisma PGW Wody Polskie Poznań i map zagrożenia powodziowego, zawierających między innymi granice zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$ (tj. średnio raz na 100 lat) oraz $p=10\%$ (tj. średnio raz na 10 lat) ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit.a) Prawa wodnego, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi $p=1\%$,
- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit. b) Prawa wodnego tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi $p=10\%$,

Ponadto, na podstawie ww. pisma i map zagrożenia powodziowego ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi $p=0,2\%$ oraz poza obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z treścią art. 77 ust.1 pkt 3) lit a) oraz b) Prawa wodnego, zakazuje się m. in. gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji mogących zanieczyścić wody, jak również lokalizacji nowych cmentarzy.

Zagrożenia ruchami masowymi

Zagrożenie ruchami masowymi uzależnione jest od:

- morfologii terenu (m.in. spadki i wysokości względne),
- przypowierzchniowej budowy geologicznej,
- pokrycia terenu roślinnością,
- zabezpieczenia technicznego stoków.

W przypadku terenów o naturalnych predyspozycjach do powstawania ruchów masowych ingerencja człowieka może doprowadzić do zachwiania stabilności stanu i wyzwolenia procesów morfodynamicznych.

Słabe ruchy masowe (tzw. soliflukcja czyli proces spęływania pokrywy zwietrzelinowej nasiąkniętej wodą) mogą pojawić się już przy kącie nachylenia $2 - 7^\circ$, przy $7 - 15^\circ$ może pojawić się silne spęływanie i soliflukcja oraz osuwanie. Silne osuwanie gruntu możliwe jest przy kącie nachylenia terenu $15 - 35^\circ$. Powyżej 35° występuje zjawisko odpadania i obrywania się mas ziemnych, skalnych i zwietrzelin (wg Krygowskiego 1978 r.)

Na obszarze gminy Sieroszewice występuje zagrożenie procesami osuwania się mas ziemnych. Na terenie gminy istnieje 5 osuwisk (nieaktywnych) oraz 7 terenów zagrożonych ruchami mas ziemnych.

Osuwiska nieaktywne (lub nieaktywne fragmenty osuwisk) obejmują tereny objęte ruchami koluwiów przed ponad 50 laty. Nie oznacza to jednak, że tereny te nie podlegają procesom przemieszczania koluwiów, czego dowodnym przykładem są obserwacje z roku 2010 (np. Łazki - gm. Czernichów, woj. śląskie; Piaski Drużków - gm. Czchów; Szczepanowice - gm. Pleśna, woj. małopolskie). Nie można traktować też, jako zupełnie nieaktywnego (zamarłego) fragmentu osuwiska, który znajduje się ponad lub poniżej strefy aktywnej lub okresowo aktywnej. Sugeruje się, aby na osuwiskach nieaktywnych ograniczać budownictwo (zwłaszcza wielokubaturowe, ciężkie), a ewentualnie planowane inne obiekty posiadały wykonaną wcześniej dokumentację geologiczno-inżynierską określającą warunki podłoża w kontekście ewentualnego ruchu koluwiów.

Na terenach zagrożonych ruchami masowymi budownictwo może być dopuszczone, ale po wykonaniu wcześniejszego rozpoznania geotechnicznego, a nawet geologiczno-inżynierskiego, określającego warunki podłoża w kontekście ewentualnego powstania osuwisk, stateczności stoków/zboczy. Rozpoznanie to powinno zakończyć się opracowaniem stosownej dokumentacji w formie pisemnej i powinno zawierać wnioski odnośnie zaniechania budownictwa na danym terenie, bądź jego dopuszczenia po spełnieniu odpowiednich zaleceń. Trzeba pamiętać o właściwym zakwalifikowaniu takich obszarów do badań, zgodnie z Rozp. Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2012 r., poz. 463). Tereny zagrożone ruchami masowymi z zasady powinny być użytkowane ekstensywnie.

Zjawisko osuwania się mas ziemnych może wystąpić także na terenach eksploatacyjnych przy niewłaściwie prowadzonym wydobywaniu.

Zagrożenia pogodowe

Ekstremalne stany pogodowe stanowią powszechne zagrożenie w naszym kraju. Są to bardzo silne wichury, długotrwałe, intensywne opady deszczu i śniegu, gwałtowne lokalne wyładowania atmosferyczne, silne gradobicia, nagłe ocieplenia klimatyczne, gwałtowne spadki temperatur, które często powodują ogromne straty.

Wymagają zabiegów organizacyjnych i przeznaczenia dużych środków finansowych na likwidację skutków żywiołowych.

2.3.9 Stan rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej

Rolnicza przestrzeń produkcyjna

W ogólnej powierzchni gminy użytki rolne zajmują 64%. W rolnictwie dominują indywidualne gospodarstwa rolne. Są to przede wszystkim małoobszarowe gospodarstwa. Struktura gatunkowa upraw wynika ze słabej jakości gleb. W produkcji rolnej dominują uprawy o niewielkich wymaganiach glebowo-wodnych, takich jak mieszanki zbożów. Ponadto duża ilość użytków rolnych przeznaczona jest na trwałe użytki zielone. Na rodzaj upraw wpływa również produkcja zwierzęca, bowiem część uzyskanych plonów wykorzystywana jest jako pasze.

Zgodnie z danymi Powszechnego Spisu Rolnego (2010 r.) średnia powierzchnia gospodarstwa rolnego w gminie wynosi 9,52 ha. W ramach Powszechnego Spisu Rolnego (2010 r.) zarejestrowano 1001 gospodarstw. Poniższa tabela przedstawia strukturę gospodarstw rolnych wg. grup obszarowych użytków rolnych.

Wielkość gospodarstw (powierzchnia)	Liczba gospodarstw
do 1 ha	18
od 1 ha do 5 ha	439
od 5 ha do 10 ha	253

od 10 ha do 15 ha	159
15 ha i więcej	132
Ogółem	1001

Tab. nr 8. Struktura gospodarstw rolnych wg. grup obszarowych użytków rolnych
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, Powszechny Spis Rolny (2010 r.)

Ogółem powierzchnia upraw wynosi 6 630 ha. Poniższa tabela przedstawia strukturę upraw w gminie Sieroszewice.

L.p.	Rodzaj uprawy	Powierzchnia [ha]
1.	zboża razem	5 683,42
2.	zboża podstawowe z mieszankami zbożowymi	5 533,27
3.	pszenica ozima	459,42
4.	pszenica jara	65,37
5.	żyto	1 626,60
6.	jęczmień ozimy	288,10
7.	jęczmień jary	265,31
8.	owies	279,55
9.	pszenżyto ozime	1 060,93
10.	pszenżyto jare	154,29
11.	mieszanki zbożowe ozime	115,01
12.	mieszanki zbożowe jare	1 218,69
13.	kukurydza na ziarno	150,01
14.	ziemniaki	348,63
15.	uprawy przemysłowe	104,92
16.	buraki cukrowe	0,00
17.	rzepak i rzepik razem	104,72
18.	strączkowe jadalne na ziarno razem	0,00
19.	warzywa gruntowe	43,49

Tab. nr 9. Struktura upraw
 Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, Powszechny Spis Rolny (2010 r.)

Poniższa tabela przedstawia strukturę hodowli zwierząt z wyszczególnieniem typu zwierząt gospodarskich.

Hodowla	Liczba sztuk
bydło razem	6 358
bydło krowy	1 886
trzoda chlewna razem	23 134
trzoda chlewna lochy	2 286
konie	71
drób ogółem razem	262 908
drób ogółem drób kurzy	167 758

Tab. nr 10. Struktura hodowli zwierząt

Źródło: GUS, Bank Danych Lokalnych, Powszechny Spis Rolny (2010 r.)

Leśna przestrzeń produkcyjna

Gmina Sieroszewice należy do gmin o dużej lesistości. Grunty leśne zajmują 5040,4 ha, w tym lasy 4931,9 ha, z tego w administracji Lasów Państwowych znajduje się 4249,2 ha. Lasy prywatne zajmują 768,4 ha. Lesistość gminy wynosi 30,2% jej powierzchni. Jest to wskaźnik dość wysoki w porównaniu ze wskaźnikiem dla powiatu ostrowskiego wynoszącym 28,2% i wskaźnikiem dla województwa wielkopolskiego wynoszącym 25,8%.

2.3.10 Wymogi ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

Na terenie gminy Sieroszewice występują obszary i obiekty przyrodnicze prawnie chronione, wyznaczone na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2021, poz. 1098 ze zm.).

- Rezerwat przyrody „Majówka” - leśny,
- Rezerwat przyrody „Niwa” - leśny,
- Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Prosný”,
- Pomniki przyrody,
- Parki podworskie.

Rezerwat przyrody „Majówka”

Rezerwat został utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15.09.1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1958 r. Nr 73, poz. 430) . Jako datę uznania za rezerwat przyjmuje się 30.09.1958 r. wg RDOŚ. Rezerwat ma powierzchnię 8,04 ha. Jest to rezerwat leśny, typ florystyczny. Rezerwat przyrody „Majówka” funkcjonuje na podstawie zarządzenia Nr 22/11 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Majówka” (Dz. Urz. Woj. Wiel. nr 214, poz. 3330, zm.: z 2017 poz. 4750). Celem

utworzenia rezerwatu jest zachowanie i utrzymanie populacji jodły (*Abies*) i świerka (*Picea*) na granicy ich naturalnego zasięgu.

W podszyciu występują: kruszyna pospolita, szakłak pospolity, trzmielina europejska, kalina koralowa i dość liczny bluszcz pospolity.

Wokół rezerwatu wyznaczono otulinę o powierzchni 1,09 ha.

Na terenie rezerwatu obowiązują zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 pkt 1-27 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Dla rezerwatu został ustanowiony plan ochrony Rozporządzeniem Nr 224/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 21.12.2006 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2006 r. Nr 215, poz. 5427). W planie ochrony zidentyfikowano następujące zagrożenia:

- nadmierny rozwój krzewów jeżyn i malin oraz traw,
- zgryzanie i spalowanie młodego pokolenia jodły przez zwierzynę płową,
- zagrożenia antropogeniczne (wydeptywanie, pozyskiwanie drzewek strojszu, zbiór ziół i innych roślin).

W § 6 ww. rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego wprowadzono ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planu zagospodarowania przestrzennego województwa dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:

- utrzymanie w sąsiedztwie rezerwatu dotychczasowych stosunków wodnych, w tym gospodarowanie wodami na dotychczasowym poziomie,
- prowadzenie gospodarki rolnej i leśnej w sposób nie zagrażający celowi ochrony przyrody,
- w sąsiedztwie rezerwatu nie zmieniać kategorii użytkowania gruntu z wyjątkiem zmiany na las.

Rezerwat przyrody „Niwa”

Rezerwat został utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28.01.1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1959 r. Nr 25, poz. 118). Jako datę uznania za rezerwat przyjmuje się 26.03.1959 r. wg RDOŚ. Rezerwat ma powierzchnię 16,52 ha. Jest to rezerwat leśny, typ fitocenotyczny. Celem utworzenia rezerwatu jest ochrona spontanicznych procesów ekologicznych przebiegających w ekosystemach leśnych. Jest to fragment boru mieszanego i lasu liściastego z udziałem świerka (*Picea excelsa*) na północnej granicy jego zasięgu. Występuje tu typowe runo roślin wczesnowiosennych: przylaszczka, zawilec gajowy, gajowiec żółty i wiele innych.

Rezerwat przyrody „Niwa” funkcjonuje na podstawie zarządzenia Nr 22/11 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 6 czerwca 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Niwa” (Dz. Urz. Woj. Wiel. poz. 4797). Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest ochrona spontanicznych procesów ekologicznych przebiegających w ekosystemach leśnych.

Na terenie rezerwatu obowiązują zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 pkt 1-27 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Dla rezerwatu został ustanowiony plan ochrony Rozporządzeniem Nr 26/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 23.10 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 192, poz. 3189). W planie ochrony zidentyfikowano następujące zagrożenia wewnętrzne:

- ustępowanie świerka z drzewostanów,
- synantropizacja szaty roślinnej,
- gatunki geograficznie obce,
- mała ilość mikrosiedlisk dla roślin zarodnikowych,
- penetracja ekosystemów leśnych przez zbieraczy grzybów

oraz zagrożenie zewnętrzne:

- odwodnienie terenu.

W § 7 ww. rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego wprowadzono ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice, planu zagospodarowania przestrzennego województwa dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:

- utrzymanie korytarza ekologicznego wzdłuż Gnilej Baryczy do granicy rezerwatu bez prawa jego zabudowy,
- utrzymanie granic istniejącego terenu przemysłowo-składowego w Namysłakach,
- pozostawienie terenów rolnych przylegających od wschodu do rezerwatu dla celów produkcji rolnej z prawem realizacji zabudowy zagrodowej,
- wykluczenie działań w granicach zlewni zasilającej ciek w rezerwacie powodujących zmianę stosunków wodnych na jego terenie,
- opracowanie i wdrożenie programu tzw. „małej retencji” dla gminy Sieroszewice.

Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Proсны”

Ustalony został Rozporządzeniem Wojewody Kaliskiego nr 65 z dnia 20 grudnia 1996 r. Celem jego utworzenia jest ochrona bogatych w swej różnorodności środowisk roślinnych, w tym gatunków roślin chronionych, licznie występujących ptaków chronionych, zasobów wód powierzchniowych i podziemnych oraz licznych rezerwatów przyrody, a ponadto zachowanie walorów historyczno-kulturowych i turystyczno-krajobrazowych. Obszar ten obejmuje dużą część terenu gminy. Powierzchnia obszaru to 10 602,4 ha, z tego na terenie gminy Sieroszewice 3 381,3 ha.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 24 czerwca 2019 r. podjął uchwałę Nr IX/164/19 w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Proсны na terenie województwa wielkopolskiego.

W uchwale tej zawarto ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów:

- prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej i leśnej,
- utrzymanie poziomu wód gruntowych i powierzchniowych zapewniającego dobry stan siedlisk wilgotnych i podmokłych,
- zalesienie gruntów porolnych i nieużytków z wyłączeniem łąk, muraw i terenów, na których występują cenne siedliska przyrodnicze oraz chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

Na terenie Obszaru wprowadza się następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w ustawie Prawo wodne
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

W §5 uchwały Nr IX/164/19 w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Proсны na terenie województwa wielkopolskiego wprowadzono także odstępstwa od zakazów, tj.:

- ust. 2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;
- ust. 3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy ustaleń studiów
- uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin
- obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały
- ust. 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy:
 - 1) samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713) na gruntach rolnych,
 - 2) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,

3) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.

- ust. 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczy:
 - 1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
 - 2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej,
 - 3) budowy obiektów służących turystyce wodnej.

Ponadto odstępstwa od zakazów obowiązujących na terenie obszaru chronionego krajobrazu wynikają także z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 24 ust. 2 zakazy nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- 3) realizacji inwestycji celu publicznego;
- 4) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

Na podstawie art. 24 ust. 3 zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Pomniki przyrody

Na obszarze Gminy Sieroszewice pomniki przyrody to piękne aleje przydrożne: lipowa w Sieroszewicach, brzozowa w Masanowie, dębowa w Raduchowie.

L.p.	Miejscowość	Opis obiektu		
		Rodzaj i wiek	Obwód [cm]	Wysokość [m]
1.	Rososzyca (park)	Dąb szypułkowy Quercus robur	597	23
2.	Rososzyca (park)	Dąb szypułkowy Quercus robur	506	22
3.	Rososzyca (park)	Dąb szypułkowy Quercus robur	399	21
4.	Psary (przy PGR) – rośnię na polu - uschnięty	Dąb szypułkowy Quercus robur	-	17

L.p.	Miejscowość	Opis obiektu		
		Rodzaj i wiek	Obwód [cm]	Wysokość [m]
5.	Kania (rośnie przy drodze oddziałowej prowadzącej do b. gajówki w Namysłakach)	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	-	20
6.	Sieroszewice	Aleja lipowa	-	-
7.	Masanów	Aleja brzoźowa	-	-
8.	Raduchów	Aleja dębowa	-	-

Tab. nr 11. Pomniki przyrody wyznaczone na terenie gminy Sieroszewice
Źródło: RDOŚ, Urząd Gminy w Sieroszewicach

Parki podworskie

Parki zlokalizowane są w następujących miejscowościach:

- Parczew (powierzchnia 5,79),
- Psary (powierzchnia 4,36 ha),
- Rososzyca (powierzchnia 5,63 ha),
- Sieroszewice (powierzchnia 1,8 ha),
- Strzyżew (pozostałości parku).

Z powyższych parków w dobrym stanie są parki w Parczewie, Psarach i Rososzycy.

Korytarze ekologiczne

Na terenie gminy Sieroszewice i poza gminą znajduje się szereg obszarów chronionych. Dodatkowo na tym obszarze bardzo dużą powierzchnię zajmują tereny leśne jak i wykorzystywane na potrzeby rolnictwa. Wszystko to sprawia, że gmina ma nie tylko wyjątkowe walory przyrodnicze, ale też praktycznie cała jej powierzchnia wchodzi w skład krajowej sieci korytarzy ekologicznych. Jedynie niewielkie jej fragmenty nie wchodzi w skład sieci korytarzy ekologicznych.

Według mapy korytarzy ekologicznych opracowanej przez Zakład Badania Ssaków PAN w Białowieży (ob. Instytut Biologii Ssaków) na terenie gminy wyróżnić można:

- Korytarz ekologiczny „Dolina Baryczy-północ” kPdC-8A (I etap -mapa opracowana w 2005 r.),
- Korytarz ekologiczny „Wzniesienia południowej Wielkopolski” kPdC-16B (II etap-mapą opracowaną w 2015 r.) – obejmuje północną część gminy,
- Korytarz ekologiczny „Lasy kaliskie i sieradzkie” kPdC-16A (II etap-mapą opracowaną w 2015 r.) – obejmuje południową część gminy.

Korytarze te są istotne dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej. Korytarze utworzono w celu przeciwdziałania izolacji obszarów przyrodniczo cennych, umożliwiające migracje zwierząt w obszarach sieci Natura 2000, jak i innych terenach o dużej wartości przyrodniczej.

Utrudnienia antropogeniczne dla migracji zwierząt stanowią ciągi komunikacyjne, zwłaszcza droga wojewódzka nr 450.

W otoczeniu gminy Sieroszewice znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

- Rezerwat Olbina (gm. Brzeziny) – odległość gminy 5,8 km,

- Rezerwat Brzeziny (gm. Brzeziny) – odległość 5,9 km,
- Rezerwat Wydymacz (gm. Przygodzice) – odległość 8,7 km,
- Park krajobrazowy „Dolina Baryczy” – odległość 7,8 km,
- Brąszewicki obszar chronionego krajobrazu – odległość 12,3 km
- Obszar chronionego krajobrazu „Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowska” przylega do zachodniej granicy gminy Sieroszewice,
- Obszar Natura 2000 OSO „Dolina Baryczy” PLB 020001 – odległość 7,8 km
- Obszar Natura 2000 SOO „Ostoja nad Baryczą” PLH020041 – odległość 7,8 km.

2.3.11 Stan klimatu akustycznego

Klimat akustyczny jest jednym z najistotniejszych czynników określających jakość środowiska przyrodniczego bezpośrednio odczuwalnym przez człowieka.

Klimat akustyczny kształtują takie typy źródeł hałasu jak: komunikacyjne, przemysłowe i komunalne.

Na terenie gminy brak jest zakładów, które stale generowałyby znaczne uciążliwości akustyczne. Hałas komunalny nie jest zbyt uciążliwy. Jest on związany z bytowaniem ludzi na terenach zurbanizowanych.

Na terenie gminy znajdują się elektrownie wiatrowe w Rososzycy, Masanowie (2 wiatraki), Westrzy i Biernacicach. Strefa bezpośredniego oddziaływania tych elektrowni wyznaczona na podstawie wydanych decyzji o warunkach zabudowy i pozwoleń na budowę odpowiada zasięgowi o określonym poziomie hałasu tzn. izolinii o wartości 45dB, co wykazano w dalszej części prognozy i na terenach mieszkaniowych nie dochodzi do przekraczania dopuszczalnych poziomów hałasu.

Klimat akustyczny determinowany jest przede wszystkim funkcjonowaniem systemu komunikacyjnego, który jest głównym generatorem hałasu. Zależy on od natężenia ruchu na drogach oraz od udziału pojazdów ciężkich w ogólnej liczbie pojazdów.

Główne uciążliwości w tym zakresie związane są z występowaniem ciągów komunikacyjnych. Biorąc pod uwagę, że hałas drogowy jest postrzegany jako bardziej uciążliwy niż hałas kolejowy, główny problem z tym oddziaływaniem związany jest przebiegiem drogi wojewódzkiej nr 450 łączącą Kalisz przez Ołobok, Wielowieś Klasztorną, Grabów, Wieruszów z Opatowem.

Wg Generalnego pomiaru ruchu na drogach wojewódzkich w 2020/21 roku średni dobowy ruch roczny na drodze nr 450 przedstawiał się następująco:

pojazdy samochodowe ogółem	motocykle	samochody osobowe mikrobusy	lekkie samochody ciężarowe	samochody ciężarowe		autobusy	ciągniki rolnicze
				bez przyczep	z przyczepami		
odcinek Kalisz (granica miasta) – Grabów n/Prosna							
4351	24	3502	646	78	55	21	25
w %							
100	0,5	80,5	14,8	1,8	1,3	0,5	0,6

Tab. nr 12. Średni dobowy ruch roczny na drodze wojewódzkiej nr 450

Z tabeli tej wynika, że po drodze wojewódzkiej nr 450 na odcinku Kalisz – Grabów n/Prosna poruszało się najwięcej samochodów osobowych i mikrobusów, bo aż 80,5%, lekkie samochody

ciężarowe, samochody ciężarowe bez przyczep i z przyczepami stanowiły 17,9% ogólnej liczby pojazdów.

Natężenie ruchu na drodze wojewódzkiej nr 450 specjalnie nie odbiega od średniego dobowego ruchu rocznego na drogach wojewódzkich w kraju wynoszącym 4231 poj./dobę i województwie wielkopolskim 4920 poj./dobę. Tym samym oddziaływania akustyczne są znacznie mniej uciążliwe i droga ta nie kwalifikuje się do wykonywania map akustycznych. Nie wyklucza to jednak możliwości występowania przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (w szczególności dla pierwszej linii zabudowy zlokalizowanej bardzo blisko drogi) lub też postrzegania hałasu od poruszających się drogą pojazdów jako uciążliwości.

2.4 Uwarunkowania wynikające ze stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

Na terenie Gminy Sieroszewice znajduje się wiele obiektów zabytkowych, m.in.: pałace, kościoły, dworki, cmentarze i pojedyncze budownictwo ludowe. Wynika to z położenia gminy w południowej części Wielkopolski i powiązaniem tego regionu z innymi krainami.

Do rejestru Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków wpisane zostały następujące obiekty:

Ołobok

- zespół klasztorny cysterek, nr rej: AK-I-11a/110 z 21.12.1932 oraz 114/A z 1.06.1968:
 - kościół pw. Św. Jana Ewangelisty, XV/XVII, 1695, 1780, nr rej.: 524 z 31.12.1990,
 - klasztor, XV/XVII, 1695, 1882,
 - dzwonnica, drewn., XVIII ,
 - organistówka, szach., XIX ,
 - brama i mur kościelny, XVIII.
- kościół cmentarny pw. Św. Jana Chrzciciela, drewn., XVI, nr rej.: 438 z 24.03.1982,
- młyn wodny, poł. XIX, nr rej.: 911/A z 20.02.1970.

Parczew

- dwór, 2 poł. XIX, nr rej.: 722/A z 18.12.1995.

Psary

- zespół pałacowy, 1910:
 - pałac, nr rej.: 672/A z 10.05.1993,
 - park.

Rososzycza

- Kościół par. pw. Św. Marka, 1818, nr rej.: 115/A z 1.06.1968,
- Zespół pałacowy, 1875, nr rej.: 1413/A z 1.03.1973:
 - pałac,
 - park.

Strzyżew

- Kościół ewangelicki, ob. polsko-katolicki fil. Pw. MB Królowej polski, ul. Kościelna 3, 1865, nr rej.: 1058/Wlkp/A z 11.06.2018,
- Cmentarz kościelny (otoczenie), nr rej.: j.w.

Zabytki wpisane do gminnej ewidencji zabytków.

L.p.	Miejscowość	Adres	Obiekt	Czas powstania
1.	Parczew ob. Westrza	Westrza 10	ośmiorak, ob. bud. mieszk. w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
2.	Parczew ob. Westrza	Westrza 9	czworak, ob. bud. mieszk. w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
3.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	obora, ob. magazyny w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
4.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	Stodoła, ob. bud. gosp. w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	pocz. XX w.
5.	Parczew	Parczew 117	dom nr 117	1934 r.
6.	Parczew	Parczew 94	dom nr 94	1926 r.
7.	Parczew	Parczew 93	dom nr 93	ok. 1910 r.
8.	Parczew	Parczew 13	dom nr 13	1931 r.
9.	Parczew	Parczew 11	dom nr 11	1931 r.
10.	Parczew	Parczew 74	karczma, ob. dom nr 74	ok. poł. XIX w.
11.	Parczew	Przy domu nr 17	kapliczka przydrożna	1945 r.
12.	Parczew	Parczew 89	szkoła, ob. dom nr 89	ok. 1910 r.
13.	Ołobok	Zamkowa 52	karczma, ob. dom	4 ćw. XIX w.
14.	Ołobok	Słomkarska 1	chałupa	XVIII/XIX w.
15.	Ołobok	Kościelna 41	młyn	I. 20 XX w.
16.	Ołobok	Kościelna 40	dom	4 ćw. XIX w.
17.	Ołobok	Kościelna 25	dom	1880 r.
18.	Ołobok	Kościelna 18	dom	ok. 1930 r.
19.	Ołobok	Kościelna 17	dom	1893 r.
20.	Ołobok	Kościelna 1	dom	4 ćw. XIX w.
21.	Ołobok	Kościelna 26	szkoła, ob. bud. mieszkalno-handlowy	ok. 1890 r.
22.	Ołobok	Kościelna 16	szkoła, ob. Muzeum Ziemi Ołobockiej	1886 r.
23.	Ołobok	Ołobok	cmentarz parafialny	ok. 1930 r.
24.	Ołobok	Pawła Brylińskiego 1	olejarnia – młyn wodny	1 poł. XIX w.,
25.	Ołobok	Kościelna	kapliczka przydrożna	1910 r.
26.	Ołobok	Kościelna	grobowiec ks. Teodora Wende	1928 r.
27.	Ołobok	Kościelna	cmentarz przykościelny	XVI w.
28.	Ołobok	Kościelna	brama cmentarna i mur ogrodzeniowy	2 poł. XIX w.
29.	Ołobok	Kościelna	kościół rzymsko-katolicki cmentarny pw. św. Jana Chrzciciela, ob. filialny	1 ćw. XVI w.
30.	Ołobok	Kościelna 42	plebania zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	4 ćw. XIX w.
31.	Ołobok	Kościelna 42	brama i mur ogrodzeniowy zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	XVIII w.
32.	Ołobok	Kościelna 42	organistówka zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	1 poł. XIX w.
33.	Ołobok	Kościelna 42	dzwonnica zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św. Jana Ewangelisty	XVIII w.
34.	Ołobok	Kościelna 42	pozostałości klasztoru cystersek zespół sakralny kościoła pocysterskiego pw. św.	XV w.

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 część I – UWARUNKOWANIA

L.p.	Miejscowość	Adres	Obiekt	Czas powstania
			Jana Ewangelisty	
35.	Ołobok	Kościelna 42	kościół rzym.-kat. pocysterski pw. św. Jana Ewangelisty, ob. parafialny	przełom XV i XVI w. przebud. w końcu XVII w.
36.	Namysłaki	Namysłaki 7-8	dom pracowników folwarcznych w zespole parkowo-folwarcznym	ok. 1910 r.
37.	Namysłaki	Namysłaki 10/1-2	czworak, ob. bud. mieszkalny w zespole parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
38.	Namysłaki	Namysłaki 13	spichlerz, ob. magazyn w zespole parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
39.	Namysłaki	Namysłaki 13	dom dzierżawcy, ob. dom w zespole parkowo-folwarcznym	ok. 1890 r.
40.	Masanów	Lipowa 40	szkoła	ok. 1910 r.
41.	Masanów	Masanów	kapliczka przydrożna	1876 r.
42.	Łatowice	Zielona 19	dom	ok. 1910 r.
43.	Łatowice	Środkowa 26	dom	1900 r.
44.	Łatowice	Środkowa 22	dom	ok. 1900 r.
45.	Łatowice	Środkowa 13	dom	ok. 1900 r.
46.	Łatowice	Południowa 18	dom	ok. 1900 r.
47.	Łatowice	Środkowa 49	budynek gospodarczy w zespole budowlanym dawnego klubu gminnego	1881 r.
48.	Łatowice	Środkowa 49	klub gminny, ob. w części dom w zespole budowlanym dawnego klubu gminnego	ok. 1906 r.
49.	Łatowice	Środkowa 47	szkoła, ob. budynek mieszkalny	ok. 1920 r.
50.	Łatowice	Środkowa 46	szkoła, ob. świetlica środowiskowa	ok. 1900 r.
51.	Łatowice	Środkowa 50	pastorówka, ob. przedszkole	ok. 1880 r.
52.	Łatowice	Środkowa 51	zbór ewangelicki, ob. kościół rzym.-kat. parafii pw. Matki Boskiej Częstochowskiej	ok. 1880 r.
53.	Kęszyce	Kęszyce 9	dom nr 9	ok. 1890 r.
54.	Kęszyce	Kęszyce 6	dom nr 6	ok. 1880 r.
55.	Kania	Kania 10	posterunek celny, ob. dom nr 10	ok. 1910 r.
56.	Kania	Kania	krzyż przydrożny	1859 r.
57.	Bilczew	Bilczew 13	ośmiorak, ob. bud. mieszkalny	I. 80-te XIX w.
58.	Bilczew	Bilczew 7	obora, ob. bud. gospodarczy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	1 ćw. XX w.
59.	Bilczew	Bilczew 7	spichlerz, ob. bud. gospodarczy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	1 ćw. XX w.
60.	Biernacice	Biernacice 20	dom nr 20	ok. 1900 r.
61.	Biernacice	Biernacice 19	dom nr 19	1 ćw. XX w.
62.	Biernacice	Biernacice 1	szkoła, ob. dom nr 1	ok. 1900 r.
63.	Bibianki	Bibianki 14	dom nr 14	4 ćw. XIX w.
64.	Parczew Ob. Westrza	Westrza 4	brama wjazdowa do parku w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	3 ćw. XIX w.
65.	Bilczew	Bilczew 7	park dworski	1 ćw. XX w.
66.	Bilczew	Bilczew 7	dwór, ob. leśniczówka	1935 r.
67.	Parczew ob. Westrza	Westrza 4	dwór, ob. szkoła	I. 80-te XIX w.

L.p.	Miejscowość	Adres	Obiekt	Czas powstania
68.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	spichlerz, w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
69.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	kuźnia, ob. bud. gospodarczy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	4 ćw. XIX w.
70.	Parczew ob. Westrza	Westrza 6	gorzelnia, ob. bud. produkcyjno-biurowy w zespole dworsko-parkowo-folwarcznym	1893 r.
71.	Parczew ob. Westrza	Westrza 4	park dworski	3 ćw. XIX w.
72.	Namysłaki	Namysłaki	dworzec kolejowy, ob. budynek mieszkalny	ok. 1909 r.

Tab. nr 13. Gminna ewidencja zabytków
 Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

W stosunku do zespołu kościoła parafialnego p.w.św. Jana Ewangelisty w Ołoboku oraz klasztoru wraz z dzwonnica, murem z bramą kościelną oraz organistówką należy wyznaczyć strefę ochrony konserwatorskiej mającej na celu ochronę osi kompozycyjnych zespołu zapewniających konieczne do zachowania przedpola widokowe, które zapewnią właściwe wyeksponowanie wartości zabytkowych obiektów.

W stosunku do kościoła filialnego (cmentarnego) p.w.św. Jana Chrzciciela w Ołoboku oraz klasztoru wraz z dzwonnica, murem z bramą kościelną oraz organistówką należy wyznaczyć strefę ochrony konserwatorskiej mającej na celu ochronę osi kompozycyjnych zespołu zapewniających konieczne do zachowania przedpola widokowe, które zapewnią właściwe wyeksponowanie wartości zabytkowego obiektu.

Wg gminnej ewidencji zabytków na terenie gminy Sieroszewice znajduje się dużo stanowisk archeologicznych (437). Do rejestru zabytków archeologicznych została wpisana osada (kultura prapolska) – nr rej. A474, 09.05.1985 r. i grodzisko (kultura polska) – nr rej. 351/Wlkp/C, 22.08.2008 r.

Gmina Sieroszewice charakteryzuje się dużymi walorami krajobrazowymi. Wpływa na to stosunkowo urozmaicona rzeźba, gdyż z jednej strony występują obszary płaskie a z drugiej strony wyniesione tereny. Elementem urozmaicającym krajobraz są wydmy porośnięte lasami. Ponadto na kształt krajobrazu wpływa duża lesistość gminy, liczne ciek wodne, występowanie rezerwatów przyrody, a także duża powierzchnia łąk i pastwisk jak i walory w zakresie świata zwierzęcego, a w szczególności awifauny. Elementem podnoszącym walory krajobrazowe są występujące obiekty zabytkowe.

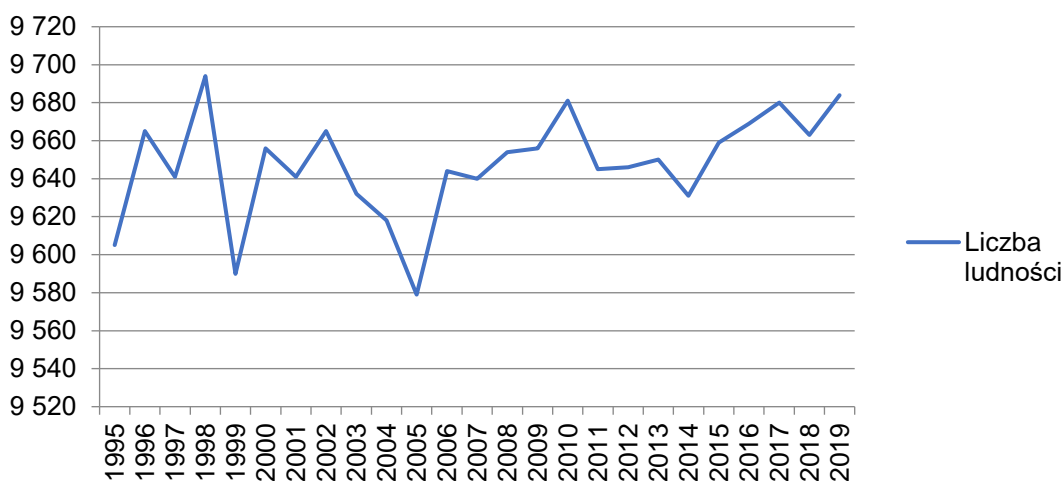
Walory krajobrazowe są w niektórych miejscach zaburzone przez prowadzoną lub zakończoną eksploatacją powierzchniową kruszywa. W krajobrazie zaznaczają się formy wklęsłe – wyrobiska i formy wypukłe – zwałowiska. Po zakończeniu eksploatacji tereny te będą wymagały rekultywacji

2.5 Uwarunkowania wynikające z warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia, oraz zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem

2.5.1 Demografia

Obszar gminy zamieszkuje 9 684 ludzi (Bank Danych Lokalnych – 2019 r.), co stanowi ok. 6% ludności powiatu ostrowskiego i ok. 0,27% ludności województwa wielkopolskiego. Gęstość zaludnienia wynosi ok. 59 mieszkańców/km². W przedziale czasowym lat 1995 – 2019 liczba mieszkańców wzrosła o 79 co pokazuje poniższy wykres.

Zmiana liczby ludności w latach 1995-2019

Ryc. 7. Liczba ludności w latach 2014-2018

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Poniższa tabela przedstawia urodzenia żywe, zgony oraz przyrost naturalny w przeliczeniu na 1000 ludności. Liczba urodzeń żywych zamyka się w przedziale o 9,54 do 12,9. Od roku 2016 odnotowuje się wzrost urodzeń – wartości powyżej 12. Najniższy przyrost naturalny (-2,48) zarejestrowano w roku 2005, natomiast najwyższy (3,61) w roku 2016. Od roku 2016 mamy do czynienia z dodatnim przyrostem naturalnym.

Urodzenia żywe, zgony i przyrost naturalny na 1000 ludności (2002-2019)			
Rok	Urodzenia żywe	Zgony	Przyrost naturalny
2002	12,38	10,52	1,86
2003	9,90	10,83	-0,93
2004	10,64	11,98	-1,34
2005	11,17	13,66	-2,48
2006	11,75	8,25	3,51
2007	10,20	8,75	1,44

2008	11,51	9,46	2,06
2009	11,47	10,55	0,92
2010	9,47	9,98	-0,51
2011	10,44	11,27	-0,83
2012	10,07	10,69	-0,62
2013	12,64	12,33	0,31
2014	9,54	10,27	-0,73
2015	11,12	11,64	-0,52
2016	12,90	9,29	3,61
2017	12,71	10,33	2,38
2018	12,73	12,42	0,31
2019	12,19	9,50	2,69

Tab. nr 14. Przyrost naturalny w latach 2015-2017
 Źródło: GUS Bank Danych Lokalnych

2.5.2 Edukacja, opieka społeczna i zdrowotna

W oświacie na terenie gminy działa:

- 4 przedszkola w: Wielowsi, Psarach, Latowicach, Westrzy,
- 8 szkół podstawowych w:
 - Masanowie,
 - Parczewie,
 - Ołoboku,
 - Rososzycy,
 - Strzyżewie,
 - Zamościu,
 - Sieroszewicach,
 - Wielowsi.

Gmina zapewnia dostęp do podstawowych usług zdrowotnych. W Sieroszewicach działa Niepubliczny Zakłady Opieki Zdrowotne oraz 2 apteki. Na terenie gminy działa również Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej.

Poniższa tabela przedstawia liczbę osób korzystających ze świadczeń środowiskowej pomocy społecznej w latach 2014-2018. Tendencja jest malejąca.

Osoby korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej										
Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
osoba	1 467	925	856	737	739	608	598	475	310	433

Tab. nr 15. Osoby korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej wg kryterium dochodowego w latach 2014-2018
 Źródło: Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

2.5.3 Rynek pracy

W 2019 r. na terenie gminy Sieroszewice zarejestrowano 110 osób bezrobotnych. Bezrobocie rejestrowane w gminie wynosiło w 2019 roku 1,8%.

Większą część tej grupy stanowiły kobiety w wysokości 57,3%. Poniższa tabela ukazuje liczbę osób bezrobotnych, pracujących oraz udział bezrobotnych zarejestrowanych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w ostatnim dziesięcioleciu. Na poniższej tabeli możemy zaobserwować ciągły spadek bezrobocia, zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn. Wyjątek stanowi rok 2009 w którym liczba osób bezrobotnych wynosiła o 137 osób więcej w porównaniu z rokiem poprzednim.

Liczba osób pracujących na przełomie analizowanych lat (2008-2019) wzrosła o 369, tym samym stopa bezrobocia spadła o 12,3%.

Rok	Pracujący			Bezrobotni zarejestrowani			Udział bezrobotnych [%]		
	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety	ogółem	mężczyźni	kobiety
2003	512	142	370	791	395	396	13,7	12,9	14,7
2004	537	162	375	733	348	385	12,5	11,2	14,0
2005	626	264	362	645	289	356	10,9	9,2	12,8
2006	548	188	360	514	205	309	8,6	6,4	11,0
2007	613	213	400	358	110	248	5,9	3,4	8,8
2008	595	213	382	308	122	186	5,0	3,7	6,5
2009	667	244	423	445	213	232	7,2	6,5	8,1
2010	630	229	401	441	200	241	7,1	6,0	8,4
2011	668	259	409	410	174	236	6,6	5,2	8,3
2012	740	312	428	438	192	246	7,0	5,7	8,6
2013	805	349	456	393	176	217	6,3	5,2	7,6
2014	886	416	470	317	145	172	5,1	4,3	6,0
2015	870	414	456	239	95	144	3,8	2,8	5,0
2016	937	452	485	190	86	104	3,1	2,6	3,6
2017	904	427	477	141	66	75	2,3	2,0	2,6
2018	897	438	459	112	45	67	1,8	1,4	2,4
2019	881	435	446	110	47	63	1,8	1,4	2,3

Tab. nr 16. Osoby pracujące oraz bezrobotne w latach 2014-2018

Źródło: GUS Bank Danych Lokalnych

2.5.4 Mieszkalnictwo

W gminie Sieroszewice dominuje mieszkalnictwo w zabudowie zagrodowej oraz mieszkaniowej jednorodzinnej. W 2018 roku liczba lokali mieszkalnych w gminie wynosiła 2490. W ciągu 10 lat liczba mieszkań zwiększyła się o 158.

2.5.5 Kultura

Na terenie gminy działa Muzeum Ziemi Ołobockiej, Gminny Ośrodek Kultury Sieroszewice, Gminna Biblioteka Publiczna w Sieroszewicach oraz 3 filie biblioteczne w: Ołoboku, Strzyżewie, Wielowisi. Stan księgozbioru na koniec 2018 wynosił 43 393 woluminów.

Do działalności kulturalnej włączają się aktywnie szkoły podstawowe, samorządy wiejskie, organizacje społeczne, takie jak: Koło Gospodyń Wiejskich, Ochotnicza Straż Pożarna. Na terenie gminy działa Gminna Orkiestra Dęta „Ołobok” oraz Zespół Pieśni i Tańca „Ołobok”.

W Gminnym Ośrodku Kultury organizowane są wystawy, koncerty, zajęcia dla dzieci, konkursy oraz festiwale. Ponadto gmina należy do Stowarzyszenia LGD „Długosz Królewski”, w ramach którego każdego roku odbywa się festiwal smaków., w którym aktywny udział biorą Koła Gospodyń Wiejskich.

2.5.6 Kościoły

Lp.	Nazwa obiektu zabytkowego	Adres
1	Parafia Matki Bożej Częstochowskiej w Latowicach	ul. Środkowa 52, Latowice
2	Parafia św. Marka Ewangelisty w Rososzycy.	ul. Kościelna 8, Rososzycyca
3	Kościół Polskokatolicki pw. Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski	ul. Kościelna 3, Strzyżew
4	Kościół pw. św. Wawrzyńca	ul. Grabowska 17, Wielowieś

Tab. nr 17. Wykaz kościołów w gminie Sieroszewice
Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

2.5.7 Działalność gospodarcza

W 2019 roku na terenie gminy Sieroszewice funkcjonowało 850 zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej zarejestrowanych w systemie REGON. Do sektora prywatnego należało 823 podmiotów gospodarczych, co stanowi 96,8% ogółu zarejestrowanych jednostek.

2.5.8 Transport miejski

W ramach porozumienia z Gminą Miasto Ostrów Wielkopolski funkcjonują linie:

- na trasie Sieroszewice – Topola Mała,
- 6 na trasie Wielowieś – Ostrów Wlkp.,
- 18 na trasie Zamość – Ostrów Wlkp.,

obsługiwane przez Miejski Zakład Komunikacji S.A. w Ostrowie Wielkopolskim.

2.6 Uwarunkowania wynikające z zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia

Główne zagrożenia ludności i jej mienia są spowodowane czasowo występującymi silnymi wiatrami, opadami deszczu, śniegu, wypadków komunikacyjnych, pożarów.

W zakresie ochrony bezpieczeństwa ludności i jej mienia zadania publiczne wypełnia Policja oraz Straż Pożarna. Bezpieczeństwo mieszkańców zabezpiecza Posterunek Policji w Sieroszewicach. Na terenie gminy działa też 13 jednostek OSP.

Na terenie gminy nie występują zakłady o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Pod pojęciem poważnej awarii należy rozumieć

zdarzenie, emisję, pożar, eksplozję, które powstają podczas procesu przemysłowego, magazynowania lub transportu.

Zdarzenia te inicjują niebezpieczne sytuacje, w rezultacie czego dochodzi do natychmiastowego powstania zagrożenia życia lub zdrowia ludzi, środowiska albo powstania takiego zagrożenia z opóźnieniem.

WIOŚ w Poznaniu, Inspektorat w Kaliszu, prowadzi działalność kontrolną w zakresie przeciwdziałania poważnym awariom. Kontrole obejmują podmioty zarejestrowane jako zakłady o dużym i zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnej awarii, a także podmioty będące potencjalnymi sprawcami poważnych awarii, które obracają substancjami niebezpiecznymi poniżej progów pozwalających na zaliczenie ich do zakładów o zwiększonym ryzyku.

Na terenach gminy Sieroszewice nie ma zakładów dużego i zwiększonego ryzyka (ZDR i ZZR) występowania poważnych awarii.

Wg pisma PGNiG, na terenie gminy Sieroszewice nie ma obszarów i terenów górniczych, utworzonych w związku z wydobywaniem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Na terenie gminy znajdują się natomiast zlikwidowane odwierty: Sadowie-2, Wysocko-5, Antonin-4, Raduchów-1, Raduchów-2.

2.7 Uwarunkowania wynikające z występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych

Z naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie gminy Sieroszewice należy wyróżnić zagrożenie ruchami masowymi uzależnione jest od:

- morfologii terenu (m.in. spadki i wysokości względne),
- przypowierzchniowej budowy geologicznej,
- pokrycia terenu roślinnością,
- zabezpieczenia technicznego stoków.

W przypadku terenów o naturalnych predyspozycjach do powstawania ruchów masowych ingerencja człowieka może doprowadzić do zachwiania stabilności stanu i wyzwolenia procesów morfodynamicznych.

Słabe ruchy masowe (tzw. soliflukcja czyli proces spelzwywania pokrywy zwietrzelinowej nasiąkniętej wodą) mogą pojawić się już przy kącie nachylenia $2 - 7^{\circ}$, przy $7 - 15^{\circ}$ może pojawić się silne spelzwywanie i soliflukcja oraz osuwanie. Silne osuwanie gruntu możliwe jest przy kącie nachylenia terenu $15 - 35^{\circ}$. Powyżej 35° występuje zjawisko odpadania i obrywania się mas ziemnych, skalnych i zwietrzeliny (wg Krygowskiego 1978 r.)

Na obszarze gminy Sieroszewice występuje zagrożenie procesami osuwania się mas ziemnych. Na terenie gminy istnieje 5 osuwisk (nieaktywnych) oraz 7 terenów zagrożonych ruchami mas ziemnych.

Osuwiska nieaktywne (lub nieaktywne fragmenty osuwisk) obejmują tereny objęte ruchami koluwiów przed ponad 50 laty. Nie oznacza to jednak, że tereny te nie podlegają procesom przemieszczania koluwiów, czego dowodnym przykładem są obserwacje z roku 2010 (np. Łazki - gm. Czernichów, woj. śląskie; Piaski Drużków - gm. Czchów; Szczepanowice - gm. Pleśna, woj. małopolskie). Nie można traktować też, jako zupełnie nieaktywnego (zamarłego) fragmentu osuwiska, który znajduje się ponad

lub poniżej strefy aktywnej lub okresowo aktywnej. Sugeruje się, aby na osuwiskach nieaktywnych ograniczać budownictwo (zwłaszcza wielkokubaturowe, ciężkie), a ewentualnie planowane inne obiekty posiadały wykonaną wcześniej dokumentację geologiczno-inżynierską określającą warunki podłoża w kontekście ewentualnego ruchu koluwiów.

Na terenach zagrożonych ruchami masowymi budownictwo może być dopuszczone, ale po wykonaniu wcześniejszego rozpoznania geotechnicznego, a nawet geologiczno-inżynierskiego, określającego warunki podłoża w kontekście ewentualnego powstania osuwisk, stateczności stoków/zboczy. Rozpoznanie to powinno zakończyć się opracowaniem stosownej dokumentacji w formie pisemnej i powinno zawierać wnioski odnośnie zaniechania budownictwa na danym terenie, bądź jego dopuszczenia po spełnieniu odpowiednich zaleceń. Trzeba pamiętać o właściwym zakwalifikowaniu takich obszarów do badań, zgodnie z Rozp. Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej (Dz. U. z 2012 r., poz. 463). Tereny zagrożone ruchami masowymi z zasady powinny być użytkowane ekstensywnie.

Zjawisko osuwania się mas ziemnych może wystąpić także na terenach eksploatacyjnych przy niewłaściwie prowadzonym wydobywaniu.

2.8 Uwarunkowania wynikające z występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla

W Systemie Gospodarki i Ochrony Bogactw Mineralnych MIDAS PIG wymienione zostały złoża surowców występujące na terenie gminy Sieroszewice.

L.p.	Kod	ID	Nazwa złoża	Opis położenia	Gmina	Ustalony kierunek rekultywacji
1.	KN	9063	Bibianki	Bibianki-Latowice	Sieroszewice	leśny
2.	KN	11744	Latowice	Latowice	Sieroszewice	rolniczo-leśny
3.	KN	17262	Latowice II	Latowice dz. nr 41	Sieroszewice	rolniczo-leśny
4.	KN	20390	Latowice III	Latowice dz. nr 40/1, 39/1, 38/3	Sieroszewice	rolniczo-leśny
5.	IB	2028	Masanów	Masanów	Sieroszewice	wodny
6.	IB	4917	Masanów II	Masanów	Sieroszewice	wodny
7.	KN	5773	Ołobok		Sieroszewice	leśny
8.	KN	9388	Ołobok II	Ołobok dz. nr 450	Sieroszewice	rolniczy
9.	KN	10165	Ołobok III	Ołobok	Sieroszewice	mieszany
10.	KN	11796	Ołobok IV	Ołobok	Sieroszewice	rolniczo-leśny

11.	KN	14917	Ołobok V	Ołobok dz. nr 995	Sieroszewice	rolniczy
12.	KN	17997	Ołobok VI	Ołobok dz. nr 477/1	Sieroszewice	-
13.	KN	14659	Parczew	Parczew dz. nr 446	Sieroszewice	rolniczo-wodny
14.	KN	2940	Rososzycza II	Rososzycza	Sieroszewice	leśny
15.	KN	11798	Rososzycza III	Rososzycza	Sieroszewice	rolniczo-leśny
16.	KN	18731	Sieroszewice	Sieroszewice dz. nr 591/2	Sieroszewice	-
17.	KN	8846	Sławin	Sieroszewice	Sieroszewice	wodny
18.	KN	14431	Strzyżew	Strzyżew	Sieroszewice	rolniczo-wodny
19.	KN	17943	Strzyżew I	Strzyżew dz. nr 367/2, 368/2	Sieroszewice	-

Tab. nr 18. Złóża na terenie gminy Sieroszewice
 Źródło: <http://www.pgi.gov.pl/>

Na terenie gminy Sieroszewice wg portalu MIDAS Państwowego Instytutu Geologicznego wyznaczone zostały obszary górnicze.

L.p.	Typ	Nazwa przestrzeni	Nr w rejestrze	Status	Położenie	Złoże	Data wyznaczenia
1.	OG	Strzyżew-A Pole A	10-15/8/718/a	aktualny	Strzyżew	Strzyżew	2012-03-30
2.	OG	Ołobok	XII/1/4	zniesiony	Ołobok	Ołobok	1996-07-10
3.	OG	Masanów II	10-15/1/28	zniesiony	Krotoszyn sk. Pocz. 64	Masanów II	1999-06-07
4.	OG	Bibianki	10-15/3/151	zniesiony	Ostrów Wlkp.	Bibianki	2002-08-09
5.	OG	Ołobok II-A	10-15/3/216a	zniesiony	Ostrów Wlkp.	Ołobok II	2003-08-26
6.	OG	Strzyżew-A Pole B	10-15/8/718/b	aktualny	Strzyżew	Strzyżew	2012-03-30
7.	OG	Strzyżew A-Pole C	10-15/8/718/c	aktualny	Strzyżew	Strzyżew	2012-03-30
8.	OG	Latowice	10-15/7/522	zniesiony	Latowice	Latowice	2009-11-03
9.	OG	Sławin	10-15/3/161	zniesiony	Sławin dz. nr 261	Sławin	2002-10-24
10.	OG	Ołobok IV	10-15/7/531	zniesiony	Ołobok dz. nr 482	Ołobok IV	2009-11-24
11.	OG	Rososzycza III	10-15/7/532	zniesiony	Rososzycza	Rososzycza	2009-11-24

					dz. nr 908	ca III	
12.	OG	Sławin I	10-15/11/995	aktualny	Sławin dz. nr 261	Sławin	2016-03-14
13.	OG	Rososzycza II	XII/1/54	zniesiony	Rososzycza dz. nr 477/2, 478/2	Rososzycza II	1998-09-08
14.	OG	Ołobok V	10-15/8/720	zniesiony	Ołobok dz. nr 995	Ołobok V	2012-04-16
15.	OG	Ołobok V-A	10-15/8/720a	aktualny	Ołobok dz. nr 995	Ołobok V	2017-10-10
16.	OG	Strzyżew I	10-15/12/1116	aktualny	Strzyżew	Strzyżew I	2017-11-30
17.	OG	Ołobok VI	10-15/12/1120	aktualny	Ołobok dz. nr 477/1	Ołobok VI	2017-11-29
18.	OG	Parczew-Pole B	10-15/12/1185/b	zniesiony	Parczew dz. nr 446	Parczew	2012-06-06
19.	OG	Parczew-Pole A	10-15/12/1185/a	zniesiony	Parczew dz. nr 446	Parczew	2012-06-06
20.	OG	Ołobok III	10-15/5/313	zniesiony	Ołobok dz. nr 451, 453, 454, 455	Ołobok III	2005-08-10
21.	OG	Latowice II	10-15/10/935	aktualny	Latowice dz. nr 41	Latowice II	2014-12-15

Tab. nr 19. Obszary górnicze na terenie gminy Sieroszewice
 Źródło: <http://www.pgi.gov.pl/>

W Bilansie zasobów złóż kopalin w Polsce wg stanu na 31.12.2021 r. zostały zamieszczone następujące udokumentowane złoża surowców występujące na terenie gminy Sieroszewice:

Piaski i żwiry:

- Latowice II – T
- Latowice III – T
- Ołobok – Z
- Ołobok III – T
- Ołobok V – T
- Ołobok VI – E
- Parczew – Z
- Rososzycza II – Z
- Sieroszewice – R
- Sławin – E
- Strzyżew – E
- Strzyżew I – E

Surowce ilaste ceramiki budowlanej:

- Masanów – Z
- Masanów II – Z

przy czym:

E – oznacza złoża eksploatawane

T – złoża zagospodarowane, eksploatawane okresowo

Z – złoża, z którego wydobywanie zostało zaniechane

R – złoża o zasobach rozpoznanych szczegółowo (w kat. A + B + C₁), a w przypadku ropy i gazu – w kat. A+B)

Na terenie gminy Sieroszewice nie występują złoża gazu ziemnego.

2.9 Uwarunkowania wynikające z występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych

Na terenie gminy Sieroszewice nie ma obszarów i terenów górniczych, utworzonych w związku z wydobywaniem złóż ropy naftowej i gazu ziemnego. Na terenie gminy znajdują się natomiast zlikwidowane odwierty: Sadowie-2, Wysocko-5, Antonin-4, Raduchów-1, Raduchów-2.

Ponadto, teren gminy Sieroszewice częściowo obejmuje koncesja 48/96/Ł z dnia 23.09.2016 r. na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz wydobywanie ropy naftowej i gazu ziemnego ze złóż w obszarze „Ostrów Wielkopolski” – ważna do dnia 23.09.2046 r. udzielona przez Ministra Środowiska na rzecz PGNiG S.A. w Warszawie.

W dolinie Baryczy prowadzono poszukiwania za torfem. Przebadane torfowiska należą do torfowisk niskich, użytkowanych głównie jako łąki o poroście turzycowo-trawiastym. Udokumentowano 4 złoża, z których tylko złoża A posiada surowiec o cechach przemysłowych (powierzchnia złoża – 1080 ha, zasoby bilansowe – 13,213 tys. m³, zasoby pozabilansowe – 4,283 tys. m³, średnia miąższość torfu – 1,62). Pozostałe złoża pod względem przemysłowym nie przedstawiają wartości, gdyż posiadają torf o wysokiej popielności w płytkich pokładach .

2.10 Uwarunkowania wynikające ze stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami

2.10.1 Linie elektroenergetyczne

Linie elektroenergetyczne są źródłem promieniowania elektromagnetycznego.

Na obszarze gminy Sieroszewice znajdują się fragmenty elektroenergetycznej linii przesyłowej dwutorowej 400 kV relacji Ostrów – Rogowiec, Ostrów – Trębaczew. Wzdłuż przedmiotowej linii należy uwzględnić pas technologiczny o szerokości 56 metrów (po 28 metrów od osi linii w obie strony).

Dla obszarów znajdujących się w pasach technologicznych obowiązują następujące ustalenia dotyczące ograniczeń ich użytkowania i zagospodarowania zamieszczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (uchwała Nr XI/57/07 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 września 2007 r. – Dz. Urzęd. Woj. Wlkp. Nr 167 poz. 3652) :

- zakaz realizacji obiektów budowlanych przeznaczonych na stały pobyt ludzi,

- dopuszcza się budowę, remonty i modernizacje innych sieci uzbrojenia terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi, w uzgodnieniu z zarządcą linii elektroenergetycznej 400 kV na bazie warunków technicznych.

Wg pisma PSE:

- dopuszcza się wykonanie napraw oraz prac remontowych i konserwacyjnych na istniejącej linii,
- elektrownie (farmy) wiatrowe względem linii elektroenergetycznych najwyższych napięć NN tj. 220 i 400 kV należy tak lokalizować, aby odległość każdej turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej NN określona została jako odległość najbardziej skrajnego elementu turbiny wiatrowej (krańców turbiny wiatrowej) od osi linii i nie była mniejsza niż trzykrotna średnica koła (3xd) zataczanego przez łopaty turbiny wiatrowej.

Ponadto, na terenie gminy Sieroszewice znajdują się napowietrzne linie wysokiego napięcia 110 kV, linie napowietrzne i kablowe średniego napięcia 15 kV, linie napowietrzne i kablowe niskiego napięcia nn 0,4 kV oraz stacje transformatorowe SN/nn.

Linie te, napowietrzne, są źródłem promieniowania elektromagnetycznego. Największe natężenie występuje w miejscu gdzie zwis linii jest największy, najczęściej w środku przęsła, czyli w połowie odległości między sąsiednimi słupami. Pole to szybko maleje przy oddalaniu się od linii. W zasięgu oddziaływania tego pola nie powinny być lokalizowane obiekty budowlane przeznaczone do stałego przebywania ludzi. Generalnie tereny położone bezpośrednio pod liniami elektrycznymi i w sąsiedztwie stacji elektroenergetycznych mogą być wykorzystywane w rolnictwie do wszelkiego rodzaju upraw polowych, nie istnieją w tym zakresie żadne ograniczenia. Zaleca się natomiast zachowanie ostrożności przy zbliżaniu się do konstrukcji słupów przy korzystaniu z maszyn służących mechanicznej uprawie roli, a w szczególności pod przewodami linii.

Wg pisma Energa Operator, wydzielony pas terenu ochronnego dla napowietrznych linii elektroenergetycznych:

- 110 kV wynosi 15 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 15 kV wynosi 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 0,4 kV wynosi 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii.

Pola elektromagnetyczne wokół linii średnich napięć oraz niskich napięć są traktowane jako nieistotne źródła pola elektromagnetycznego z punktu widzenia wpływu na środowisko i zdrowie ludzi.

W związku z istnieniem na terenie gminy terenów górniczych w pasie terenu ochronnego linii elektroenergetycznych należy ustalić zakaz prowadzenia wykopów, a także nie jest dopuszczalne sytuowanie stanowisk pracy, składowisk wyrobów i materiałów lub maszyn i urządzeń budowlanych. W czasie wykonywania robót budowlanych z zastosowaniem żurawi lub urządzeń załadunkowo-wyładowczych należy zachować odległość, o której mowa powyżej, mierzoną do najdalej wysuniętego punktu urządzenia wraz z ładunkiem.

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego są także stacje bazowe telefonii komórkowej zlokalizowane w następujących miejscowościach:

- Sieroszewice, dz. nr 332/2,
- Bibianki, dz. nr 218/1,
- Wielowieś, dz. nr 681,

- Strzyżew, dz. nr 286,
- Masanów, dz. nr 306/2, 527/1

Z uwagi na rodzaj obiektów, na których są one montowane (wysokie wieże) promieniowanie wytwarzane przez te urządzenia w większości przypadków występuje w miejscach niedostępnych dla ludzi.

Zarówno linie elektroenergetyczne jak i stacje telefonii komórkowej nie stwarzają na terenie gminy zagrożenia dla środowiska i dla mieszkańców.

Ponadto źródłem promieniowania elektromagnetycznego są cywilne stacje radiowe CB o mocy ok. 10W, urządzenia nadawcze, diagnostyczne i inne będące w posiadaniu policji, straży pożarnej, pogotowia i zakładów przemysłowych.

Źródłem promieniowania elektromagnetycznego są także w niewielkim stopniu istniejące elektrownie wiatrowe zlokalizowane w następujących miejscowościach:

- Rososzyca, dz. nr 332, wys. 99,43 m
- Masanów – 2 wiatraki - dz. nr 309, wys. 41,55 m
- Westrza, dz. nr 420/1, wys. 112 m
- Biernacice, dz. nr 46, wys. 85,1 m

Wysokość wiatraków mierzona jest do najwyższego punktu czyli do wysokości łopat).

Ponadto przez gminę Sieroszewice przebiega pas łączności radiowo-telewizyjnej relacji RTCN Kalisz – Mikstat – SLR Kalisz – Chełmce.

2.10.2 Gospodarka odpadami

Gospodarka odpadami na terenie gminy jest uregulowana, prowadzona zgodnie z ustawą o odpadach i regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie. W gminie prowadzi się selektywną zbiórkę odpadów, zorganizowany wywóz przez koncesjonowanych przewoźników do miejsc odzysku i unieszkodliwiania poza teren gminy.

Odpady z gminy Sieroszewice są przekazywane do Regionalnego Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Ostrowie Wielkopolskim (RZZO). Gmina Sieroszewice jest udziałowcem ww. związku. Na terenie gminy Sieroszewice w Rososzycy przy oczyszczalni ścieków funkcjonuje PSZOK (Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych), z którego korzystają mieszkańcy gminy.

Postępowanie z odpadami na terenie istniejących zakładów prowadzone jest zgodnie z ustawą o odpadach i wszystkich przepisach prawnych związanych z gospodarowaniem odpadami.

2.11 Uwarunkowania wynikające z zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych

Linia elektroenergetyczna wysokiego napięcia – 400kV

Na obszarze gminy Sieroszewice znajdują się fragmenty elektroenergetycznej linii przesyłowej dwutorowej 400 kV relacji Ostrów – Rogowiec, Ostrów – Trębaczew. Wzdłuż przedmiotowej linii należy uwzględnić pas technologiczny o szerokości 56,0 metry (po 28,0 metrów od osi linii w obie strony).

2.12 Uwarunkowania wynikające z wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej

Na zagrożenie powodzią w gminie Sieroszewice narażone są tereny w dolinie rzeki Proсна. Na podstawie pisma PGW Wody Polskie Poznań i map zagrożenia powodziowego, zawierających między

innymi granice zasięgu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią o prawdopodobieństwie wystąpienia $p=1\%$ (tj. średnio raz na 100 lat) oraz $p=10\%$ (tj. średnio raz na 10 lat) ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się:

- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit.a) Prawa wodnego, tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi $p=1\%$,
- częściowo na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit. b) Prawa wodnego tj. obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi $p=10\%$,

Ponadto, na podstawie ww. pisma i map zagrożenia powodziowego ustalono, że teren gminy Sieroszewice znajduje się częściowo na obszarze, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi $p=0,2\%$ oraz poza obszarem narażonym na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, zgodnie z treścią art. 77 ust.1 pkt 3) li a) oraz b) Prawa wodnego, zakazuje się m. in. gromadzenia ścieków, nawozów naturalnych, środków chemicznych, a także innych substancji mogących zanieczyścić wody, jak również lokalizacji nowych cmentarzy.

SPIS TABEL I RYSUNKÓW

Tab. nr 1. Użytkowanie terenu w gminie Sieroszewice – 2014 r.	8
Tab. nr 3. Ludność korzystająca z sieci wodociągowej	16
Tab. nr 4. Procentowy udział korzystających z kanalizacji sanitarnej.....	16
Tab. nr 5. Zbiorniki wodne na terenie gminy Sieroszewice	20
Tab. nr 6. Zestawienie klasyfikacji gleb na terenie powiatu i gminy Sieroszewice	30
Tab. nr 7. Kompleksy przydatności rolniczej gruntów ornych gminy na tle powiatu ostrowskiego	30
Tab. nr 8. Struktura gospodarstw rolnych wg. grup obszarowych użytków rolnych.....	35
Tab. nr 9. Struktura upraw	35
Tab. nr 10. Struktura hodowli zwierząt	36
Tab. nr 11. Pomniki przyrody wyznaczone na terenie gminy Sieroszewice	41
Tab. nr 12. Gminna ewidencja zabytków	46
Tab. nr 13. Przyrost naturalny w latach 2015-2017.....	48
Tab. nr 14. Osoby korzystające ze środowiskowej pomocy społecznej wg kryterium dochodowego w latach 2014-2018	48
Tab. nr 15. Osoby pracujące oraz bezrobotne w latach 2014-2018	49
Tab. nr 16. Wykaz kościołów w gminie Sieroszewice	50
Tab. nr 17. Złóża na terenie gminy Sieroszewice.....	53
Tab. nr 18. Obszary górnicze na terenie gminy Sieroszewice.....	54
Ryc. 1. Położenie gminy na tle województwa wielkopolskiego.....	5
Ryc. 2. Położenie gminy na tle powiatu ostrowskiego.....	5
Ryc. 3. Położenie gminy na tle gmin sąsiednich	6

Ryc. 4. Położenie gminy Sieroszewice na mapie podziału fizycznogeograficznego wg. Kondrackiego (1998).....	6
Ryc. 5. Użytkowanie terenu – udział procentowy- 2014 r.....	7
Ryc. 6. Struktura osadnicza gminy Sieroszewice.....	9
Ryc. 7. Liczba ludności w latach 2014-2018	47

3 WYKAZ MATERIAŁÓW WEJŚCIOWYCH

1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice, uchwała Rady Gminy Sieroszewice Nr XVI/100/2000 z dnia 16 maja 2000 r. kilka razy zmieniane,
2. Opracowanie fizjograficzne gminy Sieroszewice, Geoprojekt Wrocław 1979 rok,
3. Strategia Rozwoju Województwa Wielkopolskiego do 2030 roku. Wielkopolska 2030,
4. Program Ochrony Środowiska dla Województwa Wielkopolskiego do roku 2030,
5. Strategia rozwoju gminy Sieroszewice na lata 2014-2022,
6. Roczniki statystyczne Województwo Wielkopolskie, 2019 Podregiony, powiaty, gminy,
7. Mapy topograficzne w skali 1 : 10 000,
8. Mapy ewidencyjne w skali 1 : 5 000,
9. Mapy glebowo-rolnicze w skali 1 : 5 000,
10. Mapa sytuacyjno-wysokościowa w skali 1:2000,
11. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego,
12. Opracowanie ekofizjograficzne dla terenów objętych zmianą studium,
13. Midas - złoża kopalin, obszary górnicze (www.geoportal.pgi.gov.pl/midas-web),
14. Geoportal – obiekty zabytkowe, obszary i obiekty objęte ochroną na podstawie ustawy o ochronie przyrody (www.geoportal.pl),
15. Geoserwis GDOS- obszary chronione (www.geoserwis.gdos.gov.pl),
16. Bank Danych Lokalnych- dane statystyczne (www.bdl.stat.gov.pl).

WÓJT GMINY SIEROSZEWICE

Załącznik Nr 2
do Uchwały Nr XXXIV/295/2022
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia 29 kwietnia 2022 r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE – KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA I POLITYKA PRZESTRZENNA

Sieroszewice 2022 r.

Wykonawcy

ZESPÓŁ AUTORSKI STUDIUM

DASTORE Sp. z o.o. Ostrów Wielkopolski

w składzie:

1. mgr inż. Katarzyna Jastrzębska – Domagała – główny projektant
2. mgr inż. arch. Maria Jastrzębska – projektant
3. mgr Jadwiga Koryńska – projektant
4. mgr inż. Marcin Domagała – projektant
5. mgr inż. Michał Knopik – projektant
6. mgr inż. Agnieszka Hasek – projektant

Spis treści

1.	Wprowadzenie	4
2.	KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY	4
2.1.	Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego – uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	4
2.2.	Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy.	5
2.3.	Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu.	29
2.3.1.	System przyrodniczy oraz obiekty i obszary objęte ochroną	30
2.3.2.	Ogólne zasady ochrony środowiska	36
2.3.3.	Zasady ochrony powierzchni ziemi i gleb	37
2.3.4.	Zasady ochrony powietrza atmosferycznego	38
2.3.5.	Zasady ochrony wód powierzchniowych i podziemnych	38
2.4.4.	Zasady ochrony akustycznej	41
2.4.5.	W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym	42
2.4.	Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.	42
2.5.	Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej	44
2.5.1.	Cele polityki rozwoju transportu	44
2.5.2.	Rozwój systemów komunikacji	45
2.5.3.	Ruch rowerowy i pieszy	46
2.5.4.	Wytyczne do kształtowania obsługi w zakresie parkowania pojazdów	46
2.5.5.	Ogólne kierunki rozwoju pozostałej infrastruktury technicznej	47
2.5.6.	Zaopatrzenie w wodę	48
2.5.7.	Gospodarka ściekami	48
2.5.8.	Wody opadowe i roztopowe	48
2.5.9.	Zaopatrzenie w energię elektryczną	49
2.5.9.1.	Ustalenia dotyczące linii 400 kV	49
2.5.9.2.	Ustalenia dotyczące pozostałych linii elektroenergetycznych	50
2.5.9.3.	W zakresie zaopatrzenia w energię elektroenergetyczną:	50
2.5.10.	Zaopatrzenie w gaz	50
2.5.10.1.	W zakresie przebiegu istniejących gazociągów	51
2.5.10.2.	W zakresie odwiertów	51

2.5.11.	Gospodarka ciepła.....	51
2.5.12.	System telekomunikacyjny	51
2.5.13.	Gospodarka odpadami.....	52
2.6.	Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.	52
2.6.1.	Elementy zagospodarowania przestrzennego o znaczeniu lokalnym	52
2.6.2.	Zadania inwestycyjne o znaczeniu lokalnym	52
2.6.3.	Polityka gminy w zakresie mieszkalnictwa	53
2.6.4.	Polityka gminy w zakresie poprawy obsługi ludności.....	53
2.6.5.	Polityka gminy w zakresie tworzenia warunków dla rozwoju pozarolniczych funkcji.....	54
2.7.	Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym	54
2.8.	Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.	55
2.8.1.	Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości.....	55
2.8.2.	Obszary przestrzeni publicznej	56
2.8.3.	Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m ²	56
2.8.4.	Tereny górnicze	56
2.9.	Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.....	56
2.10.	Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu z wyłączeniem wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki oraz urządzeń innych niż wolnostojące.	57
2.11.	Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych, o których mowa w art.10 ust. 3a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.	58
2.12.	Obszary przestrzeni publicznej.	58
2.13.	Obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.	59
2.14.	Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.	59
2.14.1.	Kierunki i zasady przekształceń rolniczej przestrzeni produkcyjnej	59
2.14.2.	Kierunki i zasady przekształceń leśnej przestrzeni produkcyjnej	61
2.15.	Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.....	62
2.16.	Obiekty i obszary, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny.	63

2.17. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej.	63
2.18. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji. Obszary zdegradowane.....	63
2.19. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.....	64
2.20. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.....	64
2.21. Obszary zdegradowane.	64
3. UZASADNIENIE I SYNTEZA ZMIANY STUDIUM	65

1. Wprowadzenie

Wychodząc naprzeciw oczekiwaniom inwestorów, konieczności zachowania zasad zrównoważonego rozwoju oraz spójności zapisów Studium z obecnie obowiązującymi przepisami prawa, niezbędnym stało się sporządzenie niniejszej nowego studium. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy jest podstawowym dokumentem dla władz samorządowych gminy, na podstawie którego powinna być prowadzona polityka i strategia działań, przede wszystkim w sferze zagospodarowania przestrzennego, a także w sferze społeczno - gospodarczej i ekologicznej, które bezpośrednio lub pośrednio wpływają na kształtowanie struktury przestrzennej i układu funkcjonalno-przestrzennego.

Gmina ma stać się prężnym obszarem południowej Wielkopolski: atrakcyjnym, nowoczesnym, przyjaznym dla mieszkańców, inwestorów, turystów oraz osób niepełnosprawnych, w którym zrównoważony rozwój gwarantuje wysoką jakość życia przy poszanowaniu dziedzictwa kultury, tradycji i walorów środowiska naturalnego.

Z punktu widzenia celów, którym służy Studium, cele realizowane będą w poszczególnych obszarach problemowych, uwzględniających:

- rozwój budownictwa mieszkaniowego;
- ochronę środowiska naturalnego;
- rozbudowę infrastruktury technicznej;
- podniesienie poziomu atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej gminy;
- zwiększenie bezpieczeństwa w gminie;
- rozbudowę i modernizację bazy sportowo-rekreacyjnej;
- promocję i tworzenie pozytywnego wizerunku gminy;
- stworzenie przyjaznego urzędu;
- optymalizację systemu edukacyjnego;
- przeciwdziałanie zjawiskom wykluczenia społecznego.

Wyznaczone cele oraz zakres problemowy podejmowanych działań stanowią podstawę do wyznaczenia kierunków zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy.

2. KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY.

2.1. Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego – uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów objętych zmianą studium przedstawiono na rysunku zmiany studium pt. „Kierunki”.

W ramach wskazanych zmian kierunków przeznaczenia terenu obliczono wskaźniki odnoszące się do bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę dla Gminy Sieroszewice w podziale na funkcje zabudowy.

Zgodnie z Ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym określono dla zmienianych terenów:

- chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy
- chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;

Na terenach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej przyjęto wskaźniki i założenia zgodne z opracowaniem: „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice. Analizy i bilans terenów.”

Bilans terenów przeznaczonych pod poszczególne funkcje:

Funkcja	Bilans powierzchni terenów podlegających zmianie studium [ha]	Zmiana chłonności terenu w [m ²]
Mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługowa	29,54	65594
Usługowa	9,2	19017
Przemysłowa	65,9	58523

Z powyższej tabeli wynika iż wskazane w kierunkach zmiany pozwolą na zwiększenie chłonności terenów gminy co jest zbieżne z potrzebami gminy zgodnie z opracowanym bilansem terenów w ramach opracowania „Analizy uzupełniającej do studium oraz bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę w gminie Sieroszewice”.

Na podstawie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, określa się poniżej główne kierunki zmian i zagospodarowania terenów.

Na chwilę obecną dla terenu Gminy Sieroszewice nie ma opracowanego audytu krajobrazowego.

2.2. Kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny wyłączone spod zabudowy.

Na obszarze Gminy ustala się następujące przeznaczenie terenów składające się na strukturę funkcjonalno – przestrzenną:

1. Tereny wielofunkcyjne z dominującą funkcją mieszkaniową oznaczone na rysunku kierunków studium M1
2. Tereny wielofunkcyjne oznaczone na rysunku kierunków studium M2
3. Tereny zabudowy zagrodowej oznaczone na rysunku kierunków studium Mr

4. Tereny aktywizacji gospodarczej oznaczone na rysunku kierunków studium Ag
5. Tereny usług oznaczone na rysunku kierunków studium U
6. Tereny usług publicznych oznaczone na rysunku kierunków studium UP
7. Tereny usług sakralnych oznaczone na rysunku kierunków studium UK
8. Tereny sportu i rekreacji oznaczone na rysunku kierunków studium US
9. Tereny wód oraz sportu i rekreacji oznaczone na rysunku kierunków studium W/US
10. Tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich oznaczone na rysunku kierunków studium RU
11. Tereny rolnicze oznaczone na rysunku kierunków studium R
12. Tereny rolnicze z możliwością potencjalnej lokalizacji odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 500 kW oznaczone na rysunku kierunków studium R/EO
13. Tereny cmentarzy oznaczone na rysunku kierunków studium ZCc (czynne) i ZCn (nieczynne)
14. Tereny zieleni urządzonej oznaczone na rysunku kierunków studium ZP
15. Tereny powierzchniowej eksploatacji kruszyw oznaczone na rysunku kierunków studium EP
16. Tereny przeznaczone pod produkcję energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oznaczone na rysunku kierunków studium EO
17. Tereny elektrowni wiatrowych oznaczone na rysunku kierunków studium EW
18. Tereny infrastruktury technicznej oznaczone na rysunku kierunków studium I: IW – sieci, urządzenia i budynki infrastruktury technicznej wodociągowe, ujęcia wód; IK – sieci, urządzenia i budynki infrastruktury technicznej infrastruktury kanalizacji, w tym oczyszczalnia ścieków; IE – sieci, urządzenia i budynki infrastruktury technicznej elektroenergetycznej, IO – gospodarka odpadami,
19. Tereny leśne oznaczone na rysunku kierunków studium ZL
20. Tereny leśne w rezerwach oznaczone na rysunku kierunków studium ZLr
21. Tereny przeznaczone do zalesienia oznaczone na rysunku kierunków studium ZLp
22. Tereny wód oznaczone na rysunku kierunków studium W
23. oraz główny układ komunikacyjny składający się z dróg publicznych (wojewódzkich, powiatowych i gminnych – KDZ – drogi zbiorcze, KDL – drogi lokalne, KDD – drogi dojazdowe)

Tereny te są częściowo zagospodarowane, składające się niejednokrotnie z kilku rodzajów funkcji i zagospodarowania terenu łączą ze sobą funkcje zabudowy mieszkaniowej, usługowej, drobnego rzemiosła, parkingów terenowych czy zieleni urządzonej. W związku z tym każdej jednostce nadano planowane przeznaczenie dominujące (o przeważającej danej funkcji) oraz funkcje dopuszczone do realizacji na tych terenach. Jednostki te obejmują istniejące tereny zainwestowane oraz tereny wolne od zagospodarowania, przewidziane pod nowe funkcje, zgodne z planowaną polityką przestrzenną gminy Sieroszewice zawartą w niniejszym studium.

Poza przeznaczeniem terenów w sposobie zagospodarowania poszczególnych obszarów należy uwzględnić wymogi z zakresu m. in. ochrony środowiska i przyrody, ochrony krajobrazu kulturowego, dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej, występowania terenów górniczych, zapewnienia dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem, występowania terenów okresowo zalewowych itp. oraz przepisy odrębne.

Intensyfikacja rozwoju ma następować poprzez uzupełnianie i przekształcanie zabudowy, wypełnienie wolnych przestrzeni, modernizację zabudowy zainwestowania wiejskiego (w tym rolniczego) oraz jej infrastruktury technicznej i komunikacji.

Poniżej przedstawia się poszczególne tereny z określeniem ich przeznaczenia podstawowego i wiodącego jako głównego, dominującego i najbardziej pożądanego w sposobie zagospodarowania, nie wykluczając innych sposobów zagospodarowania dopuszczonych lecz nie sprzecznych z funkcją podstawową. Ze względu na konieczność zapewnienia pewnego stopnia ogólności i elastyczności Studium, które powinno spełniać zadania koordynujące w zagospodarowaniu przestrzeni przez wiele lat przyjęto założenie, że dopuszcza się uzupełnienie funkcji w sposób niepowodujący konfliktów z funkcjami głównymi.

Na terenach, gdzie studium dopuszcza różne formy zagospodarowania w obrębie jednego przeznaczenia terenu, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy dodatkowo rozgraniczyć te funkcje i doprecyzować ich lokalizację. Dopuszcza się ustalenie w planie miejscowym przeznaczenia terenu zgodnego z dotychczasowym użytkowaniem i zagospodarowaniem niezależnie od kierunku przeznaczenia w Studium.

W przypadku powstawania nowych osiedli mieszkaniowych postuluje się lokalizowanie w bliskiej odległości miejsc odpoczynku dla mieszkańców w postaci terenów zieleni urządzonej, placów zabaw, miejsc aktywnego wypoczynku ze szczególnym uwzględnieniem dostępności i funkcjonalności osobom ze szczególnymi potrzebami zgodnie z ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.

Ustala się, iż projektowane budowle muszą być zgodne z rozporządzeniem w sprawie przeszkód lotniczych, powierzchni ograniczających przeszkody oraz urządzeń o charakterze niebezpiecznym.

Na terenie Gminy nie występują zakłady o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, a na dzień dzisiejszy nie wnioskowano o taką inwestycję. Ewentualne nowe zakłady o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii muszą być zgodne z przepisami odrębnymi. Zakłady takie mogą powstać tylko i wyłącznie na terenach Ag i muszą zostać określone w planach miejscowych.

W miejscowych planach należy doprecyzować dokładne parametry dotyczące powierzchni działek, powierzchni terenu biologicznie czynnej i powierzchni zabudowy, intensywności zabudowy, zasad podziału terenów na działki oraz parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy, w tym wysokości budynków adekwatnie do istniejących warunków przestrzennych.

Dopuszcza się określenie dla poszczególnych terenów innych wskaźników urbanistycznych niż podane poniżej w zależności od lokalnych uwarunkowań i możliwości terenowych.

Na potrzeby niniejszego studium definiuje się następujące zagadnienia:

– nieuciążliwe usługi i rzemiosła, nieuciążliwe składy i produkcja, nieuciążliwa działalność produkcyjna - należy przez to rozumieć działalność, której oddziaływanie nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych;

– uciażliwości, uciażliwość inwestycji należy przez to rozumieć zjawiska fizyczne lub stany powodujące przekroczenie standardów jakości środowiska określonych w obowiązujących przepisach odrębnych, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, także zjawiska wpływające ujemnie na stan otaczającego środowiska, które utrudniają lub pogarszają komfort życia ludzi, np. hałas, drgania, zanieczyszczenie powietrza itp. Przekroczenie dopuszczalnych wartości parametrów, charakteryzujących stan środowiska (np. ekwiwalentny poziom hałasu lub norm jakości powietrza), stwarza zagrożenie zdrowia ludzi lub degradacji środowiska,

– drobna wytwórczość należy przez to rozumieć pozarolniczą działalność gospodarczą, prowadzona na niewielką skalę np. chałupnictwo, rzemiosło, przemysł artystyczny i ludowy,

– drobna działalność produkcyjna - należy przez to rozumieć pozarolniczą działalność produkcyjną, prowadzona na niewielką skalę, która nie spowoduje uciażliwości dla terenów sąsiednich, której oddziaływanie nie powoduje przekroczenia standardów jakości środowiska określonych w przepisach odrębnych oraz nie zawiera się w katalogu przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z rozporządzeniem rady ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko,

M1 - Tereny wielofunkcyjne z dominującą funkcją mieszkaniową

- **w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów: zabudowy mieszkaniowej jedno i wielorodzinnej, zabudowy mieszkaniowo – usługowej, usług i rzemiosła, usług publicznych, agroturystyki, istniejących nieuciażliwych składów i produkcji, istniejącej zabudowy zagrodowej, terenów zieleni urządzonej i izolacyjnej, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,**
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wskazana jest modernizacja lub likwidacja elementów dysharmonizujących,
- dla obiektów lub lokali usługowych i rzemiosła należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- dopuszcza się zapewnienie niezbędnej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (np. w bryle budynku, garażach lub na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 200m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej.

Ponadto ustala się:

- obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego, obiektów i urządzeń w zakresie zaopatrzenia tych terenów w niezbędną komunikację i infrastrukturę techniczną oraz zabudowy mieszkaniowej wraz z infrastrukturą techniczną,
- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - 5 kondygnacji dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - 3 kondygnacji dla zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej,
 - dla pozostałej zabudowy i obiektów wysokość należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- geometrię dachów – należy ustalić w planie miejscowym zagospodarowania przestrzennego,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli o podobnym charakterze należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 60 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 25 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

M2 Tereny wielofunkcyjne osadnicze

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie: **zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o niskiej intensywności, zabudowy zagrodowej, zabudowy wielorodzinnej, zabudowy mieszkaniowo – usługowej, zabudowy letniskowej, usług i rzemiosła, drobnej wytwórczości, agroturystyki, usług publicznych, nieuciążliwych składów i nieuciążliwej produkcji produkcji, zieleni urządzonej i izolacyjnej, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,**
- planowana zabudowa zagrodowa wraz z towarzyszącymi budynkami i budowlami rolniczymi powinny być lokalizowane w sposób zgodny z przepisami prawa budowlanego oraz innymi odrębnymi przepisami, w sposób uwzględniający odpowiednie warunki higieniczne, zdrowotne i ochronę środowiska,
- dopuszcza się w zabudowie mieszkaniowej ~~lub~~ zagrodowej sadownictwo i ogrodnictwo z dopuszczeniem zabudowy szklarniowej, stawów hodowlanych,
- tereny na obszarze wsi charakteryzują się przemieszaniem zabudowy zagrodowej o charakterze wiejskim z budynkami jednorodzinnymi i usługowymi, rzemiosłem, drobną wytwórczością. Należy dążyć do rozdzielania zabudowy o konfliktowych funkcjach. Na terenach, gdzie zabudowa zagrodowa łączy się z zabudową mieszkaniową, rozwój działalności rolniczej nie powinien powodować dodatkowych uciążliwości w stosunku do przyległych działek,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,

- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wskazana jest modernizacja lub likwidacja elementów dysharmonizujących,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym ustala się zapewnienie odpowiedniej liczby miejsc postojowych. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto ustala się:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, obiektów i urządzeń w zakresie zaopatrzenia tych terenów w niezbędną komunikację i infrastrukturę techniczną oraz istniejącej zabudowy zagrodowej, której działalność już wymaga oceny oddziaływania na środowisko i zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Na terenach, gdzie zabudowa zagrodowa łączy się z zabudową mieszkaniową, rozwój działalności rolniczej nie powinien powodować dodatkowych uciążliwości w stosunku do przyległych działek,
- dopuszcza się lokalizację przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - o 4 kondygnacji dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej,
 - o 2 kondygnacji dla zabudowy mieszkalnej jednorodzinnej,
 - o dla pozostałej zabudowy i obiektów wysokość należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- geometrię dachów – należy ustalić w planie miejscowym,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli o podobnym charakterze należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 60 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 30 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Mr - Tereny zabudowy zagrodowej

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - o zabudowy zagrodowej jako funkcji dominującej,

- dopuszcza się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej o niskiej intensywności, zabudowy mieszkaniowo – usługowej o niskiej intensywności, zabudowy związanej z rolnictwem, zabudowy letniskowej, usług, rzemiosła, drobnej wytwórczości, agroturystykę, zieleni urządzonej i izolacyjnej, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
- w uzasadnionych przypadkach usług publicznych,
- planowana zabudowa zagrodowa wraz z towarzyszącymi budynkami i budowlami rolniczymi powinny być lokalizowane w sposób zgodny z przepisami prawa budowlanego oraz innymi odrębnymi przepisami, w sposób uwzględniający odpowiednie warunki higieniczne, zdrowotne i ochronę środowiska,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wskazana jest modernizacja lub likwidacja elementów dysharmonizujących,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym ustala się zapewnienie odpowiedniej liczby miejsc postojowych. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto ustala się:

- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - 3 kondygnacji budynków mieszkalnych jednorodzinnych,
 - 14,0 m dla budynków związanych z rolnictwem,
 - dla pozostałej zabudowy, obiektów budowlanych oraz obiektów rolniczych wysokość należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- geometrię dachów – należy ustalić w planie miejscowym,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli o podobnym charakterze należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 60 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 30 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Ag - Tereny aktywizacji gospodarczej

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie wszystkich form działalności gospodarczej (zakłady przemysłowe, składy, magazyny, hurtownie produkcji rolnej i obsługi rolnictwa, rzemiosło produkcyjne i usługowe, w tym sprzedaż paliw wraz z towarzyszącymi obiektami usługowymi, administracyjnymi, biurowymi, socjalnymi, handel hurtowy lub detaliczny w obiektach o powierzchni sprzedaży do 2000 m², usługi podstawowe) oraz zieleń urządzoną, zieleń izolacyjną, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
- wskazane jest zastosowanie zabezpieczeń mających na celu eliminację lub redukcję uciążliwości tych obszarów w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych (np. zieleń izolacyjna),
- nie dopuszcza się nowych budynków mieszkalnych,
- dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej, jej rozbudowy, nadbudowy i remontu,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- na terenie zlokalizowanym w strefie ochrony pośredniej ujęcia wód obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych.

Ponadto ustala się:

- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - dla budynków wysokości 30,0 m licząc od poziomu terenu do najwyższego punktu kalenicy dachu,
 - maksymalną wysokość budynków lub ich części nieprzeznaczonych na stały pobyt ludzi, w tym zbiorników, silosów, mieszalni pasz – 50 m do najwyższego punktu dachu;
 - maksymalnej wysokości budowli i urządzeń – 50 m do najwyższego punktu budowli lub urządzenia;
 - w uzasadnionych przypadkach np. ze względu na przyjętą technologię produkcji wysokość budynków lub obiektów należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- geometrię dachów – należy ustalić w planie miejscowym,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli związanych z prowadzoną działalnością należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 90 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 10 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,

- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

U - Tereny usług

- tereny istniejących i planowanych usług komercyjnych: funkcje terenów i obiektów realizowanych całkowicie lub z przewagą funduszy niepublicznych - działalność służąca zaspokajaniu potrzeb ludności, nie związana z wytwarzaniem dóbr materialnych metodami przemysłowymi, z wykluczeniem obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży większej niż 2000m² oraz zieleni urządzonej, zieleni izolacyjną, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
- dopuszcza się rzemiosło i drobną działalność produkcyjną oraz składy i magazyny, a także usługi publiczne i administracji,
- wskazane jest zastosowanie zabezpieczeń mających na celu eliminację lub redukcję uciążliwości tych obszarów w sąsiedztwie terenów mieszkaniowych (np. zieleni izolacyjna),
- nie dopuszcza się nowych budynków mieszkalnych,
- dopuszcza się zachowanie istniejącej zabudowy mieszkaniowej, jej rozbudowy, nadbudowy i remontu,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- dopuszcza się zapewnienie niezbędnej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (np. w bryle budynku, garażach lub na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 200m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej.

Ponadto ustala się:

- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - wysokość zabudowy usługowej należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać wysokości 12,0 m,
 - dla pozostałej zabudowy i obiektów budowlanych wysokość należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- geometrię dachów – należy ustalić w planie miejscowym,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli związanych z prowadzoną działalnością należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 80 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,

- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 15 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%;
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zgodnie z przepisami odrębnymi,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Tereny usług publicznych oznaczone na rysunku kierunków studium UP

- tereny istniejących i planowanych usług publicznych, w których priorytetem dla lokalizacji są usługi celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej m.in. oświaty, zdrowia publicznego, kultury, administracji; zieleń urządzoną, zieleń izolacyjną, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
- dopuszcza się w zależności od potrzeb usługi kultury religijnej oraz sportu i rekreacji,
- dopuszcza się usługi komercyjne jako uzupełnienie w szczególności z zakresu handlu, gastronomii i hotelarstwa,
- w studium wyodrębniono istniejące i planowane tereny usług publicznych oraz przyjęto zasadę, że funkcje publiczne mogą być realizowane również w ramach innych terenów gdzie zostały wymienione,
- obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz obiektów i urządzeń w zakresie zaopatrzenia tych terenów w niezbędną komunikację i infrastrukturę techniczną,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto ustala się:

- ze względu na charakter zabudowy - wysokość zabudowy, geometrię dachów – należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli związanych z prowadzoną działalnością należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 65 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 25 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;

- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Tereny usług sakralnych oznaczone na rysunku kierunków studium UK

- tereny istniejących i planowanych usług kultu religijnego, zieleń urządzoną, zieleń izolacyjną, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
- dopuszcza się lokalizację usług publicznych,
- dopuszcza się łączenie usług kultu religijnego z usługami komercyjnymi jako uzupełnienie w szczególności z zakresu handlu, gastronomii,
- obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz obiektów i urządzeń w zakresie zaopatrzenia tych terenów w niezbędną komunikację i infrastrukturę techniczną,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- dopuszcza się zapewnienie stosownej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (np. w bryle budynku, garażach lub na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 200m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej.

Ponadto ustala się:

- ze względu na charakter zabudowy - wysokość zabudowy, geometrię dachów – należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli związanych z prowadzoną działalnością należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 65 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 25 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;

- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

US - Tereny usług sportu i rekreacji

- tereny zabudowy rekreacyjnej, terenów sportu i rekreacji, oraz niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, zieleń urządzoną, zieleń izolacyjną,
- dopuszcza się lokalizację usług publicznych i usług komercyjnych,
- obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz obiektów i urządzeń w zakresie zaopatrzenia tych terenów w niezbędną komunikację i infrastrukturę techniczną,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- dopuszcza się zapewnienie niezbędnej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (np. w bryle budynku, garażach lub na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 500m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej.

Ponadto ustala się:

- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - wysokość zabudowy sportowo – rekreacyjnej należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać: wysokości 20,0 m,
 - dla pozostałej zabudowy i obiektów wysokość należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli związanych z prowadzoną działalnością należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 65 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 25 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;

- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- szczegółowe ograniczenia w zagospodarowaniu dla terenów sąsiadujących z planowanym zbiornikiem wodnym Wielowieś Klasztorna, w przypadku piętrenia wody w zbiorniku do poziomów maksymalnych, należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (np. zakaz podpiwniczeń budynków, nakaz zapobiegania uciążliwościom związanych z lokalnymi podtopieniami poprzez stosowanie rozwiązań technicznych zapewniających zabezpieczenie i uszczelnienie przeciwwodne budynków i instalacji),
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

US/W - Tereny usług sportu i rekreacji oraz wód

- tereny zabudowy rekreacyjnej, terenów sportu i rekreacji, tereny wód płynących i stojących oraz niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, zieleń urządzoną, zieleń izolacyjną,
- dopuszcza się lokalizację usług publicznych i usług komercyjnych,
- obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz obiektów i urządzeń w zakresie zaopatrzenia tych terenów w niezbędną komunikację i infrastrukturę techniczną,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- dopuszcza się zapewnienie niezbędnej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (np. w bryle budynku, garażach lub na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 500m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej.

Ponadto ustala się:

- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - wysokość zabudowy sportowo – rekreacyjnej należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać: wysokości 20,0 m,
 - dla pozostałej zabudowy i obiektów wysokość należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli związanych z prowadzoną działalnością należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;

- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 60 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 30 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

RU - Tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich

- tereny urządzeń produkcji i obsługi rolnictwa, hodowli, działalność związana z rolnictwem, oraz niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, zieleń urządzoną, zieleń izolacyjną,
- dopuszcza się lokalizację usług publicznych i usług komercyjnych,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- dopuszcza się zapewnienie stosownej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (np. w bryle budynku, garażach lub na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 500m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej.

Ponadto ustala się:

- wysokość zabudowy należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać:
 - wysokość zabudowy funkcji podstawowej należy kształtować indywidualnie, jednak nie może ona przekraczać: wysokości 20,0 m,
 - maksymalną wysokość budynków lub ich części nieprzeznaczonych na pobyt ludzi, w tym zbiorników, silosów, mieszalni pasz – 50 m do najwyższego punktu dachu;
 - maksymalnej wysokości budowli i urządzeń – 50 m do najwyższego punktu budowli lub urządzenia;
 - w uzasadnionych przypadkach np. ze względu na przyjętą technologię produkcji wysokość budynków lub obiektów należy określić indywidualnie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,

- możliwość lokalizacji wolnostojących kominów oraz innych budowli związanych z prowadzoną działalnością należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego;
- wielkość powierzchni zabudowy nie powinna być większa niż 65 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych,
- wielkość powierzchni biologicznie czynnej nie powinna być mniejsza niż 25 % powierzchni poszczególnych działek budowlanych;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

R - Tereny rolnicze

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - tereny rolnicze, łąk, pastwisk, sadów oraz wszelkiego rodzaju inne uprawy jako funkcji dominującej, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, zieleń izolacyjną,
 - dopuszcza się tereny wód w tym stawów hodowlanych, hodowlę zwierząt zaliczaną do działów produkcji rolnej, ścieżki rowerowe i piesze,
- dopuszcza się lokalizowanie zabudowy związanej z produkcją rolniczą, a także obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania prowadzonej działalności w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy zagrodowej, zabudowy związanej z produkcją rolniczą lub położonej przy drogach. Jej zakres i formę określają i uszczegółwiają miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, z wyjątkiem wskazanych na załączniku nr 4 obszarów z zakazem zabudowy oznaczonych szrafem,
- dopuszcza się prowadzenie działalności górniczej, polegającej na wydobywaniu kopaliny otworami wiertniczymi, z wyjątkiem wskazanych na załączniku nr 4 obszarów z zakazem zabudowy oznaczonych szrafem,
- zakazuje się wprowadzania nowej zabudowy zagrodowej,
- na terenach rolniczych dopuszcza się zalesienia obejmujące tereny rolnicze gleb niższych klas bonitacyjnych IV – VI lub nieużytki, sąsiadujące z istniejącymi kompleksami leśnymi, odlogowane rolniczo lub położone na terenach o ukształtowaniu utrudniającym prace polowe. Zalesienie gruntów będzie miało pozytywny wpływ na krajobraz przyrodniczy i środowisko, zmniejszy zagrożenie występowania erozji, oraz poprawi retencjonowanie wód i lokalne warunki mikroklimatyczne. Tereny zalesione mogą być wykorzystywane w celach turystycznych i wypoczynkowych,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto ustala się:

- zachowanie istniejących urządzeń melioracyjnych oraz drenarskich z zachowaniem możliwości ich modernizacji i konserwacji;
- zachowanie istniejącej i możliwość wprowadzania nowej roślinności śródpolnej w celu ochrony gleb wysokich klas,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna nie powinna być mniejsza niż 70% powierzchni działki budowlanej,
- wysokość nowej zabudowy do 12 m z wyłączeniem wysokości obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania prowadzonej działalności (wysokość tych obiektów i urządzeń zgodna z wymaganiami technicznymi, a szczegółowo należy ustalić ją w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego),
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

R/EO - Tereny rolnicze z możliwością potencjalnej lokalizacji odnawialnych źródeł energii o mocy powyżej 500 kW:

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - tereny rolnicze, łąk, pastwisk, sadów oraz wszelkiego rodzaju inne uprawy jako funkcji dominującej, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, zieleń izolacyjną,
 - dopuszcza się tereny wód w tym stawów hodowlanych, hodowlę zwierząt zaliczaną do działów produkcji rolnej, ścieżki rowerowe i piesze,
 - odnawialnych źródeł energii w granicach obszarów zakreślonych szrafem zgodnie z rysunkiem „Kierunków”,
- dopuszcza się lokalizowanie zabudowy związanej z produkcją rolniczą, a także obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania prowadzonej działalności w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy zagrodowej, zabudowy związanej z produkcją rolniczą lub położonej przy drogach. Jej zakres i formę określają i uszczegółwiają miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,
- dopuszcza się realizację odnawialnych źródeł energii powyżej 500 kW w granicach obszarów zakreślonych szrafem zgodnie z rysunkiem „Kierunków” oraz zgodnie z zasadami określonymi w dalszej części studium. Nie dopuszcza się elektrowni wiatrowych. Wydzielenie dokładnych terenów pod odnawialne źródła energii w granicach obszarów zakreślonych szrafem na etapie miejscowego planu zagospodarowania. Na wyznaczonych obszarach dopuszcza się lokalizację ww. odnawialnych źródeł energii bez konieczności zmiany studium,
- dopuszcza się prowadzenie działalności górniczej, polegającej na wydobywaniu kopaliny otworami wiertniczymi,
- zakazuje się wprowadzania nowej zabudowy zagrodowej,
- na terenach rolniczych dopuszcza się zalesienia obejmujące tereny rolnicze gleb niższych klas bonitacyjnych IV – VI lub nieużytki, sąsiadujące z istniejącymi kompleksami leśnymi, odłogowane rolniczo lub położone na terenach o ukształtowaniu utrudniającym prace polowe. Zalesienie

gruntów będzie miało pozytywny wpływ na krajobraz przyrodniczy i środowisko, zmniejszy zagrożenie występowania erozji, oraz poprawi retencjonowanie wód i lokalne warunki mikroklimatyczne. Tereny zalesione mogą być wykorzystywane w celach turystycznych i wypoczynkowych,

- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto ustala się:

- zachowanie istniejących urządzeń melioracyjnych oraz drenarskich z zachowaniem możliwości ich modernizacji i konserwacji;
- zachowanie istniejącej i możliwość wprowadzania nowej roślinności śródpolnej w celu ochrony gleb wysokich klas,
- minimalna powierzchnia biologicznie czynna nie powinna być mniejsza niż 70% powierzchni działki budowlanej,
- wysokość nowej zabudowy do 12 m z wyłączeniem wysokości obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania prowadzonej działalności (wysokość tych obiektów i urządzeń zgodna z wymaganiami technicznymi, a szczegółowo należy ustalić ją w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego),
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

ZC - Tereny cmentarzy: ZCc – tereny cmentarzy czynnych, ZCn- tereny cmentarzy nieczynnych

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - cmentarzy, obejmujące także kaplice, obiekty usługowe i administracyjne związane z obsługą cmentarzy, obiekty sanitarne, zieleń towarzysząca i urządzona, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, dopuszcza się lokalizację miejsc postojowych na terenach sąsiednich,

- dopuszcza się zapewnienie stosownej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 200m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej

Ponadto:

- ustala się ochronę i utrzymanie funkcji cmentarzy,
- dla terenów cmentarzy czynnych zakaz zmniejszania powierzchni terenu cmentarzy oraz utrzymanie ich stref sanitarnych 50 m lub 150 m zgodnie z przepisami odrębnymi oraz rysunkiem kierunków,
- dla terenów cmentarzy nieczynnych zakaz lokalizacji nowych pochówków. Ze względu na zamknięcie na okres powyżej 25 lat nie ustala się stref sanitarnych,
- parametry zabudowy należy ustalić indywidualnie na etapie miejscowego planu zagospodarowania,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

ZP - Tereny zieleni urządzonej

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - zieleni urządzonej (parki, skwery itp.), place publiczne, tereny ogrodów działkowych, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - dopuszcza się nieuciążliwe usługi, które będą współgrały z funkcją podstawową, usług publicznych i administracji,
- należy przewidzieć stosowną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- dopuszcza się zapewnienie stosownej ilości miejsc postojowych w obiektach lub na przestrzeniach przeznaczonych do parkowania (na placach parkingowych i niezadaszonych stanowiskach terenowych), położonych w odległości nie większej niż 200m od obsługiwanego obiektu, nie wliczając miejsc postojowych i miejsc w garażach znajdujących się na sąsiednich obszarach zabudowy mieszkaniowej,

Ponadto:

- należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 70% powierzchni terenu, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 20% powierzchni terenu,
- ustala się wysokość nowej zabudowy do 6,0 m,

- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

EP - Tereny powierzchniowej eksploatacji kruszyw

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - eksploatacji powierzchniowej, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - dopuszcza się budynki, obiekty i urządzenia niezbędne dla obsługi terenów eksploatacji, zieleń urządzona i izolacyjna,
- konieczność rekultywacji terenu po zakończeniu eksploatacji,
- zakazuje się składowania odpadów,
- rekultywacja terenów w kierunku rolnym, leśnym lub wodnym, w tym umożliwiające późniejsze wprowadzenie rekreacji,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym ustala się zapewnienie odpowiedniej liczby miejsc postojowych. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto:

- należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 70% powierzchni terenu, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 20% powierzchni terenu,
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- wysokość obiektów budowlanych, obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

EO - Tereny przeznaczone pod produkcję energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - rola, łąki i pastwiska,
- strefa oddziaływania musi zamykać się w liniach rozgraniczających tych terenów,
- nie dopuszcza się elektrowni wiatrowych,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto:

- pozostałe parametry obiektów budowlanych należy ustalić indywidualnie na etapie miejscowego planu zagospodarowania,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

EW - Tereny elektrowni wiatrowych

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - przeznaczonych pod lokalizację elektrowni wiatrowych (odnawialne źródła energii o mocy przekraczającej 500 kW), a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - rola, łąki i pastwiska,
- tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych wyznaczono na podstawie istniejących elektrowni wiatrowych,
- projektowane budowle muszą być zgodne z rozporządzeniem w sprawie przeszkód lotniczych, powierzchni ograniczających przeszkody oraz urządzeń o charakterze niebezpiecznym,
- ustala się dwie strefy oddziaływania elektrowni wiatrowych:
 - strefę bezpośredniego oddziaływania z zakazem lokalizowania nowej zabudowy z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi, w celu spełnienia warunków wynikających z zachowania dopuszczalnych norm poziomu hałasu ustalonych w przepisach odrębnych oraz w celu zachowania innych zabezpieczeń dla ochrony środowiska,
 - oraz zasięg odległości od elektrowni wiatrowych na podstawie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – określony jako minimalna odległość elektrowni wiatrowych od budynków o funkcji mieszkalnej oraz mieszanej równej lub większej dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych,

- przez uciążliwość elektrowni wiatrowych rozumie się negatywny wpływ inwestycji na osoby trzecie, sąsiadujące nieruchomości w szczególności na tereny objęte ochroną akustyczną np. postaci migotania cieni, miotania lodem, wibracje, a przede wszystkim wytwarzanie ponad normatywnego hałasu,
- faktyczny zasięg hałasu zależeć będzie od rodzaju użytych turbin wiatrowych, ich liczby, szorstkości terenu, a nawet gęstości powietrza, dlatego dla każdej inwestycji tego typu należy wykonać specjalistyczne badania, zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach odrębnych,
- należy przewidzieć odpowiednią liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym ustala się zapewnienie odpowiedniej liczby miejsc postojowych. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.
- pozostałe parametry obiektów budowlanych należy ustalić indywidualnie na etapie miejscowego planu zagospodarowania,
- obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

I - Tereny infrastruktury technicznej

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - IW sieci, urządzenia i budynki infrastruktury technicznej wodociągowej, ujęcia wód
 - IK sieci, urządzenia i budynki infrastruktury kanalizacji – oczyszczalnia ścieków,
 - dopuszcza się budynki administracyjno – biurowe związane z przeznaczeniem terenu,
 - IE sieci, urządzenia i budynki infrastruktury technicznej elektroenergetycznej,
 - IO gospodarka odpadami,
 - dopuszcza się budynki (w tym budynki gospodarcze i garaże), obiekty i urządzenia niezbędne dla obsługi ww. terenów, zieleń urządzona i izolacyjna, komunikacja,
- należy przewidzieć odpowiednią liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym ustala się zapewnienie odpowiedniej liczby miejsc postojowych. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- istniejące urządzenia techniczne związane z eksploatacją złóż stanowią ograniczenia w zabudowie tj. posiadają strefę ochronną (dotyczy odwiertów zlikwidowanych) i strefy kontrolowane od gazociągów która wynosi:
 - 5 m wokół zlikwidowanych odwiertów gazowych znajdujących się w granicach administracyjnych gminy, zgodnie z projektem likwidacji odwiertu, na podstawie § 98 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 812),
- na zlikwidowanych odwiertach zabrania się wznoszenia jakichkolwiek obiektów,
- pozostałe ustalenia w tym strefy techniczne i ochronne w dalszej części studium,
- w przypadku obiektów zabytkowych obowiązuje ich ochrona i uzgadnianie prac z odpowiednimi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi,

- wszelkie prace w obrębie zabytkowej zabudowy oraz na obszarach stref konserwatorskich należy wykonywać we współpracy z właściwymi służbami ochrony zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto:

- na terenach IW, IE, IO należy dążyć do określenia w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wskaźników wg poniższych zaleceń: procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 10% powierzchni terenu, a powierzchnia zabudowy - nie większa niż 90% powierzchni terenu, natomiast dla terenu IK procent powierzchni biologicznie czynnej nie powinien być mniejszy niż 15% powierzchni terenu, a wskaźnik powierzchni zabudowy należy określić na etapie planu miejscowego zagospodarowania,
- maksymalną wysokość budynków – 15 m do najwyższego punktu dachu;
- w przypadku, gdy istniejące zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. warunków, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione dopuszcza się zmianę ww. parametrów w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego do 30%,
- wysokość innych obiektów budowlanych, obowiązujące i nieprzekraczalne linie zabudowy należy określić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- ze względu na ogólność studium, jako aktu kierownictwa wewnętrznego, pozostałe szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich) zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

ZL - Tereny Leśne

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - tereny lasów i planowanych dolesień, produkcji leśnej, naturalne zbiorniki wodne, ciekły wodne, które należy zachować w maksymalnym stopniu, objekty i urządzenia niezbędne dla obsługi ww. terenów, zieleni urządzona i izolacyjna, komunikacja,
 - udostępnienie dla rekreacji i turystyki obszarów leśnych, a w tym: wykorzystanie części dróg leśnych jako szlaków pieszych, rowerowych i konnych oraz zorganizowanych miejsc wypoczynku,
- na obszarze terenów leśnych i planowanych zalesień nie dopuszcza się lokalizacji zabudowy, za wyjątkiem obiektów związanych z produkcją i obsługą gospodarki leśnej, służącej edukacji leśnej, leśniczówek oraz za wyjątkiem obiektów związanych z działalnością górniczą, polegającą na wydobywaniu kopaliny otworami wiertniczymi,
- należy przewidzieć niezbędną liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- w ramach dopuszczonych dolesień:
 - gospodarkę leśną należy prowadzić zgodnie z wymogami ochrony środowiska oraz w oparciu o plany urządzania lasów,
 - zalesianie gruntów rolnych pod warunkiem zachowania przepisów odrębnych,
 - w uzasadnionych przypadkach w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się pozostawienie funkcji rolnej.

Ponadto:

- szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich), parametry obiektów budowlanych zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- dopuszcza się prowadzenie poszukiwawczych badań geofizycznych i wierceń, a także realizację inwestycji związanych z zagospodarowaniem odwiertów, budową instalacji technologicznych, budową rurociągów od nowo powstałych odwiertów do ośrodków zbiorczych oraz ich późniejszą eksploatację i likwidację.

ZLr – Tereny leśne w rezerwachach

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - tereny lasów, produkcji leśnej, naturalne zbiorniki wodne, ciekі wodne, które należy zachować w maksymalnym stopniu, obiekty i urządzenia niezbędne dla obsługi ww. terenów, zieleń urządzona i izolacyjna, komunikacja,
- nie dopuszcza się lokalizacji zabudowy,
- gospodarkę leśną należy prowadzić zgodnie z wymogami ochrony środowiska oraz w oparciu o plany urządzania lasów,
- obowiązują zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 pkt 1-27 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustaleń ustanowionych w planach ochrony.

ZLp – Tereny przeznaczone do zalesienia

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - tereny rolnicze, łąk, pastwisk, sadów oraz wszelkiego rodzaju inne uprawy jako funkcji dominującej, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji, zieleń izolacyjną,
 - tereny planowanych dolesień, produkcji leśnej, naturalne zbiorniki wodne, ciekі wodne, które należy zachować w maksymalnym stopniu, obiekty i urządzenia niezbędne dla obsługi ww. terenów, zieleń urządzona i izolacyjna, komunikacja,
 - udostępnienie dla rekreacji i turystyki obszarów leśnych, a w tym: wykorzystanie części dróg leśnych jako szlaków pieszych, rowerowych i konnych oraz zorganizowanych miejsc wypoczynku,
 - dopuszcza się tereny wód w tym stawów hodowlanych, hodowlę zwierząt zaliczaną do działów produkcji rolnej, ścieżki rowerowe i piesze,
- dopuszcza się lokalizowanie zabudowy związanej z produkcją rolniczą, a także obiektów i urządzeń technicznych niezbędnych do właściwego funkcjonowania prowadzonej działalności w bezpośrednim sąsiedztwie istniejącej zabudowy zagrodowej, zabudowy związanej z produkcją rolniczą lub położonej przy drogach. Jej zakres i formę określają i uszczegółwiają miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego,
- dopuszcza się prowadzenie działalności górniczej, polegającej na wydobywaniu kopaliny otworami wiertniczymi,
- na obszarze planowanych zalesień nie dopuszcza się lokalizacji zabudowy, za wyjątkiem obiektów związanych z produkcją i obsługą gospodarki leśnej, służącej edukacji leśnej, leśniczówek oraz za wyjątkiem obiektów związanych z działalnością górniczą, polegającą na wydobywaniu kopaliny otworami wiertniczymi,
- w ramach dopuszczonych dolesień:
 - gospodarkę leśną należy prowadzić zgodnie z wymogami ochrony środowiska oraz w oparciu o plany urządzania lasów,
 - zalesianie gruntów rolnych pod warunkiem zachowania przepisów odrębnych,

- o w uzasadnionych przypadkach w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się pozostawienie funkcji rolniczej.

Ponadto:

- dopuszcza się prowadzenie poszukiwawczych badań geofizycznych i wierceń, a także realizację inwestycji związanych z zagospodarowaniem odwiertów, budową instalacji technologicznych, budową rurociągów od nowo powstałych odwiertów do ośrodków zbiorczych oraz ich późniejszą eksploatację i likwidację.

W - Tereny wód powierzchniowych

- w ramach tego przeznaczenia możliwe jest lokalizowanie terenów:
 - o wód płynących (rzeki z dopływami, ciek wodne),
 - o tereny wód stojących (m.in. zbiornik retencyjny, stawy, inne zbiorniki wodne),
 - o obiekty i urządzenia niezbędne dla obsługi ww. terenów, zieleń urządzonej i izolacyjna, komunikacja,
 - o jako uzupełnienie usługi sportu i rekreacji, lokalizację obiektów usługowych uatrakcyjniającą podstawowe zagospodarowanie terenu jak usługi handlu, obiektów budowlanych niezbędnych do realizacji danego przedsięwzięcia,
- dopuszcza się gospodarkę stawową (stawy hodowlane), prowadzona w sposób nie zagrażający zanieczyszczeniami innym zbiornikom i cieków wodnych,
- wzdłuż cieków wodnych należy zapewnić pas terenu o szerokości co najmniej 5 m wolny od zagospodarowania w celu umożliwienia prowadzenia prac konserwacyjnych. W uzasadnionych przypadkach powyższa odległość może ulec zmianie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- należy prowadzić właściwą eksploatację, modernizację, konserwację a także wdrażać działania polegające na odbudowie systemu urządzeń melioracji wodnych,
- należy uwzględnić budowę zbiornika retencyjnego Wielowieś Klasztorna. Ze względów technologicznych dopuszcza się korektę przyjętego na rysunku studium zarysu zbiornika w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego,
- należy przewidzieć odpowiednią liczbę miejsc parkingowych, w tym miejsc postojowych przeznaczonych na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową, nie powodując kolizji z istniejącym układem komunikacyjnym ustala się zapewnienie odpowiedniej liczby miejsc postojowych. Szczegółowe minimalne wskaźniki należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Ponadto:

- szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania (np. usytuowanie obiektów budowlanych w odniesieniu do granic działek sąsiednich), parametry obiektów budowlanych zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w zależności od charakteru danego zagospodarowania.

Układ komunikacyjny – drogi publiczne

W ramach układu komunikacyjnego wydziela się:

- drogi klasy zbiorczej oznaczone na rysunku studium KDZ,
- drogi klasy lokalnej oznaczone na rysunku studium KDL,

- drogi klasy dojazdowej n oznaczone a rysunku studium KDD,

wraz z obiektami i urządzeniami niezbędnymi dla obsługi ww. terenów oraz zieleń drogową i izolacyjną.

Na rysunku studium uwzględniono drogi o najważniejszym znaczeniu dla Gminy. Na etapie planów zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się wydzielenie innych dróg w celu stworzenia funkcjonalnej struktury komunikacyjnej.

Pozostałe zasady ustalono w dalszej części niniejszego studium dotyczące komunikacji.

Dokładne szczegółowe zasady i warunki zagospodarowania, parametry dróg zostaną ustalone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Tereny wyłączone z zabudowy oraz tereny z częściowym ograniczeniem zabudowy, na warunkach przewidzianych w niniejszym dokumencie zmiany studium lub wynikających z przepisów odrębnych:

- tereny stref ochronnych wokół odwiertów,
- tereny przyległe do dróg w odległościach stosownych do klasy drogi, zgodnie z ustawą o drogach publicznych,
- tereny upraw rolnych za wyjątkiem zabudowy związanej z rolnictwem,
- tereny leśne za wyjątkiem zabudowy związanej z funkcją ustaloną dla tych terenów,
- tereny łąk i pastwisk o złych warunkach geologiczno-inżynierskich,
- tereny stanowiące strefy ochrony obiektów zabytkowych wyznaczone w dokumentacji rejestru zabytków oraz tereny stanowisk archeologicznych,
- cmentarze i obszary znajdujące się w zasięgu stref ochronny sanitarnej od cmentarzy,
- tereny występowania złóż surowców mineralnych,
- tereny wzdłuż cieków wodnych i rowów melioracyjnych w pasie szerokości niezbędnej do poruszania się sprzętu służącego do utrzymania cieków i rowów,
- tereny stref ochronnych odwiertów i gazociągów,
- pasy technologiczne od linii elektroenergetycznych najwyższego napięcia WN-400kV i pasy ochronne wysokiego napięcia WN-110kV oraz średniego napięcia SN-15kV,
- inne tereny na podstawie przepisów odrębnych np. gleby chronionych klas.

Dla ww. terenów wszelkie odstępstwa uregulowane są zapisami wynikającymi z ustaleń przepisów odrębnych. W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego należy uściślić granice i zapisy odnośnie terenów wyłączonych spod zabudowy, uwzględniając istniejące uwarunkowania.

2.3. Obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody i krajobrazu.

W celu zapewnienia odpowiednich warunków funkcjonowania środowiska konieczne jest stworzenie spójnego systemu przyrodniczego. Najważniejszymi zasobami środowiska przyrodniczego w gminie są tereny zieleni (lasy, zadrzewienia i zakrzewienia, łąki i pastwiska użytkowane ekstensywnie, parki, zieleń na cmentarzach, ogrody działkowe, zieleń przydomowa, itp.), wody powierzchniowe i podziemne, pomniki przyrody. Aby zapewnić trwałe współistnienie środowiska przyrodniczego i zurbanizowanego, konieczne

jest utrzymanie i wprowadzanie odpowiedniego udziału terenów biologicznie czynnych w ogólnej powierzchni gminy.

W celach polityki przestrzennej gminy przyjęto jako podstawę zasadę zrównoważonego rozwoju, podkreślając dodatkowo potrzebę zachowania trwałości podstawowych procesów przyrodniczych i równowagi przyrodniczej. Oznacza to konieczność określenia zasad zagospodarowania pozwalających na zachowanie zasobów środowiska przyrodniczego, w tym poprzez ochronę jego cennych zasobów, przy jednoczesnym racjonalnym wykorzystaniu jego walorów i zasobów. Stąd Studium za cele polityki zagospodarowania przestrzennego gminy w tym zakresie określa:

- ochronę jakości wód powierzchniowych i podziemnych;
- ochronę jakości powietrza atmosferycznego;
- zapobieganie nadmiernemu przekształcaniu gleb;
- ochronę przed hałasem komunikacyjnym i przemysłowym;
- wdrożenie nowoczesnego systemu gospodarowania odpadami;
- ochronę walorów środowiska, przyrody i krajobrazu.

Do działań wypełniających przyjęte założenia należy:

- utrzymanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o szczególnych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, które w strukturze gminy stanowią system przyrodniczy, obejmując także fragmenty ciągów przyrodniczych o randze regionalnej;
- objęcie różnymi formami ochrony najcenniejszych obiektów i obszarów;
- ochrona istniejącej oraz wprowadzanie nowych terenów zieleni urządzonej i zadrzewień śródpolnych;
- poprawa jakości środowiska.

2.3.1. System przyrodniczy oraz objekty i obszary objęte ochroną

System przyrodniczy gminy tworzą:

- tereny leśne i łąkowe,
- ciągi ekologiczne wzdłuż drobnych cieków i rowów melioracyjnych,
- parki, skwery, cmentarze,
- pasy wiatrochronne i zieleń śródpolna,
- Korytarz ekologiczny „Dolina Baryczy-północ”,
- Korytarz ekologiczny „Wzniesienia południowej Wielkopolski” ,
- Korytarz ekologiczny „Lasy kaliskie i sieradzkie”,
- zieleń izolacyjna i urządzona.

Podstawowy układ przyrodniczy wzbogacają tereny zieleni, takie jak parki podworskie/wiejskie, cmentarze, tereny sportowe, ogrody działkowe, letniska, zieleń osiedlowa oraz pojedyncze elementy zieleni – nasadzenia i kępy śródpolne, pasy zieleni przydrożnej, roślinność przywodna.

Wszystkie te elementy stanowią istotną część struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy i w oparciu o ten przyrodniczy szkielet kształtowane są tereny o innych funkcjach, w odpowiednich proporcjach, wskazywanych w Studium.

Obiekty i obszary objęte ochroną przyrody na terenie Gminy:

Na terenie gminy Sierszewice występują obszary i obiekty przyrodnicze prawnie chronione, wyznaczone na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2021, poz. 1098 ze zm.).

- Rezerwat przyrody „Majówka” - leśny,
- Rezerwat przyrody „Niwa” - leśny,
- Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Proсны”,
- Pomniki przyrody,
- Parki podworskie.

Rezerwat został utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15.09.1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1958 r. Nr 73, poz. 430). Jako datę uznania za rezerwat przyjmuje się 30.09.1958 r. wg RDOŚ. Rezerwat ma powierzchnię 8,04 ha. Jest to rezerwat leśny, typ florystyczny. Rezerwat przyrody „Majówka” funkcjonuje na podstawie zarządzenia Nr 22/11 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 9 czerwca 2011 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Majówka” (Dz. Urz. Woj. Wiel. nr 214, poz. 3330, zm.: z 2017 poz. 4750). Celem utworzenia rezerwatu jest zachowanie i utrzymanie populacji jodły (*Abies*) i świerka (*Picea*) na granicy ich naturalnego zasięgu.

W podszyciu występują: kruszyna pospolita, szakłak pospolity, trzmielina europejska, kalina koralowa i dość liczny bluszcz pospolity.

Wokół rezerwatu wyznaczono otulinę o powierzchni 1,09 ha.

Na terenie rezerwatu obowiązują zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 pkt 1-27 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Dla rezerwatu został ustanowiony plan ochrony Rozporządzeniem Nr 224/06 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 21.12.2006 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2006 r. Nr 215, poz. 5427). W planie ochrony zidentyfikowano następujące zagrożenia:

- nadmierny rozwój krzewów jeżyn i malin oraz traw,
- zgryzanie i spalowanie młodego pokolenia jodły przez zwierzynę płową,
- zagrożenia antropogeniczne (wydeptywanie, pozyskiwanie drzewek stroiszu, zbiór ziół i innych roślin).

W § 6 ww. rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego wprowadzono ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planu zagospodarowania przestrzennego województwa dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:

- utrzymanie w sąsiedztwie rezerwatu dotychczasowych stosunków wodnych, w tym gospodarowanie wodami na dotychczasowym poziomie,
- prowadzenie gospodarki rolnej i leśnej w sposób nie zagrażający celowi ochrony przyrody,
- w sąsiedztwie rezerwatu nie zmieniać kategorii użytkowania gruntu z wyjątkiem zmiany na las.

Rezerwat przyrody „Niwa”

Rezerwat został utworzony Zarządzeniem Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 28.01.1959 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody (M.P. z 1959 r. Nr 25, poz. 118). Jako datę uznania za rezerwat przyjmuje się 26.03.1959 r. wg RDOŚ. Rezerwat ma powierzchnię 16,52 ha. Jest to rezerwat leśny, typ fitocenotyczny. Celem utworzenia rezerwatu jest ochrona spontanicznych procesów ekologicznych przebiegających w ekosystemach leśnych. Jest to fragment boru mieszanego i lasu liściastego z udziałem świerka (*Picea excelsa*) na północnej granicy jego zasięgu. Występuje tu typowe runo roślin wczesnowiosennych: przylaszcza, zawilec gajowy, gajowiec żółty i wiele innych.

Rezerwat przyrody „Niwa” funkcjonuje na podstawie zarządzenia Nr 22/11 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z dnia 6 czerwca 2018 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Niwa” (Dz. Urz. Woj. Wiel. poz. 4797). Celem ochrony przyrody w rezerwacie jest ochrona spontanicznych procesów ekologicznych przebiegających w ekosystemach leśnych.

Na terenie rezerwatu obowiązują zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 pkt 1-27 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Dla rezerwatu został ustanowiony plan ochrony Rozporządzeniem Nr 26/08 Wojewody Wielkopolskiego z dnia 23.10 2008 r. (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego z 2008 r. Nr 192, poz. 3189). W planie ochrony zidentyfikowano następujące zagrożenia wewnętrzne:

- ustępowanie świerka z drzewostanów,
- synantropizacja szaty roślinnej,
- gatunki geograficznie obce,
- mała ilość mikrosiedlisk dla roślin zarodnikowych,
- penetracja ekosystemów leśnych przez zbieraczy grzybów

oraz zagrożenie zewnętrzne:

- odwodnienie terenu.

W § 7 ww. rozporządzenia Wojewody Wielkopolskiego wprowadzono ustalenia do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice, planu zagospodarowania przestrzennego województwa dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń zewnętrznych:

- utrzymanie korytarza ekologicznego wzdłuż Gnilej Baryczy do granicy rezerwatu bez prawa jego zabudowy,
- utrzymanie granic istniejącego terenu przemysłowo-składowego w Namysłakach,

- pozostawienie terenów rolnych przylegających od wschodu do rezerwatu dla celów produkcji rolnej z prawem realizacji zabudowy zagrodowej,
- wykluczenie działań w granicach zlewni zasilającej ciek w rezerwacie powodujących zmianę stosunków wodnych na jego terenie,
- opracowanie i wdrożenie programu tzw. "małej retencji" dla gminy Sieroszewice.

Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Proсны”

Ustalony został Rozporządzeniem Wojewody Kaliskiego nr 65 z dnia 20 grudnia 1996 r. Celem jego utworzenia jest ochrona bogatych w swej różnorodności środowisk roślinnych, w tym gatunków roślin chronionych, licznie występujących ptaków chronionych, zasobów wód powierzchniowych i podziemnych oraz licznych rezerwatów przyrody, a ponadto zachowanie walorów historyczno-kulturowych i turystyczno-krajobrazowych. Obszar ten obejmuje dużą część terenu gminy. Powierzchnia obszaru to 10 602,4 ha, z tego na terenie gminy Sieroszewice 3 381,3 ha.

Sejmik Województwa Wielkopolskiego dnia 24 czerwca 2019 r. podjął uchwałę Nr IX/164/19 w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Proсны na terenie województwa wielkopolskiego.

W uchwale tej zawarto ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów:

- prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej i leśnej,
- utrzymanie poziomu wód gruntowych i powierzchniowych zapewniającego dobry stan siedlisk wilgotnych i podmokłych,
- zalesienie gruntów porolnych i nieużytków z wyłączeniem łąk, muraw i terenów, na których występują cenne siedliska przyrodnicze oraz chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów.

Na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Proсны obowiązują następujące zakazy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych,
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu,
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztorowym, przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych,
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka,
- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych,
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:

- linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
- zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w ustawie Prawo wodne
- z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

W §5 uchwały Nr IX/164/19 w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Dolina Proсны na terenie województwa wielkopolskiego wprowadzono także odstępstwa od zakazów, tj.:

- ust. 2. Zakazy, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego gmin oraz decyzji o warunkach zabudowy obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały;
- ust. 3. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczy ustaleń studiów
- uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin
- obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały
- ust. 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy:
 - 1) samosiewów drzew i krzewów w wieku do 20 lat, nie stanowiących siedlisk przyrodniczych w rozumieniu rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. z 2014 r. poz. 1713) na gruntach rolnych,
 - 2) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
 - 3) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej.
- ust. 4. Zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, nie dotyczy:
 - 1) obszarów przeznaczonych pod zabudowę w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin obowiązujących w dniu wejścia w życie niniejszej uchwały,
 - 2) rozbudowy i przebudowy istniejących obiektów budowlanych oraz budowy obiektów budowlanych w miejscu istniejących wcześniej,
 - 3) budowy obiektów służących turystyce wodnej.

Ponadto odstępstwa od zakazów obowiązujących na terenie obszaru chronionego krajobrazu wynikają także z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Zgodnie z art. 24 ust. 2 zakazy nie dotyczą:

- 1) wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- 2) prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;

- 3) realizacji inwestycji celu publicznego;
- 4) wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

Na podstawie art. 24 ust. 3 zakaz, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu.

Pomniki przyrody

Na obszarze Gminy Sieroszewice pomniki przyrody to piękne aleje przydrożne: lipowa w Sieroszewicach, brzozowa w Masanowie, dębowa w Raduchowie.

L.p.	Miejscowość	Opis obiektu		
		Rodzaj i wiek	Obwód [cm]	Wysokość [m]
1.	Rososzyca (park)	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	597	23
2.	Rososzyca (park)	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	506	22
3.	Rososzyca (park)	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	399	21
4.	Psary (przy PGR) – rośnie na polu - uschnięty	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	-	17
5.	Kania (rośnie przy drodze oddziałowej prowadzącej do b. gajówki w Namysłakach)	Dąb szypułkowy <i>Quercus robur</i>	-	20
6.	Sieroszewice	Aleja lipowa	-	-
7.	Masanów	Aleja brzozowa	-	-
8.	Raduchów	Aleja dębowa	-	-

Tab. nr 11. Pomniki przyrody wyznaczone na terenie gminy Sieroszewice
Źródło: RDOŚ, Urząd Gminy w Sieroszewicach

Parki podworskie

Parki zlokalizowane są w następujących miejscowościach:

- Parczew (powierzchnia 5,79),
- Psary (powierzchnia 4,36 ha),
- Rososzyca (powierzchnia 5,63 ha),
- Sieroszewice (powierzchnia 1,8 ha),
- Strzyżew (pozostałości parku).

Z powyższych parków w dobrym stanie są parki w Parczewie, Psarach i Rososzycy.

Korytarze ekologiczne

Na terenie gminy Sieroszewice i poza gminą znajduje się szereg obszarów chronionych. Dodatkowo na tym obszarze bardzo dużą powierzchnię zajmują tereny leśne jak i wykorzystywane na potrzeby rolnictwa. Wszystko to sprawia, że gmina ma nie tylko wyjątkowe walory przyrodnicze, ale też praktycznie cała jej powierzchnia wchodzi w skład krajowej sieci korytarzy ekologicznych. Jedynie niewielkie jej fragmenty nie wchodzi w skład sieci korytarzy ekologicznych.

Według mapy korytarzy ekologicznych opracowanej przez Zakład Badania Ssaków PAN w Białowieży (ob. Instytut Biologii Ssaków) na terenie gminy wyróżnić można:

- Korytarz ekologiczny „Dolina Baryczy-północ” kPdC-8A (I etap -mapa opracowana w 2005 r.),
- Korytarz ekologiczny „Wzniesienia południowej Wielkopolski” kPdC-16B (II etap-mapą opracowaną w 2015 r.) – obejmuje północną część gminy,
- Korytarz ekologiczny „Lasy kaliskie i sieradzkie” kPdC-16A (II etap-mapą opracowaną w 2015 r.) – obejmuje południową część gminy.

Korytarze te są istotne dla populacji dużych ssaków leśnych oraz spójności leśnych i wodno-błotnych w skali krajowej i kontynentalnej. Korytarze utworzono w celu przeciwdziałania izolacji obszarów przyrodniczo cennych, umożliwiające migracje zwierząt w obszarach sieci Natura 2000, jak i innych terenach o dużej wartości przyrodniczej.

Utrudnienia antropogeniczne dla migracji zwierząt stanowią ciągi komunikacyjne, zwłaszcza droga wojewódzka nr 450.

W otoczeniu gminy Sieroszewice znajdują się następujące formy ochrony przyrody:

- Rezerwat Olbina (gm. Brzeziny) – odległość gminy 5,8 km,
- Rezerwat Brzeziny (gm. Brzeziny) – odległość 5,9 km,
- Rezerwat Wydymacz (gm. Przygodzice) – odległość 8,7 km,
- Park krajobrazowy „Dolina Baryczy” – odległość 7,8 km,
- Brąszewicki obszar chronionego krajobrazu – odległość 12,3 km
- Obszar chronionego krajobrazu „Wzgórza Ostrzeszowskie i Kotlina Odolanowska” przylega do zachodniej granicy gminy Sieroszewice,
- Obszar Natura 2000 OSO „Dolina Baryczy” PLB 020001 – odległość 7,8 km
- Obszar Natura 2000 SOO „Ostoja nad Baryczą” PLH020041 – odległość 7,8 km.

Zasady ochrony obszarów i obiektów objętych formami ochrony przyrody będą opierały się na wskazaniu w opracowywanych mpzp i sformułowaniu nakazów, zakazów, dopuszczeń w oparciu o obowiązujące przepisy. Istniejące obszary i obiekty objęte ochroną pokazano na rysunku „Kierunki”.

Na terenie obszarów ochrony przyrody obowiązują przepisy określone w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Studium nie wskazuje nowych obszarów i obiektów do objęcia ochroną.

2.3.2. Ogólne zasady ochrony środowiska

Ustala się :

- należy chronić naturalne ekosystemy pozostawiając je w możliwie nienaruszonym stanie,

- zaleca się także dążyć do zminimalizowania uciążliwości związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, m. in. poprzez wprowadzanie "czystych" technologii w procesach produkcyjnych i zastępowanie ich wysokosprawnymi urządzeniami na terenach przeznaczonych pod planowane inwestycje,
- obowiązuje ochrona gatunków roślin, grzybów i zwierząt, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- działalność prowadzona na terenie objętym studium powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych w wyniku eksploatacji instalacji nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska, poza terenem, do którego prowadzący działalność posiada tytuł prawny,
- ponadto ewentualny niekorzystny wpływ na środowisko planowanych inwestycji nie może powodować obniżenia standardów, wymaganych przepisami szczególnymi dotyczącymi ochrony środowiska, przyrody, wód powierzchniowych i podziemnych. Powyższe ustalenia nie dotyczą inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej w rozumieniu przepisów odrębnych. Należy je lokalizować zgodnie z przepisami odrębnymi, biorąc również pod uwagę charakter zagospodarowania danej przestrzeni,
- uciążliwość danej inwestycji nie powinna wykraczać poza nieruchomości, do której inwestor posiada tytuł prawny,
- do celów grzewczych i technologicznych należy stosować paliwa o najniższych wskaźnikach emisyjnych oraz wykorzystywać alternatywne źródła energii (np. paliwa gazowe, energia słoneczna),
- gospodarka odpadami winna być prowadzona zgodnie z ustawą o odpadach, ustawą prawo ochrony środowiska i regulaminem utrzymania porządku i czystości w gminie,
- należy zachować odpowiednie odległości przy lokalizowaniu nowej zabudowy od istniejących lub projektowanych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, zgodnie z przepisami odrębnymi,
- obowiązuje pokrycie zielenią wszelkich powierzchni niezabudowanych i nieutwardzonych, realizacja zwartej zieleni izolacyjnej wysoko i niskopiennej oraz stosowanie nowoczesnych rozwiązań technicznych neutralizujących negatywny wpływ na przyległy teren.

2.3.3. Zasady ochrony powierzchni ziemi i gleb

W zakresie ochrony powierzchni ziemi Studium ustala:

- zachowanie ukształtowania naturalnych form rzeźby terenu za wyjątkiem potrzeb wynikających z realizacji przedsięwzięć infrastrukturalnych służących obsłudze mieszkańców;
- należy podejmować ogólne działania na rzecz poprawy jakości środowiska w celu zmniejszenia ilości szkodliwych substancji przenikających do gleb poza tym należy wdrażać działania zapobiegające erozji, jak np. nasadzenia śródpolne i przydrożne,
- promować i w miarę możliwości stosować nowoczesne, bezpieczne dla środowiska technologie rolnicze,
- ograniczać przeznaczanie gleb o wysokich klasach bonitacji na cele nierolnicze lub nieleśne,
- przeciwdziałać chemizacji gleb pośrednio poprzez ochronę powietrza i wód powierzchniowych,
- racjonalnie stosować zabiegi związane z wapnowaniem, nawozy sztuczne i środki ochrony roślin na terenach rolnych i leśnych

- nadmiar mas ziemnych powstałych w trakcie realizacji obiektów budowlanych, zwłaszcza czaszy projektowanego zbiornika retencyjnego należy wykorzystać do celów rekultywacyjnych, a nadmiar wywieźć na miejsce wskazane przez Wójta celem dalszego ich wykorzystania.

Na terenie gminy eksploatuje się surowce mineralne na terenach oznaczonych EP, po zakończeniu eksploatacji należy te tereny poddać rekultywacji zgodnie z wydanymi koncesjami.

2.3.4. Zasady ochrony powietrza atmosferycznego

W zakresie ochrony powietrza atmosferycznego Studium ustala:

- obowiązek prowadzenia prac termomodernizacyjnych budynków wielorodzinnych, użyteczności publicznej,
- promować i w miarę możliwości stosować systemy oparte na odnawialnych źródłach energii,

2.3.5. Zasady ochrony wód powierzchniowych i podziemnych

- doliny rzeczne należy wyłączyć z intensywnego zagospodarowania, a w szczególności z lokalizowania zabudowy kubaturowej. Dopuszczalne jest zagospodarowanie jako wykorzystanie terenów pod rekreację i wypoczynek, pod warunkiem, że nie będzie ono ingerować w przekrój doliny oraz nie zaburzy ciągłości i funkcji przyrodniczych ekosystemu oraz funkcji rzeki jako korytarza ekologicznego,
- zaleca się by przebudowa elementów systemów melioracyjnych, wynikająca z inwestowania na terenach zmeliorowanych, nie powodowała niekorzystnych zmian stosunków gruntowo - wodnych, zwłaszcza na terenach tworzących system przyrodniczy gminy, przebudowa taka wymaga uzgodnienia z właściwymi organami,
- od istniejących rowów melioracyjnych należy zachować wymagane przepisami odrębnymi odległości dla wykonywania robót związanych z eksploatacją i utrzymaniem rowów, dopuszcza się ich przykrycie,
- w celu ochrony wód powierzchniowych należy dążyć do maksymalnego ograniczenia zrzutów zanieczyszczeń (szczególnie substancji biogenych, organicznych i toksycznych) do gruntu i do wód powierzchniowych. Konieczne jest kompleksowe i zgodne z obowiązującymi wymogami ochrony środowiska rozwiązanie gospodarki wodno - ściekowej oraz gospodarki odpadami,
- w ochronie środowiska ważne znaczenie ma ochrona wód podziemnych i powierzchniowych, poprzez sukcesywne porządkowanie gospodarki wodno - ściekowej na terenach zainwestowanych (przede wszystkim na obszarach wiejskich jednostek osadniczych), wdrażanie odpowiednich (proekologicznych) kierunków produkcji rolniczej,
- obowiązuje wymóg prowadzenia prawidłowej gospodarki wodno-ściekowej oraz zachowanie wszelkich przepisów i norm w zakresie ochrony wód powierzchniowych i podziemnych,
- należy zastosować środki techniczne i technologiczne dla zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniami oraz właściwe rozwiązania techniczne gospodarowania wodami zgodnie z przepisami odrębnymi,
- adaptuje się istniejące strefy ochrony bezpośredniej ujęć wody;
- należy przestrzegać rygorów obowiązujących w strefach ochronnych ujęć wody,

- wyznaczać strefy ochrony pośredniej dla nowych ujęć wody przeznaczonej do celów komunalnych (uzależnione od budowy geologicznej),
- ochronę zbiorowisk roślinności wodnej i przywodnej;
- zachowanie określonej w przepisach odrębnych odległości od brzegów cieków wodnych i odległości ogrodzenia od brzegów cieków i zbiorników wodnych;
- ochronę i wykorzystanie naturalnych zagłębień terenu i terenów podmokłych, istniejących stawów do zwiększenia małej retencji wodnej; określenie w planach miejscowych zasad zagospodarowania zapewniających gromadzenie, przechowywanie i powolny odpływ wód opadowych i roztopowych;
- odprowadzenie wód roztopowych i opadowych do kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi;
- nakaz stosownego zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego przed przenikaniem zanieczyszczeń;
- zachowanie jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przewidzianych do urbanizacji,
- w celu ochrony wód podziemnych Na zasobach GZWP nr 310 bazuje komunalne ujęcie wody dla miasta Ostrowa Wlkp. Szereg istniejących studni ma wyznaczone strefy ochrony bezpośredniej, a cały obszar objęty jest strefą ochrony pośredniej. Strefę tę ustanowił Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu Rozporządzeniem z dnia 18 grudnia 2004 r. (ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego z 2004 r., Nr 26, poz. 708) ze zmianami: Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 5 lutego 2010 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2010 r. Nr 63, poz. 1341), Rozporządzenie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 27 stycznia 2012 r. (Dz. Urz. Woj. Wlkp. z 2012 r. poz. 684).

Rozporządzenie ustanawia strefę ochronną ujęcia wody podziemnej w Ostrowie Wlkp., składającego się z trzech części zwanych zwyczajowo: „ujęcie WTÓREK”, ujęcie TRABA”, ujęcie KĘSZYCE”, stanowiącego własność WODKAN Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji S.A. w Ostrowie Wielkopolskim o obszarze ogółem 1 518,8965 ha, obejmującą teren ochrony bezpośredniej o powierzchni 47,7683 ha i teren ochrony pośredniej o powierzchni 1 471,1282 ha.

Na terenie strefy ochrony bezpośredniej zabrania się użytkowania gruntów w celach niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

Sposób możliwego gospodarowania w strefie ochrony pośredniej delimitują zakazy i ograniczenia zawarte w w/w Rozporządzeniu.

§ 5 ust. 2. Na terenie ochrony pośredniej zakazuje się:

- 1) lokalizowania nowych ujęć wody w utworach czwartorzędowych, z wyjątkiem wierceń studziennych dla ujęć komunalnych,
- 2) wprowadzania ścieków do ziemi oraz wykonywania dołów chłonnych i szybików w celu gromadzenia w nich odpadów i wylewania do nich nieczystości,

- 3) lokalizowania wysypisk śmieci i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,
- 4) składowania i stosowania chemicznych środków zimowego utrzymania dróg,
- 5) lokalizowania składowisk środków chemicznej ochrony roślin,
- 6) urządzania przyzm kiszonkowych,
- 7) przedsięwzięć kwalifikowanych, zgodnie z obowiązującymi przepisami, jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem przedsięwzięć polegających na modernizacji istniejącej drogi krajowej nr 25, oraz budowie obwodnicy miasta Ostrowa Wlkp. w ciągu drogi S11,
- 8) lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji chemicznych oraz rurociągów do ich transportu,
- 9) lokalizowania stacji paliw płynnych,
- 10) lokalizowania myjni pojazdów mechanicznych za wyjątkiem obiektów odprowadzających ścieki do zbiorczej kanalizacji,
- 11) lokalizowania cmentarzy i kwater grzebania zwierząt,
- 12) budowy dróg publicznych za wyjątkiem dróg posiadających system odprowadzania ścieków oraz dróg lokalnych,
- 13) odprowadzania ścieków deszczowych bez oczyszczania.

§ 6. Na terenie ochrony pośredniej wprowadza się następujące ograniczenia:

- 1) rolniczego stosowania nawozów naturalnych i sztucznych powyżej dawek określonych na podstawie bilansu nawożenia wykonanego przez Stację Chemiczno-Rolniczą na zlecenie właściciela ujęcia,
- 2) stosowania środków ochrony roślin zgodnie z wykazem środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, ogłaszanym corocznie przez Ministra właściwego do spraw rolnictwa w Monitorze Polskim,
- 3) wykonywania prac regulacyjnych na rzece Ołobok, bez przedstawienia w ramach uzgodnień z właścicielem ujęcia projektu prac wraz z opinią hydrogeologiczną potwierdzającą, na podstawie wykonanych badań, brak ich negatywnego wpływu na jakość wody pozyskiwanej z ujęć,
- 4) bieżącego wywożenia usuwanego osadu brzegowego i dennego oraz jego utylizacji lub składowania na wysypisku odpadów komunalnych,
- 5) modernizacji istniejących dróg krajowych, oraz budowy obwodnicy m. Ostrowa Wlkp. w ciągu drogi S11, o których mowa w § 5 ust. 2 pkt 7 bez:
 - a) wyposażenia dróg w rozwiązania techniczne służące do podczyszczenia całości wód opadowych i roztopowych odprowadzanych z pasów drogowych biegnących przez strefę ochronną ujęcia, uwzględniające:

- szczelne rowy z warstwą humusu wyposażone w przegrody filtracyjno-retencyjne oddzielone od terenu zalewowego cieków naturalnych przepływających w pobliżu i/lub krzyżujących się z drogą, nasypem drogi zbiorczej,
 - szczelne zbiorniki retencyjne z warstwą humusu i odpływem do separatora w postaci rurociągu z regulatorem przepływu oraz dodatkowym powierzchniowym przelewem awaryjnym z odprowadzeniem wód do separatora,
 - separatory o odpowiednich parametrach przepływu dla uzyskania ostatecznego oczyszczenia ścieków deszczowych w zakresie zawiesiny, substancji ropopochodnych oraz substancji zanieczyszczających wody podziemne zgodnie z przepisami wynikającymi z rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków, a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub do urządzeń wodnych (Dz. U. 2019 r. poz. 1311), zaopatrzone w zasuwę na rurociągach odpływowych zabudowanych w komorach,
 - krawężniki na odcinkach dróg biegnących w obrębie terenu ochrony pośredniej oraz 100 m przed i za granicą terenu ochrony pośredniej,
 - wyloty do odbiornika zakończone zaworami zwrotnymi,
- b) zastosowania osłonowego monitoringu wód podziemnych w obszarze możliwego oddziaływania dróg na jakość wód w obrębie terenu ochrony pośredniej, zsynchronizowanego z prowadzonym przez właściciela ujęcia bieżącym monitoringiem lokalnym.

2.4.4. Zasady ochrony akustycznej

W zakresie ochrony akustycznej Studium ustala:

- poprawę stanu dróg zgodnie z obowiązującymi standardami, na etapie planowania, projektowania i eksploatacji systemu transportowego;
- obowiązuje zapewnienie standardów akustycznych w stosunku do terenów objętych ochroną akustyczną zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- w przypadku wystąpienia przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu, należy zastosować środki techniczne i technologiczne, które zapewnią obniżenie poziomu hałasu do poziomów dopuszczalnych,
- tereny wymagające ochrony akustycznej należy sytuować w takiej odległości od źródeł hałasu, która gwarantuje zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu (poza zasięgiem ponadnormatywnego oddziaływania szlaków komunikacyjnych) lub w odległości mniejszej przy zastosowaniu skutecznych środków ograniczających emisję hałasu co najmniej do poziomów dopuszczalnych,

2.4.5. W zakresie ochrony przed promieniowaniem elektromagnetycznym.

Należy przestrzegać obowiązujących norm wynikających z przepisów odrębnych odnośnie ograniczania promieniowania elektromagnetycznego.

2.4. Obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej.

Przedmiotem ochrony są dobra kultury będące bogactwem narodowym na podstawie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami:

- 1) wyznacza się strefę ścisłej ochrony konserwatorskiej „A” dla:
 - a) drewnianego kościoła cmentarnego pw. św. Jana Chrzciciela w Ołoboku,
 - b) zespołu klasztorного cysterek z kościołem pw. Św. Jana Ewangelisty w Ołoboku,
 - c) zespołu pałacowo-parkowego w Psarach,
 - d) zespołu pałacowo-parkowego z kościołem w Rososzycy,
 - e) dworu w Parczewie,
 - f) kościoła w Strzyżewie;
- 2) wyznacza się strefy ochrony konserwatorskiej „B” dla:
 - a) drewnianego kościoła cmentarnego pw. św. Jana Chrzciciela w Ołoboku w celu ochrony przedpola widokowego,
 - b) zespołu klasztorного cysterek z kościołem pw. Św. Jana Ewangelisty w Ołoboku w celu ochrony przedpola widokowego,
 - c) zespołu pałacowo-parkowego w Psarach w celu ochrony przedpola widokowego,
 - d) zespołu pałacowo-parkowego z kościołem w Rososzycy w celu ochrony przedpola widokowego,
 - e) dworu w Parczewie w celu ochrony przedpola widokowego,
 - f) kościoła w Strzyżewie w celu ochrony przedpola widokowego;
- 3) elementy małej architektury – pomniki, kapliczki, krzyże przydrożne, wiatraki, miejsca pamięci narodowej,
- 4) inne elementy zagospodarowania funkcjonalno-przestrzennego jak ogrodzenia, bramy,
- 5) stanowiska archeologiczne oraz rejony występowania stanowisk archeologicznych.

W odniesieniu do obszarów i obiektów zabytkowych wpisanych do rejestru zabytków obowiązuje priorytet wymagań konserwatorskich wynikający z przepisów odrębnych. Wykorzystanie na cele użytkowe

zabytku wpisanego do rejestru zabytków może odbywać się wyłącznie w sposób zapewniający zachowanie jego wartości.

Obiekty znajdujące się w rejestrze oraz wojewódzkiej i gminnej ewidencji zabytków (o walorach historycznych lub architektonicznych), będące charakterystycznymi elementami historycznej zabudowy – należy przewidzieć do trwałej adaptacji, z zachowaniem tradycyjnych dla miejsca form i faktur.

Adaptacja i modernizacja winna odbywać się na zasadach zapewniających zachowanie istotnych dla miejscowej tradycji form architektonicznych, proporcji, detalu, materiałów i faktur wypraw zewnętrznych.

Wszelkie działania dotyczące zmiany gabarytów, zmian w sposobie dyspozycji i artykulacji elewacji – czyli takie, które mogą mieć wpływ na stan zachowania lub zmianę wyglądu – wymagają opinii Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Ewentualna konieczność rozbiórki zabytku włączonego do ewidencji (uzasadniona względami technicznymi, jak zagrożenie dla bezpieczeństwa) wymaga uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w celu określenia możliwości i zasad wyłączenia z tejże ewidencji zabytków.

Zakaz lokalizacji, wszelkich inwestycji mogących przyczynić się do pogorszenia wyglądu obiektów i zespołów budowlanych, a także osi widokowych na te obiekty i zespoły, które również mogą silnie ingerować w krajobraz kulturowy oraz których funkcja nie jest dostosowana do charakteru otoczenia zabytkowego.

Ponadto na obszarach stref konserwatorskich „A” i „B” obowiązuje:

1) Strefa „A” – ścisłej ochrony konserwatorskiej.

Jest to obszar szczególnie ważny dla struktury przestrzennej jako materialne świadectwo historyczne. W strefie tej wymagania konserwatorskie mają pierwszeństwo przed działalnością inwestycyjną i gospodarczą. Wszelkie działania inwestycyjne podejmowane w ramach remontów, przebudowy oraz modernizacji, w tym kolorystyka elewacji wymagają zgody i akceptacji służb konserwatorskich. Strefa „A” wymaga opracowania planu miejscowego.

2) Strefy „B” – ochrony konserwatorskiej.

Strefa ta obejmuje obszar, w którym elementy dawnego układu zachowały się w dobrym stanie. Postuluje się zachowanie zasadniczych elementów historycznego układu, w tym przebiegu tras komunikacyjnych, podziału działek i sposobu zagospodarowania działek. Ochronie podlegają nie tylko pojedyncze obiekty, ale i układ dróg, placów, układ własności działek. W celu ochrony zabudowy przed wstrząsami pochodzącymi od ruchu komunikacyjnego należy dążyć do wyeliminowania ruchu tranzytowego. Wszystkie obiekty o wartościach kulturowych mogą podlegać modernizacji i przebudowie w uzgodnieniu ze służbami konserwatorskimi.

3) ochrona układu dróg oraz zieleni, w tym zwłaszcza parków pałacowych i dworskich,

- 4) uzgadnianie decyzji administracyjnych dotyczących inwestycji mogących naruszyć układ urbanistyczny oraz substancji obiektów zabytkowych z właściwymi służbami konserwatorskimi, tzn. wszelkich prac budowlanych dotyczących wyglądu zewnętrznego i gabarytów.

Przedmiotem ochrony zabytków są również zewidencjonowane stanowiska archeologiczne i zespół stanowisk archeologicznych.

Ochrona zabytków archeologicznych polega na uwzględnianiu w zagospodarowaniu przestrzennym i przy opracowywaniu mpzp następujących zasad:

- wskazanie w opracowywanych mpzp;
- wszelka działalność inwestycyjna podlega uzgodnieniu z właściwymi służbami ochrony zabytków,
- postępowanie w zakresie ochrony zabytków archeologicznych w procesach inwestycyjnych regulują przepisy odrębne – ustawa o ochronie i opiece nad zabytkami i muszą z nią być zgodne.

W razie natrafienia w trakcie robót budowlanych lub ziemnych na przedmiot, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest zabytkiem lub obiektem archeologicznym, należy wstrzymać roboty, zabezpieczyć teren i niezwłocznie zawiadomić o tym odpowiednie służby.

2.5. Kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej.

2.5.1. Cele polityki rozwoju transportu

Celem generalnym polityki rozwoju transportu, opartej na zasadach zrównoważonego rozwoju, jest stworzenie warunków dla sprawnego, bezpiecznego i ekonomicznego przemieszczania się osób i towarów, przy ograniczaniu szkodliwego wpływu na środowisko i warunki życia.

Celami szczegółowymi są:

- zapewnienie odpowiedniej dostępności różnych funkcji rozmieszczonych gminie o charakterze lokalnym i ponadlokalnym;
- zapewnienie powiązań z ponadlokalnymi systemami transportowymi i terenami sąsiednimi;
- zaspokojenie powiązań wewnętrznych i potrzeb przewozowych mieszkańców (umożliwienie dojazdu w celu partycypacji w różnych formach aktywności - praca, nauka, usługi, wypoczynek) i gospodarki;
- zapewnienie sprawności funkcjonowania transportu przy rosnącym poziomie motoryzacji;
- poprawa standardów podróży i bezpieczeństwa ruchu;
- zapewnienie dotarcia pomocy;
- poprawa warunków ruchu pieszego i rowerowego oraz parkowania;
- kształtowanie pożądanych zachowań komunikacyjnych poprzez ułatwianie korzystania z komunikacji zbiorowej oraz uwzględnianie potrzeb pieszych i rowerzystów;
- stymulowanie rozwoju przestrzennego i gospodarczego, współtworzenie ład przestrzennego, poprawa prestiżu i wizerunku gminy;
- ograniczenie negatywnego wpływu transportu na środowisko oraz warunki życia mieszkańców przez redukcję negatywnych oddziaływań.

Rekomendowany podział zadań przewozowych pomiędzy komunikacją indywidualną i zbiorową - ze względu na strukturę przestrzenną gminy, intensywność i charakter zagospodarowania, historycznie ukształtowany system transportowy i zróżnicowane możliwości jego rozwoju, za właściwe uznaje się:

- tworzenie warunków dla rozwoju komunikacji zbiorowej;
- tworzenie bezpiecznych warunków dla ruchu pieszego i rowerowego.

2.5.2. Rozwój systemów komunikacji

W studium wyznaczono drogi zbiorcze, lokalne i główne drogi dojazdowe. Na główny system komunikacji gminy składają się drogi powiatowe i gminne. Występują Ponadto drogi wewnętrzne stanowiące dojazdy do zakładów pracy, gospodarstw rolnych oraz dojścia i dojazdy. Na etapie realizacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy wyznaczyć dodatkowe drogi klasy lokalnej i dojazdowej zapewniające dojazd do terenów przeznaczonych pod zainwestowanie. W celu usprawnienia komunikacji na terenie gminy, modernizacji wymagają drogi wszystkich kategorii.

Drogi wojewódzkie oznaczone symbolem KDZ przeznaczone są dla wszystkich użytkowników dróg, posiadają dwupasową jezdnię dwukierunkową, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność do drogi jest nieograniczona.

Drogi powiatowe oznaczone symbolem KDZ lub KDL przeznaczone są dla wszystkich użytkowników dróg, posiadają dwupasową jezdnię dwukierunkową, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność do drogi jest nieograniczona.

Drogi gminne oznaczone symbolem KDL i KDD oraz drogi zaliczone do dróg gminnych przeznaczone są dla wszystkich użytkowników dróg, posiadają jedno lub dwupasową jezdnię dwukierunkową lub jednokierunkową, mają zapewnione połączenia z drogami publicznymi na skrzyżowaniach, dostępność do drogi jest nieograniczona.

Szerokości drogi należy ustalić w planie miejscowym zgodnie z przepisami o drogach publicznych. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody właściwego zarządu drogi, dopuszczalne jest usytuowanie obiektu budowlanego przy drodze w odległości mniejszej, niż wynika to z przepisów odrębnych.

Odległości określone przy różnych kategoriach dróg nie obowiązują w przypadku remontu, nadbudowy, rozbudowy oraz innych prac budowlanych związanych z obiektami budowlanymi istniejącymi, jeżeli nie powoduje to zmniejszenia ich odległości od zewnętrznej krawędzi jezdni.

Obsługa komunikacyjna terenów objętych Studium odbywać się będzie z istniejących i projektowanych dróg publicznych, a także poprzez drogi wewnętrzne, służebności gruntowe, dojścia i dojazdy. Szczegółowy układ komunikacyjny i zasady dostępności do dróg publicznych należy ustalić w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ewentualna budowa nowych zjazdów z drogi publicznej wymaga uzyskania pozwolenia zarządcy drogi i winna zostać wykonana zgodnie z przepisami odrębnymi.

Lokalizację obiektów budowlanych i budowli w odległości od dróg publicznych należy ustalić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego i zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2.5.3. Ruch rowerowy i pieszy

Uwzględnia się potrzeby ruchu pieszego poprzez tworzenie dogodnych, krótkich i bezpiecznych powiązań dla pieszych i odpowiednie kształtowanie przestrzeni publicznych.

Celem rozwoju dróg rowerowych jest zapewnienie każdemu chętnemu możliwości korzystania z roweru, poruszania się bezpiecznie w dogodnych warunkach środowiskowych oraz uczynienie z roweru konkurencyjnego/alternatywnego środka lokomocji, szczególnie w stosunku do samochodu osobowego.

Czynnikami sprzyjającymi rozwojowi ruchu rowerowego są:

istniejąca i rozbudowywana sieć dróg rowerowych, ciągów pieszo-rowerowych i szlaków rowerowych;

- możliwości przestrzenne budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych,
- rosnąca świadomość ekologiczna społeczeństwa;
- stosunkowo niski koszt budowy ścieżek rowerowych.

Podstawowymi czynnikami niesprzyjającymi dla rozwoju ruchu rowerowego są warunki klimatyczne przez część roku oraz niski poziom bezpieczeństwa przy korzystaniu z jezdni razem z pozostałym ruchem kołowym.

Przyjęto następujące zasady kształtowania sieci dróg rowerowych:

zapewnienie powiązań rejonów mieszkalnych z miejscami pracy, szkołami, handlem i usługami;

- wyposażenie dróg układu podstawowego (klas głównej ruchu przyspieszonego, głównej i zbiorczej) i wybranych układu obsługującego (lokalnych i dojazdowych) w ścieżki rowerowe lub pieszo-rowerowe;

- dopuszczenie ruchu rowerowego na jezdniach pozostałych drogach o mniejszym ruchu, na zasadach ogólnych, wspólnie z ruchem pojazdów samochodowych.

Ponadto konieczne będzie tworzenie miejsc do przechowywania i parkowania rowerów, szczególnie przy szkołach, obiektach handlowych i usługowych.

W planach miejscowych oraz w miarę budowy nowych dróg i modernizacji istniejących, każdorazowo powinna być przeanalizowana możliwość i celowość budowy ścieżek rowerowych.

2.5.4. Wytyczne do kształtowania obsługi w zakresie parkowania pojazdów

Poniżej ustala się minimalne wytyczne w zakresie możliwości parkowania pojazdów, które powinny być brane pod uwagę przy sporządzaniu planów miejscowych, dla inwestycji, którą mają obsługiwać, zgodnie z parametrami podanymi w poniższej tabeli. Dopuszcza się zapewnienie innej ilości miejsc postojowych ustalonej na etapie miejscowego planu zagospodarowania, w przypadku, gdy zagospodarowanie uniemożliwia spełnienie ww. wskaźników, jest to ekonomicznie lub funkcjonalnie uzasadnione lub na etapie studium nie było możliwe do przewidzenia charakteru danej inwestycji.

Dodatkowo zaleca się dalszą rozbudowę systemu parkingów na obszarze gminy oraz realizację ogólnodostępnych parkingów w szczególności przy obiektach użyteczności publicznej i dużych terenów

usługowych. Dopuszcza się ustalanie miejsc postojowych w pasach drogowych pod warunkiem, że nie będą stanowiły zagrożenia i utrudnienia dla ruchu kołowego, pieszego i rowerowego.

Miejsca postojowe powinny być realizowane w ilości:

zalecana minimalna ilość miejsc postojowych	funkcja obsługiwana
minimum 1 miejsce postojowe na 1 lokal mieszkalny	zabudowa mieszkaniowa i zagrodowa
2 miejsca postojowe na 100 m ² powierzchni użytkowej budynku oraz dodatkowo minimum 2 miejsca na 10 zatrudnionych	usługi
minimum 10 miejsc postojowych na 1000 m ² powierzchni użytkowej budynku	składy, magazyny
1 miejsce postojowe na 50 m ² powierzchni użytkowej obiektu oraz dodatkowo minimum 1 miejsca na 10 zatrudnionych	obiekty handlowe - supermarkety o powierzchni sprzedaży do 2000m ²
1 miejsce postojowe na 30 m ² powierzchni użytkowej budynku oraz dodatkowo minimum 2 miejsca na 10 zatrudnionych	ośrodki zdrowia i usługi zdrowia
minimum 3 miejsca postojowe na jeden obiekt	biblioteki, kluby, domy kultury, stacje paliw
minimum 10 miejsc postojowych na jeden obiekt	kościół, cmentarze
miejsca postojowych na każdych 50 m ² powierzchni użytkowej obiektu oraz dodatkowo minimum 2 miejsca na 10 zatrudnionych	przemysł i rzemiosło
1,5 miejsca postojowego na jedno stanowisko obsługi pojazdów	stacje obsługi pojazdów
1 miejsce postojowe na pokój gościnny	usługi hotelarskie
minimum 5 miejsc postojowych na jeden obiekt oraz dodatkowo minimum 2 miejsca na 5 zatrudnionych	usługi oświaty
minimum 2 miejsca na każdy domek lub działkę letniskową	dla zabudowy letniskowej
ustalenie na etapie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	pozostałe funkcje

Na etapie realizacji miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy wskazać miejsca dla osób ze szczególnymi potrzebami zgodnie przepisami.

2.5.5. Ogólne kierunki rozwoju pozostałej infrastruktury technicznej

Dopuszcza się realizację obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej m. in.: sieci kanalizacji, wodociągów, gazociągów, odwodnienia, linii energetycznych, urządzeń melioracji, rowów, itd. na wszystkich terenach, w zależności od zaistniałych potrzeb i zgodnie z przepisami odrębnymi.

Dla nowych terenów przeznaczonych na cele zabudowy wskazane jest uzbrojenie terenu przed wprowadzeniem zabudowy.

Dopuszcza się prowadzenie infrastruktury technicznej w liniach rozgraniczających dróg na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

2.5.6. Zaopatrzenie w wodę

Wobec 100% pokrycia potrzeb przewiduje się sukcesywną rozbudowę sieci i ujęcia stosownie do rozwoju zainwestowania w gminie i wzrostu zapotrzebowania.

Modernizacji wymagają stacje wodociągowe w celu dostosowania parametrów produkowanej wody do norm polskich i Unii Europejskiej. Konieczne też jest wyznaczenia stref ochrony pośredniej dla istniejących ujęć wody przeznaczonej do celów komunalnych.

Stacje uzdatniania wody zlokalizowane są w: Sieroszewicach, Namysłakach, Biernacicach, Strzyżewie, Psarach.

Dopuszcza się zaopatrzenie w wodę ze studni indywidualnych na warunkach określonych w przepisach odrębnych.

2.5.7. Gospodarka ściekami

Odpady z gminy Sieroszewice są przekazywane do Regionalnego Zakładu Zagospodarowania Odpadów w Ostrowie Wielkopolskim (RZZO). Gmina Sieroszewice jest udziałowcem ww. związku. Na terenie gminy Sieroszewice w Rososzycy przy oczyszczalni ścieków funkcjonuje PSZOK (Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych), z którego korzystają mieszkańcy gminy.

W zakresie gospodarki ściekami ustala się:

- odprowadzenie ścieków bytowych do sieci kanalizacyjnej po jej rozbudowie. W przypadkach uzasadnionych technicznie i ekonomicznie dopuszcza się odprowadzenie ścieków do szczelnych zbiorników bezodpływowych (szamb) lub przydomowych oczyszczalni ścieków;
- zbiorniki na nieczystości ciekłe mogą być sytuowane tylko na działkach budowlanych niemających możliwości przyłączenia do sieci kanalizacyjnej, przy czym nie dopuszcza się ich sytuowania na obszarach podlegających szczególnej ochronie środowiska i narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz na terenach zalewowych;
- odprowadzenie ścieków innych niż bytowe, w tym ścieków przemysłowych, po uprzednim oczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi, do sieci kanalizacyjnej po jej rozbudowie lub do szczelnych zbiorników bezodpływowych, przykładowych oczyszczalni ścieków;
- zakaz zrzutów nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych lub do ziemi i zahamowanie degradacji środowiska gruntowo-wodnego

2.5.8. Wody opadowe i roztopowe

W zakresie wód opadowych i roztopowych ustala się:

- wyposażenie terenów w systemy odprowadzania wód opadowych z wszelkich dróg wewnętrznych, placów, parkingów, dojazdów o utwardzonej nawierzchni do istniejącej kanalizacji deszczowej po jej rozbudowie,
- w razie braku możliwości przyłączenia do ww. sieci dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub do zbiorników retencyjnych zgodnie z przepisami odrębnymi,

- odprowadzenie wód opadowych i roztopowych na terenach, na których może dojść do zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi lub innymi szkodliwymi należy wyposażyć w systemy odprowadzania wód opadowych. Przed odprowadzeniem wód opadowych w/w substancje należy usunąć do wartości określonych w przepisach odrębnych,
- rozwiązania zmierzające do przeciwdziałania skutkom suszy poprzez zwiększanie małej retencji wodnej oraz wdrażanie proekologicznych metod retencjonowania wody,
- zaleca się na terenach wiejskich, ciągów pieszo rowerowych, ulic niepublicznych, czy małych ulic dojazdowych, przewidzieć odwodnienie w sposób niekonwencjonalny, tj. poprzez budowę nawierzchni przepuszczalnych, rowów żwirowych lub odkrytych, czy rynsztoków przykrawężnikowych, stosownie do podłoża, zagospodarowania terenu i stosunków gruntowo-wodnych.

2.5.9. Zaopatrzenie w energię elektryczną

Obecnie zainwestowane tereny posiadają zaopatrzenie w energię elektryczną poprzez urządzenia o wystarczających parametrach technicznych. Dalszy rozwój przestrzenny gminy Sieroszewice powodować będzie wzrost zapotrzebowania na energię elektryczną. Przewiduje się budowę linii elektroenergetycznych średniego i niskiego napięcia wraz ze stacjami transformatorowymi, przebieg których ustalany będzie w miarę pojawiającego się zapotrzebowania w trybie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Dopuszcza się budowę nowej infrastruktury sieciowej wysokiego napięcia w zależności od zapotrzebowania.

2.5.9.1. Ustalenia dotyczące linii 400 kV

Dopuszcza się odbudowę, rozbudowę i przebudowę istniejącej linii 400 kV oraz budowę nowych linii, które w przyszłości zostaną wybudowane w miejsce istniejącej. Realizacja inwestycji po trasie istniejącej linii nie wyłącza możliwości rozmieszczenia słupów oraz podziemnych, naziemnych lub nadziemnych obiektów i urządzeń niezbędnych do korzystania z linii w innych niż dotychczasowe miejsca.

Wzdłuż ww. linii elektroenergetycznej ustala się pas technologiczny o szerokości 56,0 m (w rzucie poziomym po 28,0 m od osi linii w obu kierunkach), dla którego obowiązują ograniczenia użytkowania i zagospodarowania terenu.

Dla terenów znajdujących się w pasie technologicznym obowiązują następujące ustalenia:

1. W pasie technologicznym linii:

- a) Ustala się zakaz realizacji obiektów budowlanych przeznaczony na stały pobyt ludzi tj.:
- zakazuje się lokalizacji budynków mieszkalnych i użyteczności publicznej typu szkoła, szpital, internat, żłobek, przedszkole i podobne,
 - zakazuje się lokalizowania miejsc stałego przebywania ludzi w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, turystyczną i rekreacyjną,
- b) docelowe warunki lokalizacji wszelkich obiektów należy uzgodnić z gestorem sieci,
- c) zakaz tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia pod linią roślinności wyższej niż 3,0 m.

2. zalesienia terenów rolnych w pasie technologicznym mogą być przeprowadzone w uzgodnieniu z gestorem sieci, który określi maksymalną wysokość drzew i krzewów.

2.5.9.2. Ustalenia dotyczące pozostałych linii elektroenergetycznych

Zaopatrzenie w energię elektryczną odbywa się liniami średniego napięcia 15 kV ze stacjami transformatorowymi 15/0,4kV oraz liniami niskiego napięcia, głównie napowietrznymi.

Wzdłuż linii elektroenergetycznych należy wydzielić pas terenu ochronnego:

- 15 kV – 5 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii,
- 0,4 kV – 3 m od rzutu poziomego skrajnego przewodu linii (ze względu na skalę nie uwidocznione na rysunku studium).

W szerokości ww. pasów ochronnych nie należy lokalizować budynków, budowli takich jak maszty oraz zieleni wysokiej. Zakazuje się dokonywania nasadzeń zieleni w odległości 1,5 m od osi istniejących elektroenergetycznych linii kablowych.

Wzdłuż trasy linii elektroenergetycznych o napięciu do 45 kV określa się pas techniczny, w którym, przy dowolnym stanie pracy turbiny wiatrowej, nie może znaleźć się jakikolwiek jej element (w szczególności łopaty turbiny). Oś symetrii pasa technicznego wyznaczać powinny słupy. Szerokość pasa technicznego dla linii napowietrznych jednotorowych o napięciu do 1kV wynosi 20 m, natomiast o napięciu od 1 kV do 45 kV wynosi 25 m.

2.5.9.3. W zakresie zaopatrzenia w energię elektroenergetyczną:

- ustala się zaopatrzenie w energię elektryczną, w zależności od potrzeb, z istniejących sieci poprzez ich rozbudowę,
- dopuszcza się budowę nowych sieci i urządzeń elektroenergetycznych w miarę zapotrzebowania i możliwości realizacyjnych,
- dopuszcza się przebudowę sieci elektroenergetycznej, z którą koliduje planowane zagospodarowanie terenu zgodnie z przepisami odrębnymi, w sposób i na warunkach określonych przez Operatora sieci,
- dla pokrycia zaopatrzenia w energię wraz z rozwojem nowoprojektowanych terenów zabudowy mieszkaniowej niezbędne będzie wybudowanie nowych stacji transformatorowych, które nastąpią na warunkach wynikających z przepisów odrębnych,
- należy zapewnić dostęp terenu do sieci elektroenergetycznej i możliwość zasilania nowych odbiorców,
- wszystkie istniejące na obszarze sieci i urządzenia elektroenergetyczne należy wkomponować w projektowane zagospodarowanie przedmiotowego terenu, zachowując bezpieczne odległości zgodnie z obowiązującymi normami i przepisami.

2.5.10. Zaopatrzenie w gaz

2.5.10.1. W zakresie przebiegu istniejących gazociągów

Gmina Sieroszewice nie posiada zasilania w gaz. Z uwagi na coraz powszechniejsze wykorzystanie gazu jako czynnika grzewczego, z uwagi na jego małą szkodliwość dla środowiska problem ten wymaga pilnego rozważenia i opracowania stosownej dokumentacji koncepcyjnej, a następnie dokumentacji technicznej. Zadaniem na dalsze lata dla gminy Sieroszewice winna być doprowadzenie do powstania na jej terenie systemu sieci rozdzielczej i przyłączy gazu. Rozpoczęcie budowy sieci gazowniczej między innymi umożliwi wielu inwestorom i mieszkańcom podłączenie się do ekologicznego źródła ciepła jakim jest gaz.

2.5.10.2. W zakresie odwiertów

Na terenie gminy znajdują się odwierty gazu ziemnego:

- odwierty niezagospodarowane – zlikwidowane: Wysocko-5, Antonin – 4, Sadowie-2, Raduchów-1, Raduchow-2,

Istniejące urządzenia techniczne związane z eksploatacją złóż stanowią ograniczenia w zabudowie, tj. posiadają strefę ochronną (dotyczy czynnych i zlikwidowanych odwiertów) która wynosi:

- 5 m wokół zlikwidowanych odwiertów gazowych znajdujących się w granicach administracyjnych gminy, zgodnie z projektem likwidacji odwiertu, na podstawie § 98 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących prowadzenia ruchu zakładów górniczych wydobywających kopaliny otworami wiertniczymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 812).

Na zlikwidowanych odwiertach zabrania się wznoszenia jakichkolwiek obiektów.

2.5.11. Gospodarka cieplna

- gospodarka cieplna – zaopatrzenie w energię cieplną, w zależności od potrzeb, z zastosowaniem nośników energii charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi (gaz płynny, olej, energia elektryczna, energia słoneczna itp.); w przypadku stosowania indywidualnych systemów grzewczych opalanych paliwami stałymi wskazane jest stosowanie wysokosprawnych kotłów,
- gospodarka cieplna powinna być dostosowana do ustaleń Uchwały Nr XXXIX/941/17 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017 r. w sprawie wprowadzenia, na obszarze województwa wielkopolskiego, ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw,
- modernizacja istniejących kotłowni lokalnych,
- zaleca się budowę scentralizowanych sieci ciepłowniczych.

2.5.12. System telekomunikacyjny

- system telekomunikacyjny – w przypadku występowania kolizji z istniejącymi sieciami i urządzeniami telekomunikacyjnymi, należy je przebudować zgodnie z obowiązującymi przepisami,
- w zakresie opcjonalnego rozwoju sieci telekomunikacyjnej należy wykorzystać najnowsze technologie systemów telekomunikacyjnych i teleinformatycznych przewodowych i bezprzewodowych stosownie do zapotrzebowania,

2.5.13. Gospodarka odpadami

Gospodarkę odpadami komunalnymi należy prowadzić zgodnie z obowiązującymi przepisami na zasadach ustalonych na obszarze gminy, a sposób gromadzenia odpadów winien zabezpieczać środowisko przed zanieczyszczeniem; gospodarka odpadami niebezpiecznymi i innymi niż niebezpieczne powinna być prowadzona zgodnie z wymogami przepisów ochrony środowiska i ustawą o odpadach.

2.6. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym.

2.6.1. Elementy zagospodarowania przestrzennego o znaczeniu lokalnym

W Studium wyróżnia się obszary, na których realizowane są, i w najbliższych latach będą, cele publiczne o znaczeniu lokalnym:

- drogi gminne,
- tereny infrastruktury technicznej,
- tereny usług publicznych,
- tereny usług sakralnych
- tereny cmentarzy,
- tereny zieleni urządzonej.

Powyższe obszary zostały wskazane na mapie „Kierunki i polityka przestrzenna”.

Decyzje w sprawie zamierzeń inwestycyjnych są podejmowane na bieżąco przez Władze lokalne i uwzględniane w wieloletnich planach inwestycyjnych na kolejne lata.

Studium dopuszcza realizację wszelkich inwestycji, niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania gminy, które można realizować na całym obszarze gminy, bez względu na funkcję pełnioną przez ten obszar, o ile nie koliduje to z funkcją podstawową i przepisami odrębnymi. Mowa w szczególności o obiektach obsługi technicznej, urządzeniach wodnych i melioracyjnych, drogach wewnętrznych, zieleni parkowej, ciągach pieszo-jezdnych, ciągach pieszych i ścieżkach rowerowych.

2.6.2. Zadania inwestycyjne o znaczeniu lokalnym

Ponadto do ogólnych zadań służących realizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym, zalicza się m. in. :

- budowę i utrzymanie obiektów oraz urządzeń służących do zaopatrzenia ludności w wodę,
- budowę i utrzymanie obiektów oraz urządzeń służących do gromadzenia, przesyłania, oczyszczania i odprowadzania ścieków oraz odzysku i unieszkodliwiania odpadów, w tym ich składowania,
- inwestycje z zakresu infrastruktury technicznej i drogowej,

- budowę, modernizację, utrzymanie dróg gminnych i obiektów inżynierskich,
- budowę i utrzymanie obiektów i urządzeń transportu publicznego,
- budowa i utrzymanie systemu ścieżek pieszo – rowerowych, szlaków turystycznych,
- budowę i utrzymywanie obiektów usług publicznych,
- budowę i utrzymywanie obiektów i urządzeń sportowych, placów zabaw, obiektów kulturalnych,
- utrzymanie cmentarzy oraz zabytków,
- uporządkowanie i rekultywację zabytkowych parków,
- rekultywację wyrobisk po eksploatacji kopalni i surowców mineralnych,
- ochronę cennych siedlisk przyrody.

2.6.3. Polityka gminy w zakresie mieszkalnictwa

- przygotowanie terenów pod inwestycje mieszkaniowe poprzez rozwój infrastruktury technicznej na zasadzie współfinansowania z udziałem środków zewnętrznych. Nowe tereny mieszkaniowe powinny być wyposażone w podstawowe sieci infrastruktury technicznej, w tym w sieci kanalizacji sanitarnej w pierwszej kolejności,
- wspieranie modernizacji i remontów istniejących zasobów mieszkaniowych szczególnie tych najstarszych. Remonty i modernizacje istniejącej substancji mieszkaniowej, w tym tej najstarszej zdekapitalizowanej stanowią pokaźne źródło poprawy warunków mieszkaniowych,
- zwiększenie udziału nowych form realizacji budownictwa mieszkaniowego typu: budownictwo komunalne dla osób o najniższych dochodach, budownictwo pod wynajem realizowane przez prywatnych inwestorów,
- szczególna dbałość o wprowadzanie rozwiązań przyjaznych dla osób niepełnosprawnych.

2.6.4. Polityka gminy w zakresie poprawy obsługi ludności

- tworzenie warunków dla rozwoju placówek usług komercyjnych we wszystkich miejscowościach. Elastyczna polityka lokalizacyjna w zakresie usług komercyjnych i rzemiosła – dopuszczenie lokalizacji usług w ciągach istniejącej zabudowy, przeznaczanie na cele usługowe nie wykorzystanych obiektów gospodarczych,
- zabezpieczenie i przygotowanie w ramach podejmowanych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego terenów dla lokalizacji zadań służących ponadlokalnym i lokalnym celom publicznym. Opracowanie planów miejscowych powinno być poprzedzone wnikliwą analizą potrzeb w tym zakresie,
- sukcesywna modernizacja i rozbudowa placówek oświatowych. Reforma systemu oświatowego wymaga wnikliwej analizy potrzeb w zakresie rozbudowy i modernizacji istniejących placówek. Należy wziąć również pod uwagę obecny niż demograficzny,
- urządzenie terenów zaplecza sportowego przy szkołach. Za celowe uznaje się sukcesywne doposażanie szkół w tereny zaplecza sportowego,
- zwiększanie wyposażenia szkół w urządzenia dydaktyczne odpowiadające obecnie stawianym wymaganiom,
- rozbudowa placówek kulturalnych,
- podwyższanie jakości oświaty i tworzenie warunków dla podnoszenia kwalifikacji zawodowych rolników.

2.6.5. Polityka gminy w zakresie tworzenia warunków dla rozwoju pozarolniczych funkcji

- budowa zbiornika retencyjnego w celu rozwoju sezonowej funkcji turystycznej – pole namiotowe, zabudowa letniskowa, gastronomia, obsługa ruchu turystycznego. Pożądane przygotowanie specjalistycznej oferty programowej skierowanej do potencjalnych inwestorów,
- promocja i reklama walorów przyrodniczych i kulturowych gminy w celu rozwoju agroturystyki. Pożądane przygotowanie specjalistycznej oferty programowej skierowanej do potencjalnych inwestorów. Edukacja społeczeństwa w zakresie możliwości rozwoju agroturystyki,
- przygotowanie terenów dla realizacji inwestycji związanych z działalnością produkcyjną i usługową. Na cele działalności produkcyjnej i usługowej powinny być wykorzystane w pierwszej kolejności istniejące tereny ośrodków produkcyjnych rolnictwa.

2.7. Obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

Z przestrzennej polityki województwa zawartej w „Planie zagospodarowania przestrzennego Województwa Wielkopolskiego – Wielkopolska 2020+” wynikają priorytety i zadania samorządu województwa służące realizacji ponadlokalnych celów publicznych.

Wielkopolska 2020 roku – w wyniku stopniowego osiągnięcia celów strategii ma być regionem inteligentnym innowacyjnym i spójnym, gdzie:

- efektywnie wykorzystywany jest potencjał wewnętrzny,
- podmioty rozwoju ściśle współpracują, co skutkować powinno wartością dodaną,
- istnieje klimat dla innowacji we wszystkich sferach funkcjonowania regionu,
- konkurencyjność budowana jest na wzajemnie korzystnych powiązaniach funkcjonalnych między ośrodkami wzrostu a ich otoczeniem, co generuje korzystne procesy dyfuzyjne i absorpcyjne,
- priorytetem i fundamentem rozwoju jest edukacja oraz budowa na jej podstawie kreatywnych kapitałów, intelektualnego i innowacyjnego,
- jednym z głównych priorytetów jest zielony aspekt rozwoju,
- mieszkańcy wykazują wysoką aktywność zawodową, gospodarczą i społeczną,
- gospodarka i życie społeczne są otwarte na świat, co wzmacnia ich konkurencyjność,
- wszystkie aspekty rozwoju uwzględniają zasadę włączenia społecznego,
- każdy mieszkaniec ma dostęp do podstawowych standardów usług społecznych,
- przestrzeń województwa pozbawiona jest barier dla mobilności mieszkańców,
- sytuacja demograficzna sprzyja zastępowalności pokoleniowej,
- polityka kieruje się większą otwartością na nowe i nowych,
- istotny wpływ na rozwój regionu wywiera sprawowane w stylu koncyliacyjnym zdecydowane przywództwo regionalne.

Polityka przestrzenna gminy dąży do wyznaczonych celów w wyżej wymienionym dokumencie m.in. poprzez:

- ograniczanie rozwoju zabudowy w obrębie terenów leśnych i otwartych terenów rolnych,
- dostosowanie powierzchni nowych terenów przeznaczonych pod zabudowę o zróżnicowanych funkcjach do faktycznego zapotrzebowania, z uwzględnieniem uwarunkowań środowiskowych, drogowych i infrastrukturalnych oraz kulturowych, jak również prognoz demograficznych,
- kształtowanie nowej architektury z poszanowaniem cech architektury lokalnej, w tym m.in.: formy i skali obiektów, materiałów budowlanych i kolorystyki,
- ochrona przestrzeni pól uprawnych stanowiących otwarte przestrzenie pomiędzy terenami zabudowanymi lub wskazanymi do zabudowy,
- ochronę charakterystycznych elementów krajobrazu wiejskiego – alei drzew, parków, cmentarzy, układu dróg, kapliczek i krzyży przydrożnych oraz zabudowy o wiejskim charakterze,
- wprowadzanie zalesień, zadrzewień i zakrzewień śródpolnych na obszarach rozległych upraw rolnych,
- zachowanie dużych zwartych obszarów najlepszych kompleksów glebowo-rolniczych dla celów produkcji rolnej,
- ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych o najwyższej przydatności dla celów produkcji rolnej na cele nierolnicze poza obszarami zwartej zabudowy,
- zachowanie dziedzictwa materialnego i niematerialnego związanego z kulturą ludową wsi,
- rozwój produkcji energii ze źródeł odnawialnych,
- wyznaczanie, skomunikowanie i uzbrajanie terenów inwestycyjnych ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb rozwoju małych i średnich zakładów produkcyjnych,
- uzupełnianie funkcji usług podstawowych: usług zdrowia, edukacji, kultury i sportu,
- modernizacja układu dróg lokalnych dla poprawy powiązań wewnętrznych,
- rozbudowa sieci dróg rowerowych,
- rozbudowa sieci infrastruktury zgodnie z zapotrzebowaniem.

2.8. Obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

Nie wskazuje się terenów, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

2.8.1. Obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości

Na terenie gminy nie wyznacza się obszarów wymagających scaleń i podziału nieruchomości, dla których jest obowiązkowe sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

2.8.2. Obszary przestrzeni publicznej

Na terenie gminy nie wyznacza się obszarów przestrzeni publicznej, dla których jest obowiązkowe sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych.

2.8.3. Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²

W Studium nie wskazuje się lokalizacji w gminie wielkopowierzchniowych obiektów handlowych.

2.8.4. Tereny górnicze

W Studium wskazuje się lokalizację terenów górniczych dla których należy sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Należy sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla terenów ujętych w ewidencji gruntów jako użytki leśne, oznaczone na załączniku nr 4 jako EP – tereny eksploatacji powierzchniowej.

2.9. Obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Na terenie gminy na gruntach rolnych klasy III terenów przeznaczonych pod zainwestowanie, dla których zgodnie z ustawą o ochronie gruntów rolnych i leśnych wymagane są zgody na zmianę przeznaczenia gruntów na cele inne niż rolne następuje konieczność sporządzenia planów miejscowych.

W stosunku do gruntów leśnych, w Studium nie wskazuje się obszarów wymagających zmiany tych gruntów na cele nieleśne. Zmiana taka może dotyczyć incydentalnych sytuacji pojedynczych działek oznaczonych w ewidencji gruntów jako leśne, a stanowiących działki zainwestowane (aktualizacja ewidencji gruntów) lub lokalizacji inwestycji liniowych celu publicznego (drogi, sieci infrastruktury technicznej), czy turystyczno-wypoczynkowych. Zgodnie z przepisami odrębnymi, dokonane to może być w procedurze sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod warunkiem uzyskania stosownej zgody odpowiednio Marszałka Województwa Wielkopolskiego lub Ministra Środowiska.

Ponadto należy sporządzić miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

- dla terenów znajdujących się w odległości dziesięciokrotności wysokości istniejących elektrowni wiatrowych mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej),
- dla terenów, na których obowiązują szczegółowe ograniczenia w zagospodarowaniu dla terenów sąsiadujących z planowanym zbiornikiem wodnym Wielowieś Klasztorna, w przypadku piętrenia wody w zbiorniku do poziomów maksymalnych w celu zapobiegania uciążliwościom związanych z lokalnymi podtopieniami poprzez stosowanie rozwiązań technicznych zapewniających zabezpieczenie i uszczelnienie przeciwwodne budynków i instalacji,
- dla nowych zamierzeń inwestycyjnych w zgodności z niniejszym studium.

2.10. Obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu z wyłączeniem wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki oraz urządzeń innych niż wolnostojące.

Występowanie obszarów o mocy przekraczającej 500 kW określa rysunek studium „Kierunki”. Maksymalne moce wytwórcze urządzeń wytwarzających z odnawialnych źródeł energii należy dostosować do obowiązujących przepisów, także w przypadku ich zmiany.

Są to następujące tereny:

I. EW - Tereny przeznaczone pod budowę elektrowni wiatrowych

Tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych wyznaczono na podstawie istniejących elektrowni wiatrowych oraz terenów, które wyznaczone są pod te inwestycje na podstawie decyzji o ustaleniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.

Ustala się dwie strefy oddziaływania elektrowni wiatrowych:

- o strefę bezpośredniego oddziaływania z zakazem lokalizowania nowej zabudowy z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi, w celu spełnienia warunków wynikających z zachowania dopuszczalnych norm poziomu hałasu ustalonych w przepisach odrębnych oraz w celu zachowania innych zabezpieczeń dla ochrony środowiska,
- o oraz zasięg odległości od elektrowni wiatrowych na podstawie ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych – określony jako minimalna odległość elektrowni wiatrowych od budynków o funkcji mieszkalnej oraz mieszanej równej lub większej dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych.

II. EO - Tereny przeznaczone pod produkcję energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych

Tereny odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW, a także niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania tych terenów urządzeń infrastruktury technicznej i komunikacji z zakazem budowy elektrowni wiatrowych.

Preferuje się lokalizację farm paneli fotowoltaicznych lub porównywalnych urządzeń produkujących energię elektryczną o oddziaływaniu zbliżonym do paneli fotowoltaicznych zawierającym się granicach wyznaczonych terenów wraz z niezbędną infrastrukturą.

Strefa ochronna i oddziaływanie od ww. inwestycji musi się zamknąć w granicach terenu wyznaczonego na rysunku kierunków studium.

III. Potencjalne tereny przeznaczone pod produkcję energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oznaczone szrafem na rysunku studium „Kierunki”

Na podstawie przyjętych kryteriów na rysunku studium „Kierunki” wyznaczono potencjalne tereny przeznaczone pod produkcję energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych oznaczone szrafem na rysunku studium „Kierunki”.

Pod uwagę wzięto następujące kryteria:

- warunki potencjalnie korzystne pod lokalizację farm fotowoltaicznych:
 - przez obszar przebiega elektroenergetyczna linia SN-15kV lub bezpośrednio w sąsiedztwie,
 - przylega do istniejącej drogi,
 - lokalizacja na gruntach klasy RIVa (27,7ha), RIVb (0,2ha) RV (56 ha) i RVI (4 ha) – o glebach słabych lub bardzo słabych,
 - obszar ma wielkość powyżej 3 ha,
 - odpowiednie nasłonecznienie i nachylenie terenu,
 - lokalizacja min. 200 od rzeki,
 - lokalizacja poza obszarami ochrony przyrody,
 - lokalizacja poza strefami ochrony konserwatorskiej i punktowymi stanowiskami archeologicznymi,
 - w odległości nie mniejszej niż 150 m od zabudowy mieszkaniowej,
 - minimalna odległość od lasu 80,0 m,
 - poza terenami zagrożenia powodziowego,
 - poza terenem projektowanego zbiornika retencyjnego,
 - poza terenami i obszarami górnictwami.

Na powyższych terenach zakłada się w przyszłości lokalizację farm paneli fotowoltaicznych lub porównywalnych urządzeń produkujących energię elektryczną o oddziaływaniu zbliżonym do paneli fotowoltaicznych zawierającym się granicach wyznaczonych terenów wraz z niezbędną infrastrukturą i komunikacją. Na dzień sporządzania studium są to potencjalne tereny wyznaczone na podstawie przeprowadzonych analiz najlepszej przydatności pod tego typu inwestycje, nie mniej nie są ujęte w planach Gminy, ani Inwestorów – zostały one wyznaczone zgodnie z art. 10 ust. 2 a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Do czasu lokalizacji odnawialnych źródeł energii tereny utrzymują podstawową funkcję – tereny rolne. Na wyznaczonych obszarach dopuszcza się lokalizację ww. odnawialnych źródeł energii bez konieczności zmiany studium.

Strefa ochronna i oddziaływanie od ww. inwestycji musi się zamknąć w granicach szrafu wyznaczonego na kierunkach studium.

2.11. Obszary rozmieszczenia obiektów handlowych, o których mowa w art.10 ust. 3a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Na terenach studium nie wyznacza się obszarów rozmieszczenia obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 3a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2.12. Obszary przestrzeni publicznej.

Przestrzeń publiczną w rozumieniu ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowią:

„obszar o szczególnym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, poprawy jakości ich życia i sprzyjający nawiązywaniu kontaktów społecznych ze względu na jego położenie oraz cechy funkcjonalno-przestrzenne, określony w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy”

W warunkach gminy do przestrzeni publicznej należy zaliczyć ulice i place w obrębie obszarów zurbanizowanych oraz obiekty służące zbiorowej rekreacji – parki, ośrodki i tereny rekreacyjne, w tym tereny sportowe, tereny usług publicznych, cmentarze.

Dla zapewnienia ładu przestrzennego wytyczne zagospodarowania przestrzeni publicznych powinny określać:

- ukształtowanie granic rozdzielających strefę publiczną od prywatnej,
- elementy zagospodarowania przestrzeni: nawierzchnię, zieleni, małą architekturę,
- gabaryty i kolorystykę zabudowy,
- zasady umieszczania urządzeń służących reklamie,
- przy kreowaniu przestrzeni publicznych należy pamiętać, aby były dostępne dla osób ze szczególnymi potrzebami, zgodnie z uniwersalnym projektowaniem,
- wskazane jest dążenie do uporządkowania i podniesienia standardu terenów publicznych, w szczególności: parków, zieleńców oraz zieleni towarzyszącej usługom publicznym tak aby cechowała je jak największa wartość estetyczna,

2.13. Obszary wymagające przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne.

Zmiany przeznaczenia gruntów rolnych będą wymagały obszary położone na glebach podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, objęte planowanym sporządzeniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Dokonanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych będzie wymagane w odniesieniu do prywatnych terenów leśnych, na których zostaną dopuszczone inwestycje. Dotyczy to przede wszystkim inwestycji rekreacyjnych i komunikacyjnych (drogi dojazdowe i ciągi rowerowe i piesze, sieci infrastruktury technicznej). Generalną zasadą stosowaną przy zmianie przeznaczenia gruntów leśnych powinna być kompensacja przyrodnicza poprzez zalesienie terenów pozwalających połączyć oddzielne enklawy leśne w ciągły system, a także wprowadzanie na działki rekreacyjne drzewostanu sosnowego.

2.14. Kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej.

2.14.1. Kierunki i zasady przekształceń rolniczej przestrzeni produkcyjnej

Zasoby rolniczej przestrzeni produkcyjnej obejmują tereny gospodarstw rolnych, na które składają się obszary użytków wraz z ośrodkami produkcyjnymi w formie zagród indywidualnych oraz obszary mało przydatne rolniczo służące jednak utrzymaniu korzystnych cech środowiska.

Funkcja rolnicza wynika ze stosunkowo korzystnych uwarunkowań glebowo - przyrodniczych i stanowi ważną funkcję w strukturze gospodarczej gminy.

Struktura przestrzenne terenów zabudowy wiejskiej w gminie jest niejednorodna. Występuje znaczne zróżnicowanie stopnia koncentracji zabudowy, od układów bardzo zwartych (Sieroszewice, Ołobok) do silnie rozproszonych. Następuje zlewianie się zabudowy wsi w ciągłe układy sieciowe wzdłuż dróg

tranzytowych. Powoduje to utrudnienia komunikacyjne, wzrost nakładów na uzbrojenie techniczne zabudowy, podział krajobrazu na enklawy uniemożliwiające rozprzestrzenianie się gatunków.

Podstawowymi elementami strategii rozwoju rolnictwa gminy są m. in.:

- wzrost produkcji rolniczej poprzez koncentrację gospodarstw i wzrost skali produkcji,
- zmiana roli wsi i rolnictwa w lokalnej gospodarce z uwzględnieniem kształtowania się wsi wielofunkcyjnej,
- rozwój funkcji rolniczych powinien być oparty o wykorzystanie gleb o najwyższych klasach bonitacyjnych z dopasowaniem upraw i hodowli zwierząt do istniejących warunków,

Oprócz rolnictwa wskazane jest wprowadzanie pozarolniczej działalności produkcyjnej i usługowej w dostosowaniu do istniejącego zainwestowania oraz lokalnych zasobów środowiska przyrodniczego.

Gospodarka na terenach rolnych w gminie wymaga przyjęcia następujących zasad:

- ograniczanie rozwoju zabudowy jednorodzinnej nie związanej z pracą na rzecz rolnictwa na terenach poza obszarami zabudowanymi,
- zachowanie istniejących tradycyjnych układów urbanistycznych wsi,
- zwiększenie nasycenia terenów rolnych w usługi handlowe, gastronomiczne, rzemieślnicze, w formie obiektów wolnostojących lub wbudowanych w obiekty mieszkalne,
- prowadzić gospodarkę rolną zgodną z zasadami Zwykłej Dobrej Praktyki Rolniczej oraz Kodeksem Dobrej Praktyki Rolniczej dla minimalizacji negatywnego oddziaływania na środowisko,
- ochronę gruntów charakteryzujących się wysokimi klasami bonitacyjnymi gleb (III klasy)
- zahamowanie procesów dewastacyjnych i degradacyjnych gleb, na których prowadzone są uprawy rolne
- stosowanie odpowiednich i bezpiecznych dla środowiska zabiegów agrotechnicznych, w tym promowanie rolnictwa ekologicznego
- integrowanie zabudowy z krajobrazem poprzez wprowadzanie wysokiej zieleni przydomowej,
- wprowadzenie zakazu lokalizacji przemysłowych ferm hodowli zwierząt nie dysponujących odpowiednią powierzchnią gruntów oraz dzierżaw gruntów spełniających wymagania dla utylizacji gnojowicy. Zapis nie dotyczy gospodarstw rodzinnych (indywidualnych) oraz gospodarstw o obsadzie do 220 DJP,
- na terenach atrakcyjnych krajobrazowo wspieranie rozwoju gospodarstw agroturystycznych i rolnictwa ekologicznego,
- obowiązkowe utrzymywanie i uzupełnianie oraz wprowadzanie nowych zadrzewień śródpolnych oraz przydrożnych,
- dopuszczenie scalania i wymiany gruntów, z zakazem likwidacji zieleni, zadrzewień śródpolnych i przydrożnych w trakcie scalania,
- sporządzanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla terenów wyznaczonych pod zabudowę na gruntach gleb III klasy,
- wzdłuż cieków powierzchniowych przepływających przez pola orne, zaleca się zachowanie (po obu stronach koryta) pasa szerokości co najmniej 5 m dla umożliwienia stworzenia biofiltra (np. w formie zadrzewień, zakrzewień lub nienawożonych łąk), ograniczającego napływ biogenów do wód z uprawianych pól,
- konieczne jest podjęcie szeregu działań mających na celu zwiększenia opłacalności prowadzenia gospodarstw rolnych. Należy dążyć do optymalizacji produkcji rolnej z uwzględnieniem istniejących warunków i możliwości rozwoju gospodarstw indywidualnych. Wielkość i kierunki produkcji uzależnione są oprócz warunków jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej także od dobrej

organizacji punktów skupu, polityki cenowej oraz zapotrzebowania rynku. Należy zapewnić optymalny rozwój rolnictwa w oparciu o preferencyjne kredyty i restrukturyzację indywidualnych gospodarstw, a także tworzenie warunków (ulgi podatkowe, tworzenie spółek z udziałem gminy) dla budowy zakładów przetwórstwa rolno - spożywczego,

- najlepsze warunki przyrodnicze nie determinują jednoznacznie możliwości rozwoju rolnictwa. Do uwarunkowań niezależnych od przyrody i gospodarności mieszkańców gminy należy zaliczyć politykę rolną państwa, która może mieć działanie stymulujące lub odwrotnie, powodujące nieopłacalności produkcji. Na szczeblu lokalnym gminy lub powiatu w miarę możliwości należy szukać rozwiązań ograniczających negatywnie tendencje ostatnich lat m. in. w zakresie przechowywania, skupu i przetwórstwa produktów rolnych,
- Hodowla powinna bazować w dużym stopniu na zmodernizowanych obiektach, dotychczas na ten cel wykorzystywanych. Należy zwrócić uwagę na ochronę zasobów środowiska przyrodniczego, szczególnie w rejonach obszarów chronionych lub o wysokich walorach przyrodniczo – krajobrazowych.
- Funkcje produkcji rolniczej i hodowlanej nie mogą stwarzać konfliktów z otoczeniem. Podstawowym kierunkiem produkcji zwierzęcej pozostaje głównie chów trzody chlewnej, bydła, hodowla drobiu
- Problemem jest utylizacja gnojowicy powstającej w dużych ilościach. Wykorzystanie rolnicze gnojowicy, poprzez nawożenie jest możliwe po uprzednim jej sezonowaniu. Tereny mogące przyjąć nawóz powinny zostać wyznaczone z dala od siedlisk, ujęć wody i cieków wodnych oraz poza strefami ochronnymi wód podziemnych. Należy się bezwzględnie stosować do obowiązujących w tym zakresie przepisów i zaleceń sanitarnych,
- minimalizowanie konfliktu funkcji mieszkaniowej z terenami gruntów rolniczych, gdzie występuje oddziaływanie odorów, opryski upraw, wywiewanie/pylenie gleb, dymienie kotłowni ogrodnich.

Na terenie gminy, na gruntach rolnych oraz gruntach leśnych, dopuszcza się prowadzenie poszukiwawczych badań geofizycznych i wierceń, a także realizację inwestycji związanych z zagospodarowaniem nowych odwiertów, budową instalacji technologicznych, budową rurociągów od nowo powstałych odwiertów do ośrodków zbiorczych, oraz ich późniejszą eksploatację i likwidację.

Należy podkreślić jednak, iż na skutek intensywnej produkcji rolnej mogą zaistnieć negatywne zmiany w środowisku przyrodniczym. Wprowadzenie nowoczesnej technologii agrotechnicznej pozwala na znaczne ograniczenie emisji zanieczyszczeń. Ważna jest również poprawa ogólnej świadomości ekologicznej i edukacja lokalnej społeczności zajmującej się produkcją rolniczą w gminie. Odpowiednia praktyka rolnicza, wzmocniona obowiązującymi już przepisami prawa unijnego, zagwarantuje rolnikom odpowiednie korzyści ekonomiczne z upraw, ale również zminimalizuje możliwość wystąpienia szkód w zastanym środowisku przyrodniczym.

2.14.2. Kierunki i zasady przekształceń leśnej przestrzeni produkcyjnej

Na leśną przestrzeń produkcyjną składają się tereny lasów Państwowych oraz lasy prywatne. Aktualna sytuacja gospodarcza w rolnictwie wyeliminowała z upraw tereny o niskiej bonitacji, położone na ogół w sąsiedztwie obszarów leśnych. Zalesienie tych terenów przyczyni się oprócz zwiększenia lesistości gminy i poprawy ukształtowania granicy rolno-leśnej, także do podniesienia atrakcyjności krajobrazu.

W zakresie gospodarki leśnej i zadrzewieniowej:

- należy dążyć do zwiększania powierzchni leśnej i do wyrównywania granic kompleksów leśnych poprzez zalesianie gruntów nieprzydatnych do produkcji rolnej wskazanych na rysunku „Studium” oraz innych spełniających wymogi przepisów odrębnych, w tym m. in.: klasy VI i V,
- okresowo zalewanych, zdegradowanych w rozumieniu ustawy o ochronie gruntów rolnych,
- prowadzić prace zadrzewieniowe w sposób kompleksowy z uwzględnieniem przede wszystkim ich funkcji biologicznych, estetycznych i społecznych,
- w zagospodarowaniu terenów położonych w rejonie planowanej granicy rolno - leśnej zaleca się stworzyć odpowiednie warunki dla kształtowania strefy ekotonowej lasu i właściwej, ekologicznej krawędzi lasu,
- wyłączenie gruntów leśnych z produkcji leśnej należy ograniczyć do niezbędnego przeprowadzania dróg lub poszerzania istniejących pasów drogowych oraz liniowych elementów infrastruktury technicznej, a także na potrzeby lokalizacji zbiornika retencyjnego Wielowieś Klasztorna. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się zmianę przeznaczenia w celu zagospodarowania i lokalizacji zabudowy, w tym o funkcji turystycznej i funkcji górniczej (związanej z eksploatacją kopalini), na terenach przewidzianych na te cele w Zmianie studium,
- przy zalesianiu gruntów rolnych zaleca się dążyć do wyrównania granicy rolno - leśnej i łączenia izolowanych enklaw leśnych, łączenia ich w zwarte, większe kompleksy,
- budowę szlaków turystycznych, ścieżek rowerowych i miejsc odpoczynku oraz innych obiektów ułatwiających ruch turystyczny,
- zagospodarowania lasów jako terenu rekreacji, nie kolidującego z zasadami ochrony i nie zagrażającego walorom przyrodniczym lasu,
- ograniczenie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

2.15. Obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych.

Według map zagrożenia powodziowego ustalono, że na terenie gminy występuje:

- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit. a) ustawy Prawo wodne tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$),
- obszar szczególnego zagrożenia powodzią, w rozumieniu art. 16 pkt 34) lit. b) ustawy Prawo wodne tj. obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$).

Na podstawie map zagrożenia powodziowego ustalono również, że na obszarze gminy występuje obszar, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat ($p=0,2\%$).

Na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest średnie i wynosi raz na 100 lat ($p=1\%$) oraz na którym prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest wysokie i wynosi raz na 10 lat ($p=10\%$), obowiązuje zakaz zabudowy z wyjątkiem przebudowy, nadbudowy i rozbudowy wyłącznie na cele mieszkaniowe pod warunkiem ograniczenia strat powodziowych i zachowaniem bezpieczeństwa.

Zagospodarowanie przestrzenne na terenach szczególnego zagrożenia powodzią zgodnie z przepisami odrębnymi prawa wodnego.

Na obszarze gminy Sieroszewice występuje zagrożenie procesami osuwania się mas ziemnych. Na terenie gminy istnieje 5 osuwisk (nieaktywnych) oraz 7 terenów zagrożonych ruchami mas ziemnych. Ewentualne projektowanie na takich terenach obiektów budowlanych, infrastruktury komunikacyjnej czy przesyłowej winno być poprzedzone szczegółowymi badaniami geologiczno-inżynierskimi terenu w celu uniknięcia ewentualnego uruchomienia ruchów osuwiskowych. Sugeruje się, aby na osuwiskach nieaktywnych ograniczać budownictwo (zwłaszcza wielokubaturowe), a ewentualnie planowane inne obiekty posiadały wykonaną wcześniej dokumentację geologiczno-inżynierską określającą warunki podłoża w kontekście ewentualnego ruchu koluwiów. Tereny zagrożone ruchami masowymi z zasady powinny być użytkowane ekstensywnie.

2.16. Obiekty i obszary, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny.

Na terenach objętych studium nie występują obiekty i obszary, dla których wyznacza się w złożu filar ochronny.

2.17. Obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej.

Na terenie gminy brak lokalizacji pomników zagłady i ich stref ochronnych w rozumieniu ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady.

2.18. Obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji i rekultywacji. Obszary zdegradowane.

Rekultywacja i rehabilitacja to działania mające na celu przywrócenie wartości użytkowych i przyrodniczych terenom zdewastowanym i zdegradowanym poprzez działalność człowieka. W przypadku zdegradowanych zabytków architektury i zespołów urbanistycznych zabiegi przywracające im wartość użytkową to rewitalizacja i rewitalizacja, która dosłownie znaczy: przywrócenie do życia, ożywienie. Celem rewitalizacji jest przede wszystkim znalezienie nowego zastosowania i doprowadzenie do zmiany funkcji obiektów w celu polepszenia stanu społecznego.

Do obszarów wymagających przekształceń zaliczono:

- otoczenie dawnych dworów i parków wiejskich,
- obszary w granicach ustalonych stref konserwatorskich,
- tereny dawnych ośrodków produkcyjnych PGR i RSP,

Działania rekultywacyjne przewidziane są dla obszarów eksploatacyjnych w miejscach zakończenia ww. działalności, a ich rekultywację należy prowadzić zgodnie z wydanymi decyzjami na podstawie przepisów odrębnych.

Rekultywację należy prowadzić przez podejmowanie działań technicznych i biologicznych zgodnie z ustalonymi wcześniej kierunkami rekultywacji. W przypadku braku takich ustaleń zaleca się prowadzenie rekultywacji w kierunku rekreacyjnym, w którym poprzez odpowiednie ukształtowanie wyrobiska, jego spągu oraz skarp można uzyskać atrakcyjny teren do prowadzenia czynnego wypoczynku. Alternatywnie lub uzupełniająco może być prowadzona także rekultywacja w kierunku leśnym i leśno-wodnym, czyli

wypełnienie wyrobiska wodą i przekształcenie ociosów bocznych w tereny zalesione. Bezwzględnie należy wykonać makroniwelację terenów poeksploatacyjnych polegającą na odpowiednim ukształtowaniu wyrobisk oraz zwałowisk, uregulować stosunki wodne oraz wprowadzić roślinność odtwarzającą warunki biologiczne terenu oraz zabezpieczającą go przed erozją powierzchniową.

2.19. Granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych.

Tereny zamknięte nie występują w gminie.

2.20. Obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Nie występują na terenach objętych studium.

2.21. Obszary zdegradowane.

Na terenie gminy nie wyznaczono obszarów zdegradowanych.

3. UZASADNIENIE I SYNTEZA ZMIANY STUDIUM

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy stanowi dokument o charakterze nienormatywnym, skierowany do organów samorządu, który zawierać ma ogólne kierunki rozwoju przestrzennego gminy.

Różnica pomiędzy Studium a planem miejscowym polega na tym, że studium kreuje politykę przestrzenną gminy, a plan miejscowy ją konkretyzuje i doprecyzowuje, stanowiąc prawo miejscowe w zgodzie z jego ustaleniami. Studium jest podstawą do ustalania szczegółowych warunków i zasad zagospodarowania w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Całość Studium stanowią:

Uchwała Rady Gminy Sieroszewice w sprawie uchwalenia zmiany Studium uwarunkowań

i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice z załącznikami:

- 1) załącznik nr 1: tekst Studium pt. "Uwarunkowania studium zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice"
- 2) załącznik nr 2: tekst studium „Kierunki zagospodarowania i polityki przestrzennej Gminy Sieroszewice”;
- 3) Załącznik nr 3 rysunek Studium pt. "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice – uwarunkowania",
- 4) Załącznik nr 4 rysunek Studium pt. "Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice – kierunki",
- 5) załącznik nr 5 - "Analizy i bilans terenów"
- 6) załącznik nr 6: rozstrzygnięcie Rady Gminy Sieroszewice o sposobie rozpatrzenia uwag dotyczących projektu Studium, wyłożonego do publicznego wglądu,
- 7) załącznik nr 7 – dane przestrzenne.

Gmina Sieroszewice posiada odpowiednie predyspozycje do rozwoju zrównoważonego. Jednym z głównych zadań Studium jest stworzenie warunków przestrzennych dla poprawy jakości życia, poprawy atrakcyjności przestrzeni publicznych i atrakcyjności inwestycyjnej gminy.

Wszelkie działania powinny zmierzać ku rozwojowi gminy poprzez zintegrowanie działań politycznych, gospodarczych, społecznych i przestrzennych przy zachowaniu równowagi środowiskowej i zachowania elementów dziedzictwa kulturowego. Należy stworzyć możliwości inwestowania mając na uwadze zachowanie i odnowę obszarów najcenniejszych przyrodniczo, krajobrazowo i kulturowo.

W opracowanym dokumencie studium znalazły się liczne konkluzje i zostały sformułowane ustalenia, wynikające z analizy informacji i danych dot. gminy:

- rozpoznanie aktualnej sytuacji, obecnych uwarunkowań oraz problematyki związanej z rozwojem i potrzebami gminy – analizie zostały poddane istniejące opracowania planistyczne, wnioski złożone przez Inwestorów i instytucje, zostały ustalone m. in. potencjał demograficzny, gospodarczy, stan środowiska przyrodniczego i kulturowego, wyposażenie w infrastrukturę

techniczną i transportową, a zebrane informacje stworzyły bazę wyjściową do określenia kierunków rozwoju gminy w szerokiej perspektywie czasowej,

- na podstawie analizy materiałów wskazano kierunki rozwoju i zagospodarowania przestrzennego gminy,
- sformułowano podstawowych zasad polityki przestrzennej
- nastąpiło zintegrowanie zasad polityki przestrzennej państwa, województwa, powiatu z interesami gminy oraz ujęcie zadań rządowych, wojewódzkich i powiatowych jako priorytetowych w rozwoju gminy,
- informacje o warunkach rozwoju i walorach gminy zostały rozpoznane i przeanalizowane w celu
- dalszego sformułowania sposobu i zasad lokowania w przestrzeni różnych form działalności
- związanych z preferowanymi formami aktywności gospodarczej i społecznej, a także innymi
- szeroko rozumianymi inwestycjami w gminie.

W strukturze funkcjonalno – przestrzennej wydzielone zostały jednostki o odmiennym sposobie zagospodarowania, podział ten umożliwił prawidłową i szczegółową charakterystykę poszczególnych obszarów, przypisanie im funkcji wiodących i funkcji dopuszczonych, a następnie zróżnicowanie współczynników i parametrów zabudowy i zagospodarowania terenów dla prawidłowego kształtowania tkanki zabudowy na terenie gminy.

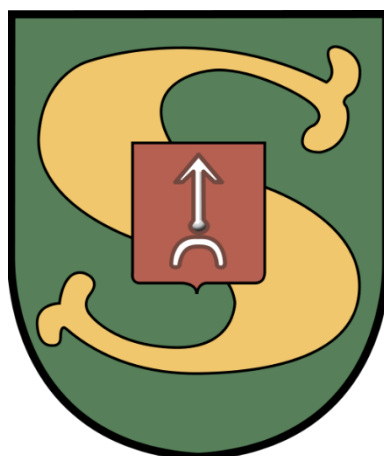
Ocenia się, że zaproponowane nowe tereny inwestycyjne są wystarczające na zabezpieczenie potrzeb gminy w zakresie terenów budownictwa mieszkaniowego, działalności usługowej i gospodarczej na najbliższy okres, przy jednoczesnym zachowaniu walorów środowiska przyrodniczego i kulturowego. W Zmianie studium znalazły się także wytyczne dotyczące zagospodarowania terenów rolnych i leśnych w taki sposób, aby nie uległy nadmiernej degradacji.

Mając na uwadze powyższe względy podjęcie uchwały w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy uważa się w pełni uzasadnione.

WÓJT GMINY SIEROSZEWICE

Załącznik Nr 5
do Uchwały Nr XXXIV/295/2022
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia 29 kwietnia 2022 r.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY SIEROSZEWICE – ANALIZY I BILANS TERENÓW

SIEROSZEWICE 2022 r.

Spis treści

Wstęp i podstawa prawna opracowania	4
Cel i metoda opracowania	5
Analiza demograficzna	5
Liczba ludności	5
Rozkład przestrzenny	6
Analiza dzietności	7
Struktura wieku	7
Analiza migracji	8
Prognoza demograficzna	9
Analiza społeczna	10
Rynek pracy	11
Zatrudnienie i bezrobocie	12
Mieszkalnictwo	13
Kultura	13
Analiza ekonomiczna	14
Wydatki	14
Dochody	14
Analiza środowiskowa	14
Ukształtowanie i rzeźba terenu	14
Obszary i obiekty prawnie chronione	15
Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę	17
1.1. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę usługową	26
1.2. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę produkcyjno-magazynową	27
1.3. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę - PODSUMOWANIE	29
2. Oszacowanie chłonności terenów	30
2.1. Oszacowanie chłonności terenów mieszkalnych	31
2.2. Oszacowanie chłonności terenów przemysłowych	33

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
Analizy i bilans terenów

2.3.	Oszacowanie chłonności terenów usługowych	33
2.4.	Oszacowanie chłonności terenów - podsumowanie	34
3.	Porównanie w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę z podziałem na funkcję	35
4.	Finansowanie inwestycji związanych z infrastrukturą społeczną, techniczną i komunikacyjną	36

Wstęp i podstawa prawna opracowania

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę opracowano w oparciu o ustawę o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503) . Obowiązek jego wykonania został złożony z dniem wejścia w życie tj. 18 listopada 2015 r. ustawy o rewitalizacji (Dz. U. z 2018 poz. 1398).

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt. 7 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 503) w studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

„(...)potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:

- a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
- b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,
- c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
- d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę”

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę w gminie Sieroszewice został poprzedzony analizami demograficznymi, społecznymi, ekonomicznymi i środowiskowymi, które umożliwiły wskazanie zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne. Ramy opracowania bilansu reguluje art. 10 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. z 2022 r. poz. 503):

„(...) Dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, kolejno:

- 1)formułuje się, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a-c, maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- 2)szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- 3)szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- 4)porównuje się maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, o której mowa w pkt 2 i 3, a następnie, gdy maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1:
 - a)nie przekracza sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - nie przewiduje się lokalizacji nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3,
 - b)przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy - bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, i przewiduje się lokalizację nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu;
- 5)określa się:
 - a)możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
 - b)potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt 4 lit. a, poza tymi obszarami;

6)w przypadku gdy potrzeby inwestycyjne, o których mowa w pkt 5 lit. b, przekraczają możliwości finansowania, o których mowa w pkt 5 lit. a, dokonuje się zmian w celu dostosowania zapotrzebowania na nową zabudowę do możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz społecznej.

6. Działania, o których mowa w ust. 5, mogą wymagać powtórzenia, na zasadzie analizy wariantów lub realizacji procesu iteracyjnego, oraz powtórzenia wszystkich lub części z nich, także w połączeniu z innymi czynnościami przeprowadzanymi w ramach prac nad projektem studium.

7. Określając zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, bierze się pod uwagę:

1)perspektywę nie dłuższą niż 30 lat;

2)niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%”

Zapotrzebowanie na nową zabudowę zostało wyliczone na podstawie przyjętych wskaźników urbanistycznych w odniesieniu do prognozowanych uwarunkowań w gminie Sieroszewice. Dodatkowo szacuje się chłonność terenów, w tym obszarów o w pełni wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz pozostałych obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę w podziale na funkcje zabudowy. Następnie porównuje się maksymalne w skali gminy Sieroszewice zapotrzebowanie na nową zabudowę z wynikiem szacunkowej chłonności tych terenów. Wynik analizy pozwala nam wskazać dalsze działania gminy samorządu na płaszczyźnie m.in. opracowania studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i oceny czy powinno się wyznaczać nowe tereny inwestycyjne w mieście i dla jakich funkcji.

Cel i metoda opracowania

Celem opracowania jest oszacowanie chłonności, położonych na terenie gminy Sieroszewice, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, oszacowanie chłonności obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, a także określenie bilansu zapotrzebowania na nową zabudowę i wskazanie maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę w perspektywie nie dłuższej niż 30 lat.

Do tego celu dokonano oceny stanu zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice w aspekcie ekonomicznym, środowiskowym i społecznym, wykonaniu prognozy demograficznej z perspektywą 30-letnią mając na uwadze istniejące i oczekiwane przez mieszkańców, inwestorów i właścicieli nieruchomości procesy zmian w zagospodarowaniu.

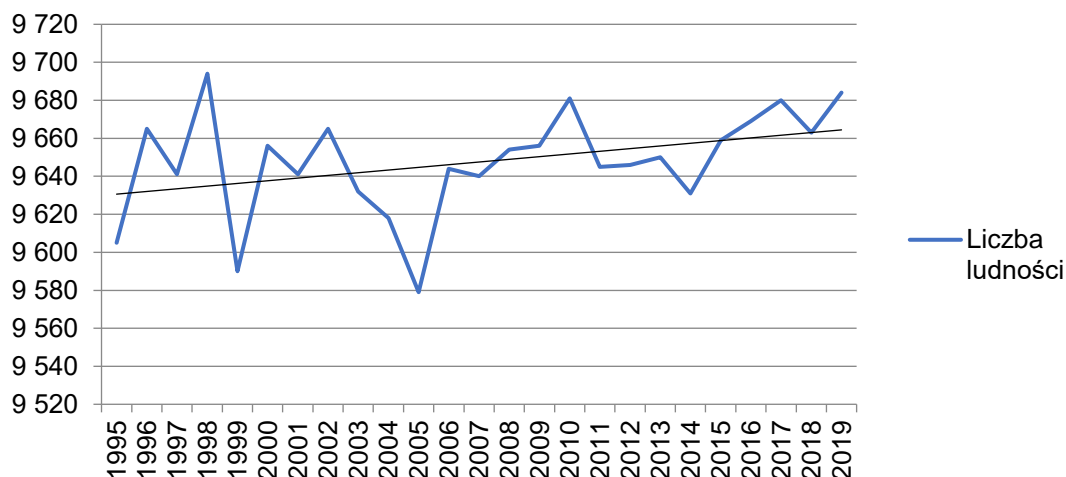
Analiza demograficzna

Jednym z aspektów sporządzenia zapotrzebowania na nową zabudowę w gminie Sieroszewice jest przeprowadzenie prognozy demograficznej. Za punkt wyjścia do wykonania niniejszej analizy przyjęto wykonanie prognozy demograficznej dla gminy Sieroszewice w perspektywie nie dłuższej niż 30 lat.

Liczba ludności

Obszar gminy zamieszkuje 9684 ludzi (Bank Danych Lokalnych – 2019 r.), co stanowi ok. 6% ludności powiatu ostrowskiego i ok. 0,27% ludności województwa wielkopolskiego. Gęstość zaludnienia wynosi ok. 59 mieszkańców/km². W ciągu lat 1995 – 2019 ludność wzrosła o 79, co pokazuje poniższy wykres, na którym przedstawiono także trendu (kolor czarny).

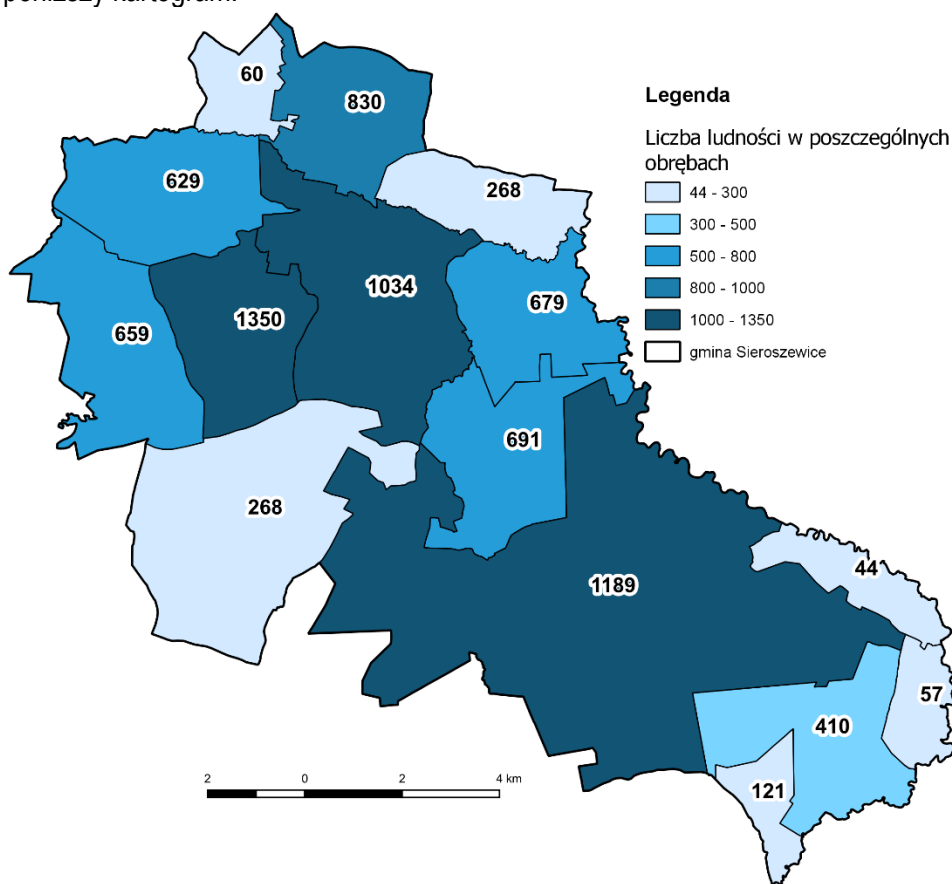
Zmiana liczby ludności w latach 1995-2019

Rysunek 1 – Zmiana liczby ludności na terenie gminy Sieroszewice w latach 1995-2019
 Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Rozkład przestrzenny

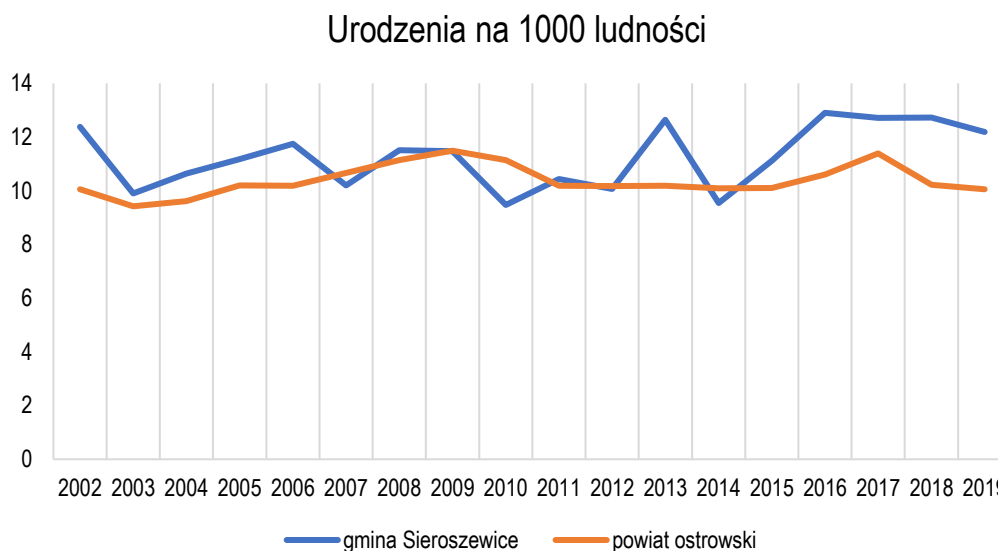
Liczbę ludności w poszczególnych miejscowościach statystycznych w gminie Sieroszewice przedstawia poniższy kartogram.

Rysunek 2 – Liczba ludności w poszczególnych obrębach w gminie Sieroszewice
 Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Urzędu Gminy Sieroszewice – 2020 r.

Analiza dzietności

Największy wzrost liczby urodzeń żywych w Gminie Sieroszewice odnotowano w roku 2018, natomiast w powiecie ostrowskim w 2009 r. Tylko w latach 2007, 2009, 2010, 2012 oraz 2014 wskaźnik w gminie Sieroszewice wynosił mniej niż w powiecie w którym się znajduje. W 2019 roku urodziło się 118 dzieci, w tym 45,8% dziewcząt i 54,2% chłopców. Średni współczynnik dynamiki demograficznej z ostatnich 15 lat, czyli stosunek liczby urodzeń żywych do liczby zgonów, wynosi 1,05 i jest mniejszy od średniej dla województwa (1,11) oraz znacznie większy od współczynnika dynamiki demograficznej dla całego kraju (0,94).

Rysunek 3 – Urodzenia na 1000 mieszkańców

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Struktura wieku

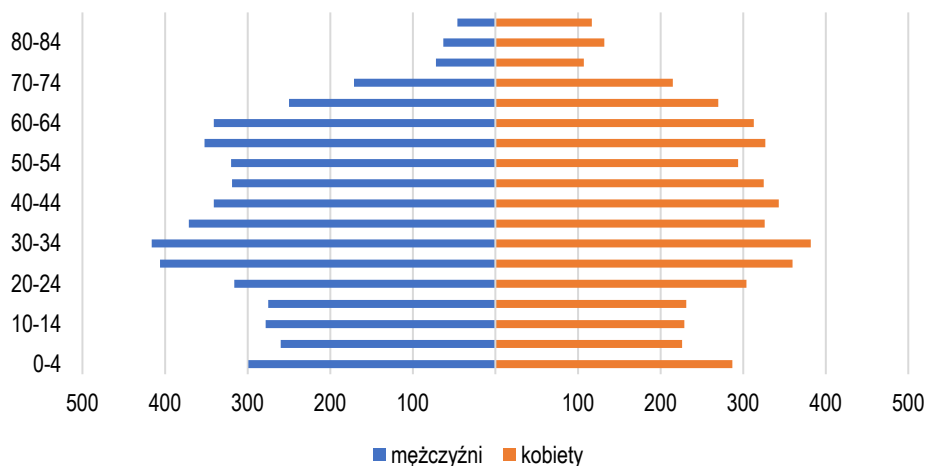
Struktura wieku w gminie Sieroszewice jest ustabilizowana. Nieznacznie zmniejsza się liczba młodego pokolenia. Średni wiek mieszkańców wynosi 39,5 lat i jest nieznacznie mniejszy od średniego wieku mieszkańców województwa wielkopolskiego oraz nieznacznie mniejszy od średniego wieku mieszkańców całej Polski. W gminie 49,4% osób stanowią kobiety, a 50,6% mężczyźni.

Procent ludzi w wieku produkcyjnym na rok 2019 wynosił 62,5% (19,4% w wieku przedprodukcyjnym, a 18,1% mieszkańców jest w wieku poprodukcyjnym).

Liczba mężczyzn mogących podjąć zatrudnienie od roku 1995 wzrosła o około 438 osób. Wzrosła liczba populacji w wieku poprodukcyjnym o ok. 322 osób. Natomiast notuje się spadek liczby dzieci o ok. 1018 młodych mieszkańców. Porównując strukturę wieku w roku 1995 z aktualną sytuacją, w przeszłości odnotowano dużo wyższy wynik w grupie osób w wieku przedprodukcyjnym (30,2%) oraz niższy w wieku poprodukcyjnym (12,9%). To pokazuje nam, że mamy do czynienia ze starzejącym się społeczeństwem.

Okolo 50,6% zatrudnionych w gminie, to kobiety. W roku 2018 głównym miejscem zatrudnienia mieszkańców był sektor przemysłowy oraz budownictwo (43,7%). Kolejno rolnictwo, którym zajmuje się 20,9% mieszkańców aktywnych zawodowo. W sektorze usługowym pracuje 15,7%.

Struktura wieku w gminie Sieroszewice

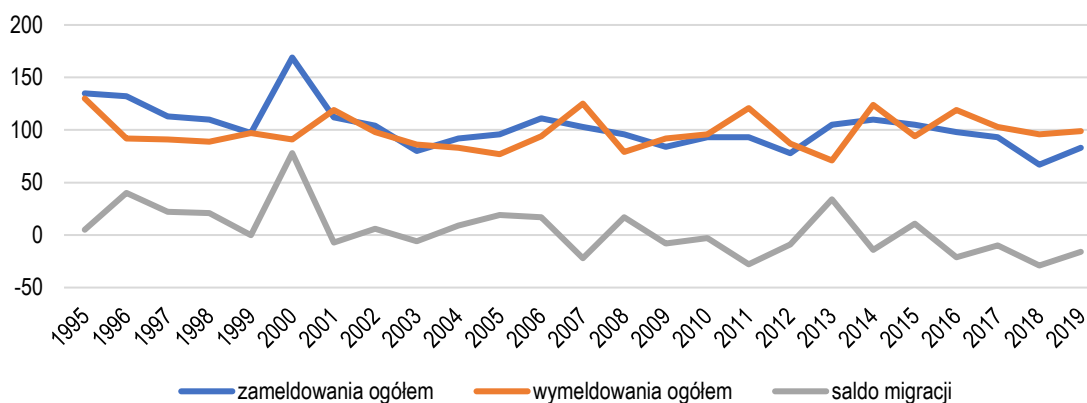
Rysunek 4 – Struktura wieku w gminie Sieroszewice

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Analiza migracji

Analizując ruchy migracji w Sieroszewicach zostały rozpatrzone napływy, odpływy i salda migracji (jako różnica napływów i odpływów) dla gminy. Na przestrzeni analizowanych lat nie można wyróżnić tendencji przewagi wymeldowań nad zameldowaniami i na odwrót. Występują lata w których odnotowano podobną liczbę osób wymeldowanych jak i zameldowanych. Najwyższe saldo migracji odnotowano w roku 2000 (78), natomiast najniższe w roku 2011 (-28)

Zameldowania, wymeldowania oraz saldo migracji w gminie Sieroszewice

Rysunek 5 – Zameldowania, wymeldowania oraz saldo migracji w gminie Sieroszewice

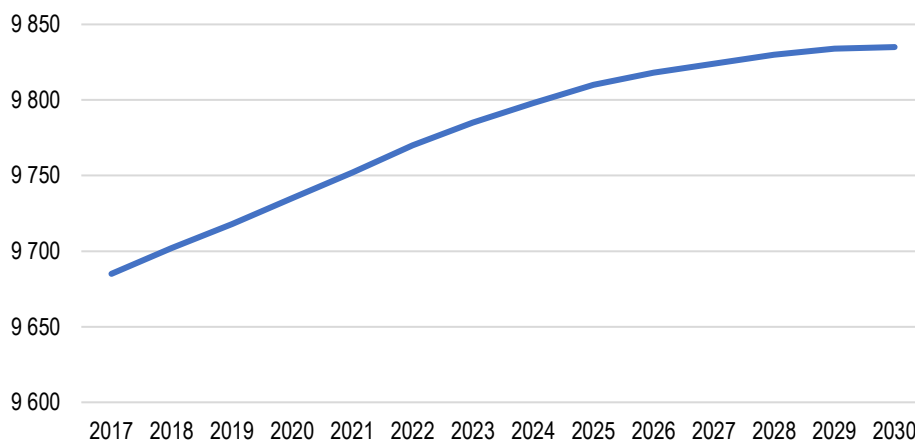
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, Bank Danych Lokalnych, 2020 r.

Prognoza demograficzna

Prognoza demograficzna obejmuje przewidywanie kształtowania się w przyszłości zjawisk i procesów demograficznych, ich kierunków oraz tempa rozwoju, jak również przemian strukturalnych. Przewidywanie przyszłych kierunków zmian procesów demograficznych zawsze jest obciążone dużą niepewnością. Prognozę demograficzną dla gminy Sierszewice oparto na danych Głównego Urzędu Statystycznego z opracowania „Prognoza ludności gmin na lata 2017 – 2030”. Prognoza ta została opracowana w oparciu o długoterminowe założenia Prognozy ludności Polski na lata 2014 – 2050 oraz „Prognozy dla powiatów i miast na prawie powiatu na lata 2014 – 2050”. Prognoza ludności gmin do 2030 r. jako punkt wyjścia przyjmuje stan ludności w dniu 31.12.2016 r. w obowiązującym wówczas podziale administracyjnym. Ze względu na dużą zmienność współczynników demograficznych w czasie w poszczególnych gminach, w GUS podjęto decyzję o skróceniu horyzontu prognozy. Ostatnim rokiem prognozy ludności gmin jest rok 2030, a nie 2050 jak we wspomnianych na wstępie prognozach opracowanych dla kraju, województw i powiatów. Szczegółowe wyniki prognozy ludności (w podziale na ekonomiczne i biologiczne grupy wieku) oraz wartości zdarzeń ruchu naturalnego i wędrownego zostały udostępnione w formie tabel dla poszczególnych gmin oraz tabeli zbiorczej, która umożliwia analizy porównawcze.

Prognozę demograficzną dla gminy Sierszewice przedstawiono w założonym horyzoncie czasowym obejmującym lata 2017-2030. Na podstawie prognozy GUS określono prognozowaną zmianę liczby ludności w latach 2017-2030 w ujęciu procentowym. Następnie uzyskane wartości wskaźników odniesiono do aktualnej liczby ludności na obszarze gminy. Następnie zaprezentowano uzyskane wyniki dotyczące prognozowanej liczby ludności na obszarze gminy w 2030 roku.

Prognozowana zmiana liczby ludności w gminie
Sierszewice

Rysunek 6 – Prognozowana liczba ludności w gminie Sierszewice
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, 2020 r.

	Ogółem	Mężczyźni	Kobiety
Prognozowana liczba ludności w 2030 r.	9835	4951	4884
Zmiana liczby ludności w 2030 r. w stosunku do 2016 r.	+1,7%	+1,5%	+2,0%

Tabela 1 – Prognozowana liczba ludności w gminie Sierszewice
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, 2020 r.

Analizując dane zamieszczone w powyższych tabelach i wykresach należy stwierdzić, iż w badanym okresie perspektywnym, ludność Gminy Sieroszewice zwiększy się średnio o 1,7% w stosunku do stanu ludności w 2016 r. Uwarunkowania demograficzne stanowią istotny argument przemawiający za racjonalizacją polityki przestrzennej. Nowe tereny przeznaczone pod zainwestowanie, przede wszystkim pod zabudowę mieszkaniową, powinny uwzględniać:

- faktyczne zmiany w zakresie przekształceń struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy,
- tendencje w zakresie wzrostu średniej powierzchni mieszkań i potrzebę poprawy warunków zamieszkania w zakładanej perspektywie planistycznej,
- prognozowaną depopulację obszaru gminy.

Określając prognozowaną liczbę ludności w 2050 r. (w perspektywie 30-letniej) bazowano na opracowaniu GUS z 2014 roku „Prognoza ludności na lata 2014-2050”. Prognoza przy założeniu o systematycznym, powolnym wzroście intensywności urodzeń, wobec obserwowanych dynamicznych zmian społeczno-ekonomicznych i kulturowych, mających istotny wpływ na wzorce zachowań demograficznych i migracyjnych. Niniejsza publikacja zawiera założenia i analizę przewidywanych trendów zmian w przebiegu procesów demograficznych (płodności i umieralności), kierunków i rozmiarów ruchów migracyjnych definitywnych oraz wyniki prognozy ludności do 2050 r. sporządzonej na podstawie przyjętych wariantów założeń.

Analizując prognozowane zmiany liczby ludności dla gmin wiejskich oraz podmiejskich w województwie wielkopolskim przyjmuje się, iż dla gminy Sieroszewice w roku 2050 roku, liniowy wzrost liczby ludności w stosunku do stanu obecnego wyniesie 8,6%. Zatem prognozowana liczba ludności w roku 2050 – 10 517 mieszkańców.

Analiza społeczna

Na podstawie danych udostępnionych przez GUS w poniżej tabeli zostały przedstawione dane dotyczące zasobów mieszkaniowych:

Na każdych 1000 mieszkańców przypada 258,9 mieszkań. Jest to wartość znacznie mniejsza od wartości dla województwa wielkopolskiego oraz znacznie mniejsza od średniej dla całej Polski. Powierzchnia użytkowa mieszkań wynosi 262 284 m², co stanowi 5,53% powierzchni użytkowej mieszkań w powiecie ostrowskim.

2019r.	GMINA SIEROSZEWICE
Liczba mieszkań	2 507
Powierzchnia użytkowa mieszkań	262 284
Przeciętna liczba osób na 1 mieszkanie	3,86
Przeciętna powierzchnia użytkowa 1 mieszkania w m ²	104,3
Przeciętna powierzchnia użytkowa w m ² na jedną osobę	27,1
Liczba ludności	9 684

Tabela 2– Zadoby mieszkaniowe w gminie Sieroszewice

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Banku Danych Lokalnych, 2020 r.

Rynek pracy

Udział ludzi w wieku produkcyjnym na rok 2019 wynosi ok. 62,5%. Liczba osób zatrudnionych od roku 1995 wzrosła o około 79 osób. Około 50,6% zatrudnionych w gminie, to mężczyźni. Gmina ma charakter rolniczo-przemysłowy z wysokim poziomem produkcji rolnej i dużą aktywnością gospodarczą. W roku 2018 r. w przemyśle i budownictwie pracowało 43,7% aktywnych zawodowo, w sektorze rolniczym 20,9%, w sektorze usługowym 15,7%, a w sektorze finansowym 1,1%.

W 2019 roku na terenie gminy Sieroszewice funkcjonowało 847 zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej zarejestrowanych w systemie REGON. Do sektora prywatnego należały 823 podmioty gospodarcze, co stanowi 96,8% ogółu zarejestrowanych jednostek. Liczba podmiotów gospodarczych w poszczególnych sekcjach PKD2007 została przedstawiona w poniższej tabeli.

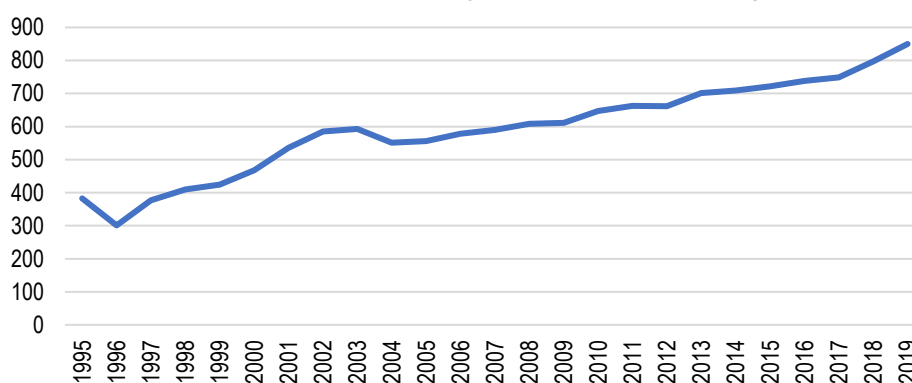
Sekcje PKD2007		liczba podmiotów ogółem	% udział liczby podmiotów w poszczególnych sekcjach
sekcja A	Rolnictwo, leśnictwo, łowiectwo i rybactwo	48	5,6%
sekcja B	Górnictwo i wydobywanie	2	0,2%
sekcja C	Przetwórstwo przemysłowe	103	12,1%
sekcja D	Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz i parę wodną, gorącą wodę i powietrze do układów klimatyzacyjnych	2	0,2%
sekcja E	Dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami oraz działalność związana z rekultywacją	9	1,1%
sekcja F	Budownictwo	173	20,4%
sekcja G	Handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samochodowych, włączając motocykle	231	27,2%
sekcja H	Transport i gospodarka magazynowa	59	6,9%
sekcja I	Działalność związana z zakwaterowaniem i usługami gastronomicznymi	9	1,1%
sekcja J	Informacja i komunikacja	10	1,2%
sekcja K	Działalność finansowa i ubezpieczeniowa	8	0,9%
sekcja L	Działalność związana z obsługą rynku nieruchomości	5	0,6%
sekcja M	Działalność profesjonalna, naukowa i techniczna	31	3,6%
sekcja N	Działalność w zakresie usług administrowania i działalność wspierająca	15	1,8%
sekcja O	Administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne	15	1,8%
sekcja P	Edukacja	22	2,6%
sekcja Q	Opieka zdrowotna i pomoc społeczna	24	2,8%
sekcja R	Działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją	17	2,0%

Sekcje PKD2007		liczba podmiotów	% udział liczby podmiotów
sekcja S i T	Pozostała działalność usługowa; gospodarstwa domowe zatrudniające pracowników; gospodarstwa domowe produkujące wyroby i świadczące usługi na własne potrzeby	64	7,5%
sekcja U	Organizacje i zespoły eksterytorialne	0	0,0%
SUMA:		847	100,0%

Tabela 3 - Podmioty gospodarki narodowej zarejestrowane w rejestrze REGON wg sekcji PKD2007 w 2019 r.
 Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Banku Danych Lokalnych, 2020 r.

Ostatnie lata wykazały wzrost gospodarczy gminy. W ciągu analizowanych lat wzrosła liczba przedsiębiorstw o 467.

Liczba podmiotów gospodarki narodowej

Rysunek 7 – Liczba podmiotów gospodarki narodowej w gminie Sieroszewice
 Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z GUS, 2020 r.

Zatrudnienie i bezrobocie

W 2019 r. w gminie Sieroszewice pracowało 881 osób, z czego 50,6% stanowią mężczyźni. Zmiany w liczbie osób zatrudnionych w latach 1995-2019 przedstawia poniższa tabela.

Liczba osób pracujących w gminie Sieroszewice													
	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
ogółem	649	787	770	670	544	576	568	513	512	537	626	548	613
mężczyźni	231	266	272	225	192	224	178	139	142	162	264	188	213
kobiety	418	521	498	445	352	352	390	374	370	375	362	360	400
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
ogółem	595	667	630	668	740	805	886	870	937	904	897	881	
mężczyźni	213	244	229	259	312	349	416	414	452	427	438	435	
kobiety	382	423	401	409	428	456	470	456	485	477	459	446	

Tabela 4 - Pracujący w gminie wg płci
 Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Banku Danych Lokalnych, 2020 r.

W 2019 r. na terenie gminy Sieroszewice zarejestrowanych było 110 osób bezrobotnych, co stanowi 5,9% bezrobotnych w powiecie ostrowskim. Większą część tej grupy stanowiły kobiety w wysokości 55,3%. Stopa bezrobocia rejestrowanego w gminie wynosiła w 2019 roku 1,9%.

Na poniższej tabeli możemy zaobserwować ciągły spadek bezrobocia.

Bezrobotni zarejestrowani wg płci									
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011
ogółem	791	733	645	514	358	308	445	441	410
mężczyźni	395	348	289	205	110	122	213	200	174
kobiety	396	385	356	309	248	186	232	241	236
	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	
ogółem	438	393	317	239	190	141	112	110	
mężczyźni	192	176	145	95	86	66	45	47	
kobiety	246	217	172	144	104	75	67	63	

Tabela 5 - Liczba osób bezrobotnych w gminie Sieroszewice

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych z Banku Danych Lokalnych, 2020 r.

Mieszkalnictwo

W gminie Sieroszewice dominuje mieszkalnictwo w zabudowie mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zagrodowej. W 2019 roku liczba lokali mieszkalnych w gminie wynosiła 2507 mieszkań, znajdujących się w 2288 budynkach. Od roku 1995 liczba mieszkań wzrosła o 455. Liczba budynków mieszkalnych wielorodzinnych wynosi 77.

Kultura

Na terenie gminy działa Muzeum Ziemi Ołobockiej, Gminny Ośrodek Kultury Sieroszewice, Gminna Biblioteka Publiczna w Sieroszewicach oraz 3 filie biblioteczne w: Ołoboku, Strzyżewie, Wielowci. Stan księgozbioru na koniec 2018 wynosił 43 393 woluminów.

Do działalności kulturalnej włączają się aktywnie szkoły podstawowe, samorządy wiejskie, organizacje społeczne, takie jak: Koło Gospodyń Wiejskich, Ochotnicza Straż Pożarna. Na terenie gminy działa Gminna Orkiestra Dęta „Ołobok” oraz Zespół Pieśni i Tańca „Ołobok”.

W Gminnym Ośrodku Kultury organizowane są wystawy, koncerty, zajęcia dla dzieci, konkursy oraz festiwale. Ponadto gmina należy do Stowarzyszenia LGD „Długosz Królewski”, w ramach którego każdego roku odbywa się festiwal smaków., w którym aktywny udział biorą Koła Gospodyń Wiejskich.

Analiza ekonomiczna

Wydatki

Suma wydatków z budżetu gminy Sieroszewice wyniosła w 2019 roku 43,97 mln złotych, co daje 4,5 tysiące złotych w przeliczeniu na jednego mieszkańca. Wzrost wydatków w porównaniu do roku poprzedniego wynosi 2%.

Największa część budżetu gminy została przeznaczona na:

- oświatę i wychowanie (31,8%),
- rodzinę (30,2%),
- administrację publiczną (9,8%).

Wydatki inwestycyjne stanowiły 3,8 mln złotych, czyli 8,7% wydatków ogółem.

Dochody

Suma dochodów do budżetu gminy Sieroszewice wyniosła w 2019 roku 44,65 mln złotych, co daje 4,6 tysiące złotych w przeliczeniu na jednego mieszkańca. Oznacza to wzrost dochodów o 14,9% w porównaniu do roku 2018.

Największa część dochodów wygenerował dział tj.:

- różne rozliczenia (33,5%),
- rodzina (29,5%),
- dochody od osób prawnych, fizycznych i od innych jednostek (24,6%).

W budżecie gminy Sieroszewice wpływy z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych wynosiły 695,84 złotych na mieszkańca, natomiast dochód z tytułu podatków dochodowych od osób prawnych wynosił 0,88 złotych na mieszkańca.

Analiza środowiskowa

Ukształtowanie i rzeźba terenu

Powierzchnia terenu gminy jest dość urozmaicona, co wynika z dużej zmienności i wielości form terenu. Wysokości bezwzględne kształtują się na poziomie od około 108 m n.p.m. w rejonie ujścia Ołoboku do Prozny do 185 m n.p.m. w rejonie Strzyżewa usytuowanego u podnóża Wzgórz Ostrzeszowskich. Tutaj też występują największe deniwelacje terenu. Generalnie w ukształtowaniu powierzchni terenu wyróżnić można formy powstałe w zasięgu zlodowacenia środkowopolskiego jako formy akumulacji lodowcowej i rzeczno – lodowcowej zdenudowane. Przez teren gminy Sieroszewice przebiegają działy wodne IV i V rzędu. Na terenie gminy występują licznie formy antropogeniczne - wyrobiska po eksploatacji surowca mineralnego.

Porównanie struktury użytkowania gruntów wskazuje na rolniczy charakter gminy. Poziom lesistości jest o 0,6 % poniżej średniej w skali kraju, wyższy jest natomiast od średniej lesistości powiatu ostrowskiego (28,2 %) oraz województwa wielkopolskiego (25,8 %) (Rocznik Województwo Wielkopolskie. 2019 Podregiony-powiaty-gminy). Udział procentowy powierzchni gruntów zabudowanych i zurbanizowanych świadczy, iż niewielka część gminy została przekształcona.

Pozostałe tereny są wolne od zabudowy, utwardzeń i przekształceń. Można wnioskować, iż gmina posiada duże rezerwy terenowe do potencjalnego zainwestowania.

Obszar gminy znajduje się w zasięgu trzech Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Na terenach gminy znajdują się ujęcia wody z utworów czwartorzędowych w następujących miejscowościach: Sieroszewice, Namysłaki, Psary, Strzyżew i Biernacice.

Występujące typy i rodzaje gleb związane są z budową geologiczną i geomorfologiczną. Gleby na terenie gminy wytworzyły się z macierzystych utworów czwartorzędowych pokrywających jej obszar, pochodzących z okresu recesji zlodowacenia i późniejszych okresów. Gmina Sieroszewice charakteryzuje się występowaniem słabych gleb z punktu widzenia ich rolniczej przydatności. Najlepsze gleby klasy IIIa, IIIb brunatne, bielcowe, lokalnie czarne ziemie i mady, wytworzone z glin lekkich na glinach średnich, występują w zachodniej części gminy. Ich powierzchnia to niecałe 2% ogólnej powierzchni gminy. Gleby średniej jakości, tych samych typów, ale wykształcone z piasków gliniastych na glinach, klasy IVa i IVb, rozrzucone są po obszarze całej gminy. Zajmują około 22% powierzchni gminy.

Pod względem przydatności rolniczej zdecydowanie dominują niskie kompleksy: 6 – żytni bardzo słaby – 41% i żytni słaby – 34%. W dolinach rzecznych, na glebach torfowych i murszastych, występują trwale użytki zielone mało przydatne dla rolnictwa. Zaliczone są do użytków zielonych średnich 2z oraz słabych i bardzo słabych 3z. Stosunki wodne właściwe dla użytków zielonych, miejscami nadmiernie uwilgotnione. Niewskazana zmiana użytkowania.

Obszar gminy zaliczony jest do regionu intensywnej produkcji rolniczej. Nowa zabudowa mieszkaniowa i inna powinna być koncentrowana w pobliżu terenów już zainwestowanych. Ponadto na cele inwestycyjne powinny być wykorzystywane tereny słabych gleb.

Obszary i obiekty prawnie chronione

Na terenie gminy Sieroszewice występują obszary i obiekty przyrodnicze prawnie chronione, wyznaczone na podstawie ustawy z 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2020, poz. 55 ze zm.).

- Rezerwat przyrody „Majówka” - leśny,
- Rezerwat przyrody „Niwa” - leśny,
- Obszar chronionego krajobrazu „Dolina Prosný”,
- Pomniki przyrody,
- Parki podworskie.

Na obszarze Gminy Sieroszewice pomniki przyrody to piękne aleje przydrożne: lipowa w Sieroszewicach, brzoza w Masanowie, dębowa w Raduchowie, gdzie znajduje się wiele poników przyrody.

Na terenie gminy Sieroszewice i poza gminą znajduje się szereg obszarów chronionych. Dodatkowo na tym obszarze bardzo dużą powierzchnię zajmują tereny leśne jak i wykorzystywane na potrzeby rolnictwa. Wszystko to sprawia, że gmina ma nie tylko wyjątkowe walory przyrodnicze, ale też praktycznie cała jej powierzchnia wchodzi w skład krajowej sieci korytarzy ekologicznych. Jedynie niewielkie jej fragmenty nie wchodzi w skład sieci korytarzy ekologicznych.

Stan i funkcjonowanie środowiska przyrodniczego jest podstawowym elementem określającym jakość życia mieszkańców.

W celu właściwego gospodarowania zasobami przyrody zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju przyjętą przez Sejm RP w polityce ekologicznej państwa, a w rezultacie dążenie do poprawy jakości życia (określa to deklaracja zawarta w Europejskiej karcie zagospodarowania i planowania

przestrzennego) przedstawia się w studium identyfikację najważniejszych uwarunkowań przyrodniczych (zagrożeń i walorów), a także możliwości ich wykorzystania dla rozwoju różnorodnych funkcji.

Z przeprowadzonej analizy środowiska przyrodniczego wynika, że:

- środowisko gminy wolne jest od dużych zagrożeń i obciążeń środowiska – relatywnie niski stopień skażeń i uciążliwości,
- gmina posiada korzystne warunki agroekologiczne,
- gmina jest stosunkowo uboga w zasoby przyrodnicze – niska lesistość i uboga sieć hydrograficzna.

Wnioski wynikające z analiz poprzedzających przeprowadzenie bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę

Prognozy demograficzne wykazują, iż liczba ludności w gminie wzrośnie. Zakłada się, iż w przeciągu 30 lat liczba populacji wzrośnie o ok. 8,6%. Trend zwiększającej się liczby ludności jest zatem odzwierciedleniem sytuacji ogólnopolskiej w gminach o podobnych uwarunkowaniach. Struktura wieku ludności w gminie wskazuje na trend starzenia się społeczeństwa.

W ostatnich latach w gminie obserwuje się wzrost liczby przedsiębiorstw, znaczny spadek bezrobocia.

Przeprowadzone analizy demograficzne, społeczne, ekonomiczne i środowiskowe są materiałem wyjściowym, w oparciu o który należy wskazać zapotrzebowanie na tereny inwestycyjne. Stan istniejący oraz prognozowany, a także przyjęte wskaźniki są podstawą do opracowania bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę

Aby obliczyć chłonność terenów przeznaczonych pod zabudowę rozpoznano obecną strukturę zagospodarowania terenów w oparciu o funkcje w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Cały obszar gminy pokryty jest miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego. Poniższy wykaz prezentuje w formie tabel bilans powierzchni użytkowania terenów w podziale na funkcje w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km ²]	[ha]	[%]
BIERNIACICE	Powierzchnia całkowita obrębu	2,54	254,24	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,12	11,77	4,63%
	Powierzchnia zainwestowana	0,07	7,43	2,92%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowa [MN]	0,001	0,66	0,26%
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowo-usługowa [PU]	0	0	0,00%
	Funkcja rolnicza [R]	0	0	0,00%
	Infrastruktura techniczna	0,10	10,26	4,04%
	inne	0,001	0,85	0,33%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
BILCZEW	Powierzchnia całkowita obrębu	3,31	330,73	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,004	0,38	0,11%
	Powierzchnia zainwestowana	0,03	3,35	1,01%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 Analizy i bilans terenów

	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowa [MN]	0,00	0,38	0,11%
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowo-usługowa [PU]	0	0	0,00%
	Funkcja rolnicza [R]	0	0	0,00%
	Infrastruktura techniczna	0	0	0,00%
	inne	0	0	0,00%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
KANIA	Powierzchnia całkowita obrębu	2,87	286,54	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,05	5,37	1,87%
	Powierzchnia zainwestowana	0	0	0,00%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%
	Funkcja rolnicza [R]	0	0	0,00%
	Infrastruktura techniczna	0	0	0,00%
	inne	0	0	0,00%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
LATOWICE	Powierzchnia całkowita obrębu	9,61	961,00	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,25	24,72	2,57%
	Powierzchnia zainwestowana	0,45	45,01	4,68%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni [WZ.RL, RL]	0,16	15,53	1,62%
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0,02	1,9	0,20%
	Funkcja usługowa [U]	0,01	1,18	0,12%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%
Funkcja rolnicza [R]	0,02	2,36	0,25%	

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 Analizy i bilans terenów

	Infrastruktura techniczna	0,01	0,87	0,09%
	inne	0,03	2,88	0,30%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
MASANÓW	Powierzchnia całkowita obrębu	9,28	928,14	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,15	15,36	1,65%
	Powierzchnia zainwestowana	0,38	38,27	4,12%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0,42	0,05%
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0,01	1,23	0,13%
	Funkcja usługowa [U, UT]	0,04	4,17	0,45%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%
	Funkcja rolnicza [R]	0,09	9,14	0,99%
	Infrastruktura techniczna	0,01	0,63	0,07%
	inne	0	0,14	0,01%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
OŁOBOK	Powierzchnia całkowita obrębu	7,66	766,17	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,02	1,9	0,25%
	Powierzchnia zainwestowana	0,31	31,37	4,09%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni [Ls]	0	0,4	0,05%
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowa [U]	0,01	0,54	0,07%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%
	Funkcja rolnicza [R]	0	0	0,00%
	Infrastruktura techniczna	0	0,05	0,01%
	inne	0,01	0,92	0,12%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
PARCZEW	Powierzchnia całkowita obrębu	10,43	1042,94	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,41	41,39	3,97%
	Powierzchnia zainwestowana	0,45	44,6	4,28%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 Analizy i bilans terenów

	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0	0,00%	
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0,03	2,54	0,24%	
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%	
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U, MN.U, MN.UR]	0,02	1,56	0,15%	
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%	
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%	
	Funkcja rolnicza [R]	0,17	16,9	1,62%	
	Infrastruktura techniczna	0,2	20,26	1,94%	
	inne	0	0,14	0,01%	
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]	
PSARY	Powierzchnia całkowita obrębu	7,90	790,32	100,00%	
	Powierzchnia pokrycia planami	0,09	9,48	1,20%	
	Powierzchnia zainwestowana	0,23	23,2	2,94%	
	Tereny specjalne	0	0	0,00%	
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP				
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0	0,00%	
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0	0,41	0,05%	
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%	
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%	
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%	
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%	
	Funkcja rolnicza [R]	0	0	0,00%	
	Infrastruktura techniczna	0	0	0,00%	
	inne	0,09	9,07	1,15%	
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]	
RADUCHÓW	Powierzchnia całkowita obrębu	3,76	376,43	100,00%	
	Powierzchnia pokrycia planami	0	0	0,00%	
	Powierzchnia zainwestowana	0,07	6,8	1,81%	
	Tereny specjalne	0	0	0,00%	
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP				
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0	0,00%	
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0	0	0,00%	
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%	
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%	
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%	
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%	
	Funkcja rolnicza [R]	0	0	0,00%	

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 Analizy i bilans terenów

	Infrastruktura techniczna	0	0	0,00%	
	inne	0,01	1,13	0,00%	
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]	
ROSOSZYCA	Powierzchnia całkowita obrębu	15,92	1592,32	100,00%	
	Powierzchnia pokrycia planami	0,22	21,59	1,36%	
	Powierzchnia zainwestowana	0,48	47,8	3,00%	
	Tereny specjalne	0	0	0,00%	
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP				
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0,02	1,71	0,11%	
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0	0,49	0,03%	
	Funkcja usługowa [U]	0,02	2,22	0,14%	
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U, MN.R]	0,05	4,7	0,30%	
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%	
	Funkcja usługowo - przemysłowa [P.U]	0,02	1,72	0,11%	
	Funkcja rolnicza [R]	0,05	5,39	0,34%	
	Infrastruktura techniczna	0	0,01	0,00%	
	inne	0,05	5,35	0,34%	
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]	
SIEROSZEWICE	Powierzchnia całkowita obrębu	8,97	896,93	100,00%	
	Powierzchnia pokrycia planami	0,13	12,62	1,41%	
	Powierzchnia zainwestowana	0	0	0,00%	
	Tereny specjalne	0	0	0,00%	
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP				
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0,01	0,65	0,07%	
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0,02	1,66	0,18%	
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%	
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%	
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%	
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%	
	Funkcja rolnicza [R]	0,1	9,53	1,06%	
	Infrastruktura techniczna	0,1	0,54	0,06%	
inne	0	0,24	0,03%		
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]	
SŁAWIN	Powierzchnia całkowita obrębu	5,66	565,89	100,00%	
	Powierzchnia pokrycia planami	0,02	2,23	0,39%	
	Powierzchnia zainwestowana	0,17	16,58	2,93%	
	Tereny specjalne	0	0	0,00%	
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP				

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 Analizy i bilans terenów

	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowa [U]	0	0	0,00%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%
	Funkcja rolnicza [R]	0,01	0,55	0,10%
	Infrastruktura techniczna	0	0,05	0,01%
	inne	0,02	1,63	0,29%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
STRZYŻEW	Powierzchnia całkowita obrębu	17,82	1781,71	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,48	47,51	2,67%
	Powierzchnia zainwestowana	0,57	56,72	3,18%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0,01	1,1	0,06%
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0,02	1,72	0,10%
	Funkcja usługowa [U, UR]	0,03	3,5	0,20%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0,38	0,02%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%
	Funkcja rolnicza [R]	0,12	11,74	0,66%
	Infrastruktura techniczna	0,29	29,05	1,63%
	inne	0	0,03	0,00%
OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km²]	[ha]	[%]
WIELOWIEŚ	Powierzchnia całkowita obrębu	48,15	4815,30	100,00%
	Powierzchnia pokrycia planami	0,45	44,51	0,92%
	Powierzchnia zainwestowana	0,59	59,08	1,25%
	Tereny specjalne	0	0	0,00%
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP			
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0,22	21,71	0,45%
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0,02	1,73	0,04%
	Funkcja usługowa [U]	0,01	0,74	0,02%
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0,5	0,01%
	Funkcja rolnicza [R]	0,19	19,13	0,40%

Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Sieroszewice
 Analizy i bilans terenów

OBRĘB	POWIERZCHNIA	[km ²]	[ha]	[%]	
		Infrastruktura techniczna	0,01	0,61	0,01%
	inne	0	0,05	0,00%	
ZAMOŚĆ	Powierzchnia całkowita obrębu	9,30	930,30	100,00%	
	Powierzchnia pokrycia planami	0,08	8,18	0,88%	
	Powierzchnia zainwestowana	0,3	30,08	3,23%	
	Tereny specjalne	0	0	0,00%	
	PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP				
	Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni	0,02	1,74	0,19%	
	Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]	0,01	0,67	0,07%	
	Funkcja usługowa [U, UR]	0,06	5,77	0,62%	
	Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]	0	0	0,00%	
	Funkcja przemysłowa [P]	0	0	0,00%	
	Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]	0	0	0,00%	
	Funkcja rolnicza [R]	0	0	0,00%	
	Infrastruktura techniczna	0	0	0,00%	
	inne	0	0	0,00%	

Tabela 6 - wykaz terenów z podziałem na funkcje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz obręby ewidencyjne (wsie) 2019 r
 Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

Gmina Sieroszewice	POWIERZCHNIA	[km ²]	[ha]	[%]
	Powierzchnia całkowita		163,17	16317
Powierzchnia pokrycia planami		2,43	243,13	1,49%
Powierzchnia zainwestowana		4,03	402,86	2,47%
Tereny specjalne		0	0	0,00%
PRZEZNACZENIE TERENÓW W MPZP				
Tereny lasów, zadrzewień i innych form zieleni		0,43	43,26	0,27%
Funkcja mieszkaniowa [MN, MW, RM]		0,13	13,39	0,08%
Funkcja usługowa [U]		0,18	18,12	0,11%
Funkcja mieszkaniowo - usługowa [MN/U, MW/U]		0,07	6,64	0,04%
Funkcja przemysłowa [P]		0,00	0	0,00%
Funkcja usługowo - przemysłowa [U/P]		0,02	2,22	0,01%
Funkcja rolnicza [R]		0,75	74,74	0,46%
Infrastruktura techniczna, komunikacja		0,62	62,33	0,38%
inne		0,22	22,43	0,14%

Tabela 7 - wykaz terenów z podziałem na funkcje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na obszarze i gminy Sieroszewice - 2019 r
 Źródło: Urząd Gminy Sieroszewice

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę wynikające z warunków mieszkaniowych w gminie Sieroszewice

Deficyt ilości powierzchni użytkowej mieszkań w Sieroszewicach, określony na podstawie przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania na osobę, mniejszej od wskaźników w różnych jednostkach terytorialnych, wynosi obecnie od 15,5 do 124,9 tysięcy m². W poniższej tabeli podano w kol. 2, w odpowiednich wierszach – powierzchnię użytkową mieszkań w gminie: faktyczną z 2019 r. oraz teoretyczną, odpowiadającą poziomowi wskaźnika przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania na osobę w innych jednostkach terytorialnych. (teoretyczna powierzchnia użytkowa mieszkań = wskaźnik dla określonej jednostki terytorialnej x liczba mieszkańców gminy Sieroszewice w 2019 r.). Natomiast w kol. 3 pokazano obecny deficyt ilości powierzchni użytkowej mieszkań w Sieroszewicach, wynikający z różnic pomiędzy teoretyczną, a faktyczną powierzchnią użytkową mieszkań.

Obszar gminy zamieszkuje 9684

ROK 2019		
Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na osobę	Powierzchnia użytkowa mieszkań w Sieroszewicach odpowiadająca wskaźnikom w kol. 1	Deficyt powierzchni użytkowej mieszkań w Sieroszewicach
m ²	m ²	m ²
27,1 (wskaźnik dla Sieroszewic)	262 436	x
30,2 (wskaźnik dla Ostrowa Wielkopolskiego)	292 457	30 020
29,2 (wskaźnik dla woj. wielkopolskiego)	282 773	20 336
28,7 (wskaźnik dla Polski)	277 931	15 494
29,4 (wskaźnik dla pow. ostrowskiego)	284 710	22 273
32,1 (wskaźnik dla Poznania)	310 856	48 420
32,8 (wskaźnik dla Warszawy)	317 635	55 199
36,4 (wskaźnik dla Wrocławia)	352 498	90 061
40,0 (wskaźnik na poziomie europejskim)	387 360	124 924

Tabela 8- Deficyt powierzchni użytkowej mieszkań w gminie Sieroszewice w 2019 r. wynikający z nieodpowiednich warunków mieszkaniowych
 Źródło: opracowanie własne

Przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na osobę w Sieroszewicach jest mniejsza od wskaźnika na poziomie powiatu ostrowskiego, województwa wielkopolskiego oraz pozostałych podanych wskaźników. W stosunku do standardu europejskiego, przeciętna powierzchnia użytkowa mieszkania na osobę w gminie Sieroszewice jest mniejsza aż o 12,9 m². Deficyt powierzchni użytkowej mieszkań w stosunku do teoretycznej ilości powierzchni użytkowej spełniającej standardy europejskie wynosi obecnie około 124,9 tysięcy m².

Deficyt liczby mieszkań w horyzoncie 20 lat, z uwzględnieniem prognoz demograficznych

Pożądana liczba mieszkań na 1000 mieszkańców, niezbędna do osiągnięcia pod tym względem poziomu europejskiego, będzie wzrastać wraz z prognozowanym wzrostem liczby ludności w gminie. W perspektywie 20 lat, przy przewidywanej w 2040r. liczbie mieszkańców gminy, tak określona wielkość zasobu mieszkaniowego powinna wynosić 5 tysięcy mieszkań, a więc o 2512 mieszkań więcej niż obecnie.

Wyszczególnienie	Rok		Zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową do 2040r. (wynikające z wielkości zasobu mieszkaniowego)	
	2019	2040		
liczba mieszkań na 1000 mieszkańców	259	507		
liczba mieszkańców (tys. osób)	9684	9945		
liczba mieszkań	2 507	5 019	liczba mieszkań ^a	2512
			ilość powierzchni użytkowej ^b	262 755m ²

a - po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek

b - po zaokrągleniu do pełnych tysięcy

Tabela 9- Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w perspektywie 20 lat (2040r.), wynikające z wielkości zasobu mieszkaniowego

Oznacza to, że w każdym roku w tym okresie zasób mieszkaniowy powinien zwiększać się o około 125 mieszkań. Uwzględniając dotychczasowe tendencje rozwoju zabudowy mieszkaniowej w gminie, wyrażające się średnią powierzchnią użytkową mieszkań (104,6m²), ilość łącznej powierzchni użytkowej nowej zabudowy mieszkaniowej wynosi 262 755m².

MAKSYMALNE ZAPOTRZEBOWANIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ MIESZKANIOWĄ

Pożądana łączna ilość powierzchni użytkowej mieszkań, niezbędna do osiągnięcia standardu europejskiego pod względem przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania na osobę będzie wzrastać wraz z prognozowanym wzrostem liczby mieszkańców. W perspektywie 20. lat, łączna powierzchnia użytkowa mieszkań gwarantująca osiągnięcie poziomu europejskiego pod względem przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania na osobę, powinna wynosić 397800 m², a więc o ponad 135364 m² więcej niż obecnie.

Wyszczególnienie	Lata		Zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową do 2040r. (wynikające z jakości warunków mieszkaniowych)	
	2019	2040		
przeciętna pow. użytkowa mieszkania na 1 osobę	27	40		
liczba mieszkańców (osoby)	9684	9945		
powierzchnia użytkowa mieszkań	262 436	397 800	ilość pow. użytkowej	135 364
ilość powierzchni użytkowej z uwzględnieniem ubytków pow. użytkowej (5%) ^{a, b}				142 132

^a - po zaokrągleniu do pełnych setek

^b - jak wynika z danych statystycznych, wzrost łącznej powierzchni użytkowej w ciągu roku jest mniejszy o około 5% od powierzchni użytkowej mieszkań oddawanych do użytku

Tabela 10- Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w perspektywie 20 lat (2040r.), wynikające z warunków mieszkaniowych

Dotychczasowe tempo zmian w zakresie przeciętnej powierzchni użytkowej mieszkania na osobę w Sieroszewicach, powinno zwiększyć się do poziomu co najmniej 0,4 m² w ciągu roku (co w perspektywie 20 lat daje wzrost wskaźnika do 35,1 m² na osobę – biorąc pod uwagę prognozowaną liczbę mieszkańców w 2040r.) . Oznacza to, że prawdopodobnie najkrótszym okresem, w którym możliwe będzie osiągnięcie wskaźnika na poziomie europejskim (przy większej dynamice zmian w zakresie powierzchni użytkowej mieszkań) lub na poziomie zbliżonym do standardu europejskiego jest 20 lat.

W związku z niepewnością procesów rozwojowych (1% rocznie w 20. Letniej perspektywie) oraz niepewnością co do tendencji demograficznych, zapotrzebowanie to zwiększa się o 20%. Niepewność ta wynika również z prawdopodobnego niewykorzystania pod zabudowę niektórych terenów

przeznaczonych pod zabudowę w planach miejscowych (w związku z tym, teoretyczna chłonność terenów pod zabudowę w planach miejscowych w rzeczywistości będzie mniejsza [chłonność – możliwość lokalizacji w ich obrębie zabudowy mieszkaniowej jest jednak, zgodnie z przepisami, uwzględniona w bilansie terenów]).

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w perspektywie 20 lat	powierzchnia użytkowa
Maksymalne zapotrzebowanie wynikające z analiz	142 132
po zwiększeniu 30%	
MAKSYMALNE ZAPOTRZEBOWANIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ MIESZKANIOWĄ^a	184 771

^a - po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek

Tabela 11- Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę mieszkaniową w perspektywie 20 lat wynikające z analiz oraz po zwiększeniu zapotrzebowania o 30% w związku z niepewnością procesów rozwojowych

1.1. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę usługową

Wielkość maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę o funkcji usługowej, w tym handlowej, określa się przy wzięciu pod uwagę dotychczasowych tendencji w zakresie rozwoju budownictwa tego rodzaju w ubiegłym dziesięcioleciu oraz z uwzględnieniem innych uwarunkowań, wpływających na prawdopodobne zapotrzebowanie na nową zabudowę usługową w perspektywie 20 lat.

W latach 2006 - 2015 ilość nowej powierzchni użytkowej budynków usługowych (dane z GUS BDL) wyniosła 7,1 tys. m², w tym budynków handlowo-usługowych – 2,3 tys. m², hoteli – 1,7 tys. m² i budynków usług publicznych – 3,2 tys. m², nie odbiegając istotnie w tym zakresie od tej sytuacji w innych ośrodkach. Zakładając utrzymanie się tego trendu w perspektywie 20 lat, nowa powierzchnia zabudowy usługowej wyniesie w tym okresie łącznie 14,6 tys. m².

Ze względu na rozwój usług handlu w ubiegłych latach, zapotrzebowanie na nową zabudowę o funkcji handlowej będzie się stopniowo zmniejszać, choć - jak wynika z branżowych analiz - nasycenie powierzchnią handlową, w tym nowoczesną, jest w Sieroszewicach nadal na dość niskim poziomie w porównaniu z innymi gminami podobnej wielkości w Polsce i istnieją w związku z tym potencjalne szanse na zwiększenie nowych powierzchni sprzedaży.

Pod względem pozostałych rodzajów usług w tym o funkcji usługowo-produkcyjnej i usługowo-magazynowej, a w pewnym stopniu także na powierzchnię biurową i hoteli zakłada się wzrost zapotrzebowania.

Zapotrzebowanie na nową powierzchnię użytkową zabudowy usługowej będzie związane również z potrzebami inwestycyjnymi w zakresie usług publicznych (m.in. obiekty sportu i kultury, a także oświaty) Przyjmuje się w związku z powyższym, zakładając utrzymanie dotychczasowego trendu w zakresie rozwoju zabudowy usługowej (pod względem łącznej ilości powierzchni użytkowej tej zabudowy) w okresie 20 lat - jako maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę usługową różnego rodzaju o łącznej powierzchni użytkowej w ilości 14,2 tys. m². Po zwiększeniu zapotrzebowania o 2,5% w związku z niepewnością procesów rozwojowych, przyjmuje się do dalszych analiz maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę o funkcji usługowej w ilości powierzchni użytkowej = 14,5 tys. m² w perspektywie 20 lat. Skalę dopuszczalnego zwiększenia zapotrzebowania zmniejszono do jedynie 2,5%, mając na uwadze, że wpływ na ilość powierzchni użytkowej zabudowy handlowo-usługowej w minionym dziesięcioleciu miały duże inwestycje w tym zakresie.

Na wielkość zapotrzebowania nie wpłyną istotnie procesy demograficzne.

1.2. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę produkcyjno-magazynową

Wielkość maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę produkcyjną i magazynową (budynki przemysłowe, zbiorniki, silosy i budynki magazynowe) określa się, biorąc pod uwagę sytuację ekonomiczną gminy oraz konieczność zróżnicowania bazy ekonomicznej, w tym rozwoju przedsiębiorczości mieszkańców, wzrostu dochodów budżetu gminy oraz sprostania konkurencji miast w otoczeniu, jako ośrodków miejsc pracy.

Konieczność rozwoju gospodarczego gminy powinno być jednym z głównych celów.

Zapotrzebowanie na nową zabudowę produkcyjno-magazynową wynika z konieczności aktywizacji i zróżnicowania bazy ekonomicznej gminy, stworzenia możliwości rozwoju miejsc pracy w mieście - dla mieszkańców, znajdujących obecnie zatrudnienie w innych konkurencyjnych ośrodkach w otoczeniu sub- i regionalnym. Rozwój bazy gospodarczej jest również niezbędny ze względów finansowych (wzrost wpływów do budżetu gminy z różnego typu podatków związanych z działalnością gospodarczą, w tym związanych z zabudową [dochodowe, od nieruchomości]).

Pobudzenie rynku pracy w gminie w sposób oczywisty wiązać się będzie ze zwiększonym zapotrzebowaniem na nową zabudowę produkcyjno-magazynową.

Dotychczas, jak wynika z analiz dotyczących ruchu budowlanego w Sieroszewicach i w ośrodkach w otoczeniu sub- i regionalnym w ubiegłym 10-leciu, liczba i powierzchnia użytkowa budynków przemysłowych i magazynowych (oddanych do użytkowania i rozbudowanych) była zdecydowanie mniejsza w porównaniu z tymi ośrodkami.

Miejscowość	Nowa powierzchnia użytkowa (PU) budynków przemysłowych i magazynowych w latach 2006-2015	Różnica między nową pu budynków przemysłowych i magazynowych w gm. Sieroszewice w innych miastach	Dynamika wzrostu nowej powierzchni użytkowej (Sieroszewice = 100)
	m ²	m ²	m ²
1	2	3	4
Sieroszewice	3 830	x	100
Poznań	391561	-387 731	10224
Kalisz	134800	-130 970	3520
Ostrów Wielkopolski (1)	85003	-81 173	2219
Ostrów Wielkopolski (2)	30805	-26 975	804
Pleszew	60591	-56 761	1582
Krotoszyn	97295	-93 465	2540
Jarocin	92243	-88 413	2408

Tabela 1- Nowa powierzchnia użytkowa budynków przemysłowych i magazynowych oddanych do użytkowania i rozbudowanych w Sieroszewicach i w wybranych ośrodkach w okresie 2006-2015

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS

W celu dokonania określenia maksymalnego zapotrzebowania na zabudowę produkcyjną i produkcyjno-magazynową porównano dotychczasowe zapotrzebowanie z udziałem nowej powierzchni użytkowej budynków w gminie Sieroszewice w nowej powierzchni użytkowej wszystkich budynków w powiecie ostrowskim w podziale na rodzaje budynków niemieszkalnych oraz w porównaniu z prognozowanym wzrostem gospodarczym Polski.

Niezbędne zwiększenie dynamiki rozwoju działalności gospodarczych, wymagać będzie większych inwestycji budowlanych w zakresie budynków przemysłowych i magazynowych.

Udział nowej powierzchni użytkowej budynków ^a w okresie 2006-2015 w gminie Sieroszewice w nowej powierzchni użytkowej tych budynków w powiecie ostrowskim			
ogółem (wszystkie rodzaje budynków)	budynków niemieszkalnych ^b	przemysłowo-magazynowych	handlowo-usługowych i biurowych
3,4	4,1	1,2	4,9

a Powierzchnia użytkowa nowych budynków oddanych do użytkowania w okresie 2006-2015 oraz budynków rozbudowywanych w tym okresie. b Budynki niemieszkalne obejmują również budynki zbiorowego zamieszkania.

Tabela 2- Udział nowej powierzchni użytkowej budynków w Sieroszewicach w nowej powierzchni użytkowej wszystkich budynków w powiecie ostrowskim w podziale na rodzaje budynków niemieszkalnych.

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS.

Powierzchnia użytkowa (m²)			
W okresie 2006-2015	W dziesięcioleciu w perspektywie 20 lat		
	Wariant 1 ^a	Wariant 2 ^b	Wariant 3 ^c
3 830	4 260		
maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę w ciągu 20 lat			
po zwiększeniu o 10%			
MAKSYMALNE ZAPOTRZEBOWANIE NA NOWĄ ZABUDOWĘ PRODUKCYJNO-MAGAZYNOWĄ ^d			

^a wariant 1 – na podstawie sumy nowej powierzchni użytkowej zabudowy przemysłowo-magazynowej pomnożonej przez średni jej wzrost na przestrzeni lat 2005-2015, ^b wariant 2 – wzrost nowej zabudowy przemysłowej i magazynowej na przestrzeni kolejnych 10 lat przy użyciu średniego wskaźnika PKB z lat 2005-2015, ^c wariant 3 - średnia z ilości powierzchni użytkowej w wariantach 1 i 2, ^d po zaokrągleniu do pełnych dziesiątek tysięcy w dół

Tabela 3- Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę o funkcji produkcyjno-magazynowej w perspektywie 20 lat według wariantowych analiz oraz po zwiększeniu zapotrzebowania w związku z niepewnością procesów rozwojowych

Mając na uwadze powyższe przyjmuje się do dalszych analiz maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę o funkcji produkcyjno-magazynowej w ilości powierzchni użytkowej = m² w perspektywie 20 lat.

Zapotrzebowanie na nową zabudowę produkcyjno-magazynową (dające się zrealizować) w perspektywie 20 lat, zwiększono o 10% (mając na uwadze ograniczone możliwości lokalizacyjne) w związku z niepewnością procesów rozwojowych.

1.3. Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę - PODSUMOWANIE

Z powyższej analizy oszacowano maksymalne zapotrzebowanie z uwzględnieniem dotychczasowego rozwoju w okresie ostatnich 10 lat oraz prognoz rozwoju gminy.

Po zwiększeniu zapotrzebowania ze względu na niepewność procesów rozwojowych w 20-letniej perspektywie (o 2,5% w przypadku zabudowy usługowej, 10% dla zabudowy produkcyjno-magazynowej i 30% dla zabudowy mieszkaniowej [o niespełna 15% w odniesieniu do zabudowy, bez podziału na jej funkcje]), maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę, bez względu na jej funkcje, określa się w ilości powierzchni użytkowej.

Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę w perspektywie 20 lat	Wynikające z analiz	Zwiększenie zapotrzebowania (%)	Po zwiększeniu zapotrzebowania
	powierzchnia użytkowa (m ²)		Powierzchnia użytkowa (m ²)
zabudowa mieszkaniowa	142 132	30%	184 771
zabudowa usługowa	14 190	2,5%	14 545
zabudowa produkcyjno-magazynowa		10%	
RAZEM		x	

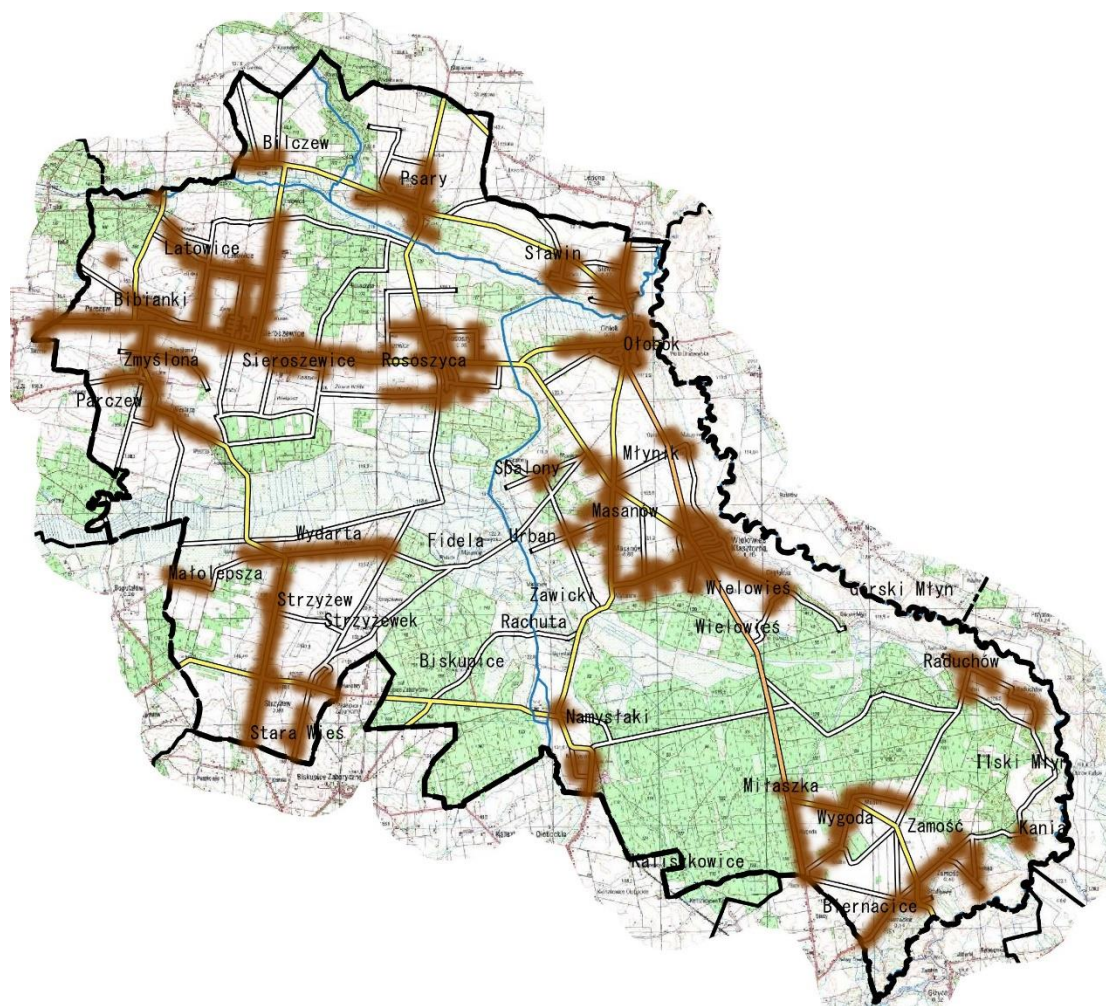
Tabela 10- Maksymalne zapotrzebowanie na nową zabudowę w perspektywie 20 lat
 Źródło: opracowanie własne

2. Oszacowanie chłonności terenów

W celu oszacowania chłonności przeanalizowano:

- obszary o wykształconej i zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej rozumianej, jako możliwość lokalizowania nowej zabudowy, wyrażonej w powierzchni użytkowej, w podziale na funkcje zabudowy – tereny A
- obszary położone na terenie gminy, przeznaczone w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż w punkcie powyżej, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażonej w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje – tereny B

Zgodnie z art. 10 ust. 5 pkt 2 i 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U.2021 poz. 741ze zm.) obliczono chłonność terenów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach gminy Sieroszewice. Określenie granic struktury funkcjonalno – przestrzennej nastąpiło w wyniku analizy dokumentu obowiązującego Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego. Do oszacowania chłonności wzięto pod uwagę również istniejące zainwestowanie.

obszary o wykształconej i zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej

Przy obliczaniu chłonności terenów położonych w gminie Sieroszewice w ramach obszaru o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej wzięto pod uwagę, że zwarta zabudowa, to

zgrupowanie nie mniej niż 5 budynków, za wyjątkiem budynków o funkcji wyłącznie gospodarczej, pomiędzy którymi największa odległość sąsiadujących ze sobą budynków nie przekracza 100 m. Natomiast jako obszar zwartej zabudowy przyjęto obwiednię prowadzoną w odległości 50 m od zewnętrznych krawędzi skrajnych budynków tworzących zwartą zabudowę lub po zewnętrznych granicach działek, na których położone są te budynki, jeśli ich odległość od tych granic jest mniejsza niż 50 m. Dodatkowo włączenie tych obszarów nie będzie się wiązało z koniecznością realizacji infrastruktury technicznej i komunikacyjnej

2.1. Oszacowanie chłonności terenów mieszkalnych

Poniżej przedstawione zostały obliczenia chłonności terenów mieszkaniowych

Powierzchnia terenów (ha) w mpzp	Powierzchnia zainwestowana	Powierzchnia do zainwestowania	Chłonność terenu ^a	Chłonność terenu po odjęciu terenów komunikacji ^b
1	2	3	4	5
A. Chłonność terenów mieszkaniowych na obszarach o wykształconej i zwartej strukturze				
321	166	155	78	62
B. Chłonność terenów mieszkaniowych według miejscowych planów poza terenami A				
485	242	243	194	146

a - dla terenów w planach miejscowych przyjęto współczynnik 0,8; dla terenów poza planami współczynnik wynosi 0,5

b - dla terenów w planach miejscowych przyjęto 25% terenów komunikacyjnych, natomiast na terenach poza planami ustalono 20% terenów komunikacyjnych

Tabela 4- Chłonność terenów pod zabudowę mieszkaniową

Chłonność powierzchni zabudowy mieszkaniowej (w ha)			
	Zabudowa dla terenów A		Zabudowa dla terenów B
	Zabudowa jednorodzinna	Zabudowa wielorodzinna	
Wskaźnik dla zabudowy mieszkaniowej ^a	0,95	0,05	x
Powierzchnia zabudowy w ha	58,9	3,1	146
Średnia pow. działki	500	1000	500
Liczba działek	1178	31	2920
Średnia pow. użyt. budynku ^b	118,0	1000	118,0
Chłonność pow. użytkowej	139,0	31,0	344,6
	170,0		
Suma:	514,6		

a - na podstawie własnych analiz wynikających z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

b - średnia pow. użytkowa dla powiatu pleszewskiego i województwa wielkopolskiego z BDL GUS; średnia pow. użytkowa budynku wielorodzinnego została przyjęta

Tabela 5- Chłonność powierzchni zabudowy mieszkaniowej w m² powierzchni użytkowej w podziale na zabudowę jedno- i wielorodzinną

2.2. Oszacowanie chłonności terenów przemysłowych

Poniżej przedstawione zostały obliczenia chłonności terenów przemysłowych, magazynowych wraz z ujęciem przestrzeni produkcyjno-usługowych.

Powierzchnia terenów (ha)	Powierzchnia zainwestowana	Powierzchnia do zainwestowania	Chłonność terenu po odjęciu terenów komunikacji ^a
1	2	3	4
A. Chłonność terenów przemysłowych na obszarach o wykształconej i zwartej strukturze			
37	3	34	27
B. Chłonność terenów przemysłowych według miejscowych planów poza terenami A			
121	54	67	60

a - dla terenów w planach miejscowych przyjęto 10% terenów komunikacyjnych, natomiast na terenach poza planami ustalono 20% terenów komunikacyjnych

Tabela 6- Chłonność terenów pod zabudowę przemysłową

2.3. Oszacowanie chłonności terenów usługowych

Poniżej przedstawione zostały obliczenia chłonności terenów usługowych.

Powierzchnia terenów (ha)	Powierzchnia zainwestowana	Powierzchnia do zainwestowania	Chłonność terenu po odjęciu terenów komunikacji ^a
1	2	3	4
A. Chłonność terenów usługowych na obszarach o wykształconej i zwartej strukturze			
36	10	26	22
B. Chłonność terenów usługowych według miejscowych planów poza terenami A			
62	11	51	43

a - dla terenów ustalono 15% terenów komunikacyjnych

Tabela 7- Chłonność terenów pod zabudowę usługową wg MPZP

2.4.Oszacowanie chłonności terenów - podsumowanie

Po uwzględnieniu powyższej analizy wyznaczono chłonność terenów z podziałem na funkcje zabudowy. Poniższa tabela przedstawia zestawienie chłonności terenów w powierzchni użytkowej.

Funkcja terenu	Powierzchnia terenów (ha)		Teren B		Tereny komunikacji	Teren A	Powierzchnia terenów w całej gminie
	zainwestowanych	mpzp	Pow. Terenów pod zabudowę (bez komunikacji) (ha)	Pow. użytkowa nowej zabudowy (m ²)		Pow. użytkowa nowej zabudowy (m ²)	
					1	2	
Mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługowa	167	331	182	25268	25%	108900	165359
Usługowa	48	83	35	175000 (wsp.int.0,5)	15%	23800	52550
Przemysłowa	103	163	60	240000 (wsp.int.0,4)	10%	144000	204000

Tabela 8- Zestawienie chłonności powierzchni użytkowej zabudowy w podziale na funkcje dla gminy Sieroszewice

3. Porównanie w skali gminy zapotrzebowania na nową zabudowę z podziałem na funkcję

Podstawowym założeniem niniejszego opracowania jest stwierdzenie potrzeby tworzenia nowych powierzchni użytkowej zabudowy w podziale na funkcję w granicach administracyjnych gminy Sieroszewice.

Poniższa tabela wskazuje różnicę maksymalnego zapotrzebowania na nową zabudowę w stosunku do oszacowanej chłonności terenów położonych w zwartych jednostkach strukturalno-przestrzennych oraz obszarów znajdujących się w MPZP poza granicami terenów o zwartej zabudowie.

Funkcja terenu	Chłonność terenów zabudowy w m ² powierzchni użytkowej	Maksymalne zapotrzebowanie na powierzchnie użytkową [m ²]	Różnica	Czy jest zapotrzebowanie nową zabudowę
1	2	3	4	5
Mieszkaniowa i mieszkaniowo-usługowa	229840	295434	-65594	TAK
Usługowa	73347	92364	-19017	TAK
Przemysłowa	213000	271523	-58523	TAK
RAZEM	516187	659321	-143134	TAK

Tabela 9 - Porównanie aktualnej chłonności terenów z maksymalnym zapotrzebowaniem na nową powierzchnię użytkową zabudowy w podziale na funkcje terenu

PODSUMOWANIE

Na podstawie powyższej tabeli jednoznacznie można stwierdzić iż na terenie gminy Sieroszewice chłonność terenu jest niewystarczająca w stosunku do maksymalnego zapotrzebowania, a co za tym idzie jest możliwe zwiększanie powierzchni użytkowej zabudowy istniejących terenów bez względu na ich docelową funkcję.

4. Finansowanie inwestycji związanych z infrastrukturą społeczną, techniczną i komunikacyjną

Działania gminy związane z nakładami i przychodami finansowymi przedstawione w Wieloletniej Prognozie Finansowej na lata 2019-2032 wykazują, że kondycja finansowa gminy pozwala na realizację wielu działań związanych z utrzymaniem pożądanego poziomu rozwoju. Jednocześnie gmina posiada pewne możliwości dostosowania polityki finansowej do aktualnych potrzeb występujących na jej obszarze. Możliwości finansowe gminy związane z realizacją nowej infrastruktury należy uznać za wystarczające w zakresie potrzeb opisanych w obowiązujących planach miejscowych. Należy przyjąć, że tereny wyznaczone w Studium jako nowe tereny inwestycji mieszkaniowych, usługowych czy przemysłowych nie skutkują w całości koniecznością realizowania zadań własnych gminy i zwiększania jej obciążeń finansowych. Można przypuszczać, że realizacja Studium odbywać się będzie etapowo, a plany miejscowe w sposób planowy będą uchwalane w ramach strategicznego działania gminy, nie powodując nadmiernych kolizji w budżecie i dodatkowych, ponadprzeciętnych wydatków. Do podstawowych źródeł finansowania należy zaliczyć:

- z własnych źródeł finansowania tj. budżetu gminy,
- ze środków własnych przedsiębiorstw działających w imieniu gminy,
- poprzez absorpcję środków zewnętrznych, tj. z funduszy strukturalnych UE,
- w ramach partnerstwa publiczno – prywatnego,
- dotacji, pożyczek, kredytów, obligacji komunalnych,
- innych środków zewnętrznych.

Na uwadze należy również mieć, iż plany miejscowe nie posiadają harmonogramu realizacji, a na terenie gminy wydawane są głównie decyzje o warunkach zabudowy, których kierunki zagospodarowania nie zawsze są zgodne z polityką przestrzenną gminy - należy odpowiednio reagować na obserwowane zjawiska demograficzne, wyprzedzając trendy i przygotowując prawo miejscowe dla nowych terenów.

Załącznik Nr 6 do uchwały Nr XXXIV/295/2022
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia 29 kwietnia 2022 r.
Zalacznik6.xml

Załącznik nr 7
do Uchwały Nr XXXIV/295/2022
Rady Gminy Sieroszewice
z dnia 29 kwietnia 2022 r.

rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag dotyczących projektu Studium
uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice

Przedmiotowy projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice został wyłożony do publicznego wglądu **w terminie od 15 lutego 2022 r. do 16 marca 2022 r.**

W dniu 3 marca 2022 r. o godz. 10:00 w Urzędzie Gminy Sieroszewice odbyła się dyskusja publiczna nad przyjętymi rozwiązaniami w projekcie Studium.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwagi były przyjmowane do dnia 06 kwietnia 2022 r.

W ustawowym terminie wniesiono 7 uwag na piśmie:

Na podstawie § 9 pkt 14 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. Nr 118, poz. 1233), **rozstrzygam, co następuje:**

- uwaga nr 1 (data wpływu: 30.03.2022 r.) dotyczy działki nr ew. 605/2 – obręb Rososzyca. Treść uwagi:

„Wnoszę uwagę do projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz zwracam się z prośbą o pozostawienie nieruchomości rolnej stanowiącą działkę nr 605/2 obręb Rososzyca gmina Sieroszewice o ogólnej powierzchni 11,14 ha jako nieruchomość rolna. Na nieruchomości rolnej w/w jestem dzierżawcą od Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa od 30.09.2018 r. Na tej nieruchomości rolnej uprawiam zboża, kukurydzę na kiszonkę i trawę sianą oraz pozyskiwana jest słoma, jak również wywożę tam obornik. Moje gospodarstwo prowadzi hodowlę bydła. Mam krowy mleczne produkuję mleko, mam hodowlę bydła opasowego i jałówek, W/w nieruchomość rolną jest mi bardzo potrzebna do pozyskiwania paszy dla bydła i zagospodarowania obornika. Proszę o pozytywne rozpatrzenie mojej uwagi.”

Sposób rozstrzygnięcia uwagi – nie uwzględniono.

Uzasadnienie:

W wyłożonym do publicznego wglądu projekcie Studium działka nr ew. 605/2 jest przeznaczona pod tereny aktywizacji gospodarczej.

Należy mieć na uwadze, iż w obowiązującym Studium przedmiotowa działka, jak i działki sąsiednie (dz. nr ew.: 607/1, 614/1, 616/1, 620/1 - obr. Rososzyca oraz dz. nr ew.: 102, 93/1, 99/1 – obr. Sieroszewice) są przeznaczone pod tereny aktywizacji gospodarczej. W toku prowadzonych prac nad projektem Studium względem

obowiązującego Studium tereny aktywizacji gospodarczej na ww. działkach **zostały zmniejszone** z terenów o powierzchni ok. 86,22 ha do terenów o powierzchni ok. 30,62 ha i wyznaczone od strony drogi publicznej. Ponad to na przedmiotowych terenach nie ma miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co aktualnie umożliwia prowadzenie działalności rolniczej.

Studium nie jest aktem prawa miejscowego. Jest to akt określający wieloletnie kierunki polityki przestrzennej gminy o dużym stopniu ogólności, które należy ewentualnie doprecyzować w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze, iż lokalizacja terenów z przeznaczeniem pod aktywizację gospodarczą jest nieodzowna dla zrównoważonego rozwoju gminy odmawia się uwzględnienia przedmiotowej uwagi i zmiany przeznaczenia w projekcie Studium z terenów przeznaczonych pod aktywizację gospodarczą na tereny rolnicze, przyjęte rozwiązanie uważa się za kompromisowe.

- uwaga nr 2 (data wpływu: 29.03.2022 r.) dotyczy działek nr ew. 607/1, 616/1 – obręb Rososzycza. Treść uwagi:

„Wnoszę uwagę do projektu studium uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice oraz zwracam się z prośbą o pozostawienie nieruchomości rolnej stanowiącej działki nr 607/1, 616/1 położonej w obrębie Rososzycza, gmina Sieroszewice o ogólnej powierzchni 9,65 ha jako nieruchomość rolną. Na tej nieruchomości jestem dzierżawcą od Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa od 10.12.2018 r. Prowadzona jest tam produkcja roślinna i pozyskiwana słoma. Moje gospodarstwo rolne prowadzi hodowlę trzody chlewnej i wyżej wymieniona nieruchomość jest niezbędna do uprawy zboża, pozyskiwania słomy i zagospodarowania obornika.”

Sposób rozstrzygnięcia uwagi – nie uwzględniono częściowo.

Uzasadnienie:

W wyłożonym projekcie Studium działka nr ew. 616/1 - obr. Rososzycza – jest przeznaczona pod tereny rolnicze, zatem uwaga jest bezzasadna.

W wyłożonym do publicznego wglądu projekcie Studium działka nr ew. 605/2 jest przeznaczona pod tereny aktywizacji gospodarczej.

Należy mieć na uwadze, iż w obowiązującym Studium przedmiotowa działka, jak i działki sąsiednie (dz. nr ew.: 605/2, 614/1, 620/1 - obr. Rososzycza oraz dz. nr ew.: 102, 93/1, 99/1 – obr. Sieroszewice) są przeznaczone pod tereny aktywizacji gospodarczej. W toku prowadzonych prac nad projektem Studium względem obowiązującego Studium tereny aktywizacji gospodarczej na ww. działkach **zostały zmniejszone** z terenów o powierzchni ok. 86,22 ha do terenów o powierzchni ok. 30,62 ha i wyznaczone od strony drogi publicznej. Ponad to na przedmiotowych terenach nie ma miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co aktualnie umożliwia prowadzenie działalności rolniczej.

Studium nie jest aktem prawa miejscowego. Jest to akt określający wieloletnie kierunki polityki przestrzennej gminy o dużym stopniu ogólności, które należy ewentualnie doprecyzować w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze, iż lokalizacja terenów z przeznaczeniem pod aktywizację gospodarczą jest nieodzowna dla zrównoważonego rozwoju gminy odmawia się

uwzględnienia przedmiotowej uwagi w przedmiocie działki nr ew. 607/1 i zmiany przeznaczenia w projekcie Studium z terenów przeznaczonych pod aktywizację gospodarczą na tereny rolnicze.

- uwaga nr 3 (data wpływu: 29.03.2022 r.) dotyczy działki nr ew. 93/1 – obręb Sieroszewice. Treść uwagi:

„Wnoszę uwagę do projektu studium uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego oraz zwracam się z prośbą o pozostawienie nieruchomości rolnej, stanowiącej działkę nr 93/1 obręb Sieroszewice, gmina Sieroszewice o ogólnej powierzchni 15, 67 ha jako nieruchomość rolna. Na nieruchomości rolnej wyżej wymienionej jestem dzierżawcą od Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa od 30.09.2018 r. Na nieruchomości rolnej prowadzona jest produkcja roślinna, pozyskiwana słoma i wywóz obornika. Moje gospodarstwo rolne prowadzi produkcję drobiarską i wyżej wymieniona nieruchomość rolna jest niezbędna do pozyskania słomy i zagospodarowania obornika.”

Sposób rozstrzygnięcia uwagi – nie uwzględniono.

Uzasadnienie:

W wyłożonym do publicznego wglądu projekcie Studium działka nr ew. 93/1 jest przeznaczona pod tereny aktywizacji gospodarczej.

Należy mieć na uwadze, iż w obowiązującym Studium przedmiotowa działka, jak i działki sąsiednie (dz. nr ew.: 605/2, 607/1, 614/1, 616/1, 620/1 - obr. Rososzycza oraz dz. nr ew.: 102, 99/1 – obr. Sieroszewice) są przeznaczone pod tereny aktywizacji gospodarczej. W toku prowadzonych prac nad projektem Studium względem obowiązującego Studium tereny aktywizacji gospodarczej na ww. działkach **zostały zmniejszone** z terenów o powierzchni ok. 86,22 ha do terenów o powierzchni ok. 30,62 ha i wyznaczone od strony drogi publicznej. Ponadto na przedmiotowych terenach nie ma miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, co aktualnie umożliwia prowadzenie działalności rolniczej.

Studium nie jest aktem prawa miejscowego. Jest to akt określający wieloletnie kierunki polityki przestrzennej gminy o dużym stopniu ogólności, które należy ewentualnie doprecyzować w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Mając na uwadze, iż lokalizacja terenów z przeznaczeniem pod aktywizację gospodarczą jest nieodzowna dla zrównoważonego rozwoju gminy odmawia się uwzględnienia przedmiotowej uwagi i zmiany przeznaczenia w projekcie Studium z terenów przeznaczonych pod aktywizację gospodarczą na tereny rolnicze.

- uwaga nr 4 (data wpływu: 06.04.2022 r.) dotyczy działki nr ew. 95/7 – obręb Psary. Treść uwagi:

„Zwracamy się z wnioskiem o zmianę zapisów w projekcie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice wraz z prognozą oddziaływania na środowisko, dotyczącej przeznaczenia działki 95/7 w obrębie 0008 Psary, jed. ewidencyjna 301707_2, przewidzianej na tereny infrastruktury technicznej gospodarka odpadami. Proponujemy aby teren ten, wykorzystać jako tereny

inwestycyjne, z możliwością potencjalnej lokalizacji odnawialnych źródeł energii. Uważamy, że takie zagospodarowanie tego terenu przyczyni się do rozwoju gminy i da możliwość pozyskania nowych inwestorów, a co za tym idzie wpływów dla gminy”

Sposób rozstrzygnięcia uwagi – nie uwzględniono.

Uzasadnienie:

Teren przeznaczony w Studium na tereny infrastruktury technicznej – gospodarka odpadami, wynika z faktu, iż na przedmiotowym terenie zlokalizowane jest istniejące składowisko odpadów, które podlega aktualnie rekultywacji – jest w fazie eksploatacyjnej.

Zgodnie z art. 123 Ustawy o odpadach (Dz.U.2022.699 t.j.) dzień zakończenia rekultywacji składowiska odpadów jest równocześnie dniem zamknięcia tego składowiska. Termin zakończenia rekultywacji sektora 1A oraz 1B składowiska odpadów, zgodnie z decyzją Marszałka Województwa Wielkopolskiego, określono na 31.10.2022 r. Następnie składowisko odpadów przejdzie w fazę poeksploatacyjną – okres 30 lat liczony od dnia zakończenia rekultywacji składowiska odpadów. Od momentu zamknięcia składowiska odpadów zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie składowisk odpadów (Dz. U. 2013 poz. 5233) przez 30 lat prowadzony jest monitoring w fazie poeksploatacyjnej.

W związku z powyższym ustalona w Studium funkcja wynika z przepisów odrębnych, musi być ona utrzymana do zakończenia okresu monitoringu trwającego 30 lat.

Odrzucenie uwagi uznaje się za zasadne.

- uwaga nr 5 (data wpływu: 06.04.2022 r.) dotyczy działki nr ew. 334 – obręb Psary.
Treść uwagi:

„Zgodnie z art. 11 pkt 8 oraz art. 18 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.), wnoszę uwagi do projektu studium oraz uwagi i wnioski do strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym prognozy oddziaływania na środowisko:

Teren działki nr 334 obręb 0008 adres Łąkowa nr 3, 63-405 Psary został oznaczony jako TEREN AKTYWIZACJI GOSPODARCZEJ W załączniku nr 4 projektu studium oraz w prognozach oddziaływania na środowisko.

TEREN AKTYWIZACJI GOSPODARCZEJ opisany jest w agendzie jako teren, na którym dopuszcza się POTENCJALNIE ISTOTNE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.

Działka nr 334 obręb 0008 adres Łąkowa nr 3, 63-405 Psary sąsiaduje bezpośrednio z budynkami mieszkalnymi w ścisłej zabudowie. Na ulicy Łąkowej powstają nowe budynki mieszkalne i planowanie na tej ulicy działalności gospodarczej mającej potencjalnie istotne oddziaływanie na środowisko nie może mieć miejsca ze względu na potencjalną uciążliwość dla człowieka.

Przeciwwskazaniem do planowania w tym miejscu terenów aktywizacji gospodarczej jest także bardzo mała odległość od GRANICY GŁÓWNYCH ZBIORNIKÓW WOD PODZIEMNYCH.

W poprzednim studium były to także tereny chronionego krajobrazu oraz od połowy ulicy Łąkowej tereny leśne i wypoczynkowe na których obecni inwestorzy planują (zgodnie z poprzednim studium) działalność rekreacyjną. „Ze względu na dużą atrakcyjność krajobrazową i klimatyczną terenu, jest to strefa potencjalnego rozwoju funkcji wypoczynkowej i rekreacyjnej” – jest to fragment studium Gminy Sieroszewice.

Tak drastyczna zmiana kierunków zagospodarowania przestrzennego może mieć w przyszłości wpływ na obniżenie wartości istniejących nieruchomości i generować roszczenia w stosunku do Gminy Sieroszewice. W związku z powyższym wnoszę o zmianę oznaczenia działki nr 334 obręb 0008 adres Łąkowa nr 3, 63-405 Psary z Ag (tereny aktywizacji gospodarczej) na M2 (tereny wielofunkcyjne)”

Sposób rozstrzygnięcia uwagi – nie uwzględniono.

Uzasadnienie:

W wyłożonym do publicznego wglądu projekcie Studium przedmiotowa działka jest przeznaczona pod tereny aktywizacji gospodarczej. Przy sporządzaniu Studium należy wziąć pod uwagę istniejące uwarunkowania i kreować kierunki rozwoju. W związku z faktem, iż na przedmiotowej działce prowadzona jest działalność produkcyjna ustalono przeznaczenie w kierunkach Studium pod tereny aktywizacji gospodarczej. Należy mieć jednak na uwadze, iż szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu określa się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, gdyż studium jest tylko opracowaniem ogólnym określającym kierunki rozwojów terenów. Na dzień dzisiejszy na ww. terenie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym fakt, iż w projekcie Studium na terenach aktywizacji gospodarczej dopuszcza się lokalizację inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie oznacza, iż na przedmiotowej działce może powstać taka inwestycja, bowiem proces inwestycyjny jest możliwy wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub uzyskaniu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, gdzie prowadzona jest również strategiczna ocena oddziaływania na środowisko oraz które precyzują jakie inwestycje i o jakich parametrach mogą powstać. Wobec powyższego nieuwzględnienie uwagi uznaje się za zasadne.

- uwaga nr 6 (data wpływu: 06.04.2022 r.) dotyczy działki nr ew. 334 – obręb Psary. Treść uwagi:

„Zgodnie z art. 11 pkt 8 oraz art. 18 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.), wnoszę uwagi do projektu studium oraz uwagi i wnioski do strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, w tym prognozy oddziaływania na środowisko:

Teren działki nr 334 obręb 0008 adres Łąkowa nr 3, 63-405 Psary został oznaczony jako TEREN AKTYWIZACJI GOSPODARCZEJ W załączniku nr 4 projektu studium oraz w prognozach oddziaływania na środowisko.

TEREN AKTYWIZACJI GOSPODARCZEJ opisany jest w agendzie jako teren, na którym dopuszcza się POTENCJALNIE ISTOTNE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.

Działka nr 334 obręb 0008 adres Łąkowa nr 3, 63-405 Psary sąsiaduje bezpośrednio z budynkami mieszkalnymi w ścisłej zabudowie. Na ulicy Łąkowej powstają nowe budynki mieszkalne i planowanie na tej ulicy działalności gospodarczej mającej potencjalnie istotne oddziaływanie na środowisko nie może mieć miejsca ze względu na potencjalną uciążliwość dla człowieka.

Przeciwwskazaniem do planowania w tym miejscu terenów aktywizacji gospodarczej jest także bardzo mała odległość od GRANICY GŁÓWNYCH ZBIORNIKÓW WOD PODZIEMNYCH.

W poprzednim studium były to także tereny chronionego krajobrazu oraz od połowy ulicy Łąkowej tereny leśne i wypoczynkowe na których obecni inwestorzy planują (zgodnie z poprzednim studium) działalność rekreacyjną. „Ze względu na dużą atrakcyjność krajobrazową i klimatyczną terenu, jest to strefa potencjalnego rozwoju funkcji wypoczynkowej i rekreacyjnej” – jest to fragment studium Gminy Sieroszewice.

Tak drastyczna zmiana kierunków zagospodarowania przestrzennego może mieć w przyszłości wpływ na obniżenie wartości istniejących nieruchomości i generować roszczenia w stosunku do Gminy Sieroszewice. W związku z powyższym wnoszę o zmianę oznaczenia działki nr 334 obręb 0008 adres Łąkowa nr 3, 63-405 Psary z Ag (tereny aktywizacji gospodarczej) na M2 (tereny wielofunkcyjne)”

Sposób rozstrzygnięcia uwagi – nie uwzględniono.

Uzasadnienie:

W wyłożonym do publicznego wglądu projekcie Studium przedmiotowa działka jest przeznaczona pod tereny aktywizacji gospodarczej. Przy sporządzaniu Studium należy wziąć pod uwagę istniejące uwarunkowania i kreować kierunki rozwoju. W związku z faktem, iż na przedmiotowej działce prowadzona jest działalność produkcyjna ustalono przeznaczenie w kierunkach Studium pod tereny aktywizacji gospodarczej. Należy mieć jednak na uwadze, iż szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu określa się w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, gdyż studium jest tylko opracowaniem ogólnym określającym kierunki rozwoju terenów. Na dzień dzisiejszy na ww. terenie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W związku z powyższym fakt, iż w projekcie Studium na terenach aktywizacji gospodarczej dopuszcza się lokalizację inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko nie oznacza, iż na przedmiotowej działce może powstać taka inwestycja, bowiem proces inwestycyjny jest możliwy wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub uzyskaniu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, gdzie prowadzona jest również strategiczna ocena oddziaływania na środowisko oraz które precyzują jakie inwestycje i o jakich parametrach mogą powstać. Wobec powyższego nieuwzględnienie uwagi uznaje się za zasadne.

- uwaga nr 7 (data wpływu: 06.04.2022 r.) dotyczy działek nr ew. 74/3, 339/1, 621 – obręb Psary. Treść uwagi:

„1) dla działki nr 301707_2.000.8.74/3 z terenu przeznaczonego do zalesienia na teren obsługi rolnictwa w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich. Prowadzę gospodarstwo rolne, więc działka ta jest niezbędnym elementem funkcjonowania i rozwoju gospodarstwa. Ponadto działka ta bezpośrednio przylega do działki o tym samym przeznaczeniu.

2) dla działek 301707_2.0008.339/1 oraz 301707_2.0008.621 z terenu rolniczego na teren wielofunkcyjny osadniczy. Powyższe działki będą stanowić element rozwoju gospodarstwa zgodnego z założeniami zawartymi w strategii Od pola do stołu, będącej częścią Europejskiego Zielonego Ładu.”

Sposób rozstrzygnięcia uwagi – nie uwzględniono.

Uzasadnienie:

Dla działki 301707_2.000.8.74/3 nie złożono wniosku o zmianę przeznaczenia w Studium w trakcie przeprowadzonej procedury sporządzania projektu Studium.

Ponadto uznaje się, iż wskazane w uwadze proponowane kierunki rozwoju są niezgodne z założeniami przedmiotowego opracowania, ponieważ na terenie działek sąsiednich (301707_2.0008.76, 301707_2.0008.74/2), na których zlokalizowany jest budynek inwentarski, wprowadzono już w projekcie Studium tereny RU – tereny obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodniczych oraz gospodarstwach leśnych i rybackich o łącznej powierzchni ok. 2,25 ha. Obszar ten stanowi rezerwę pod dalszą rozbudowę istniejącej zabudowy o funkcji hodowlanej, ponieważ aktualnie działki są zagospodarowane na obszarze ok. 0,7 ha. Wprowadzenie terenu RU w kierunkach studium na działce 301707_2.000.8.74/3 oznaczałoby zbliżenie się zabudową bezpośrednio do istniejących użytków leśnych. Uznaje się, iż byłoby to zbyt ryzykowne pod względem ingerencji w warunki biocenotyczne lasu, a także ochronę przeciwpożarową.

Dla działek 301707_2.0008.339/1 oraz 301707_2.0008.621 nie złożono wniosku o zmianę przeznaczenia w Studium w trakcie przeprowadzonej procedury sporządzania projektu Studium.

Ponadto uznaje się, iż wskazane w uwadze proponowane kierunki rozwoju są niezgodne z założeniami przedmiotowego opracowania, wedle którego tereny przeznaczone pod zabudowę wyznaczono w miejscach już rezerwowanych na te cele albo w nowych – uzbrojonych lub uzasadnionych ekonomicznie do uzbrojenia oraz dogodnie skomunikowanych. W ocenie organu przedmiotowe działki nie spełniają tych założeń.

Wobec powyższego nieuwzględnienie uwagi uznaje się za zasadne.

.....
Przewodniczący Rady Gminy Sieroszewice

UZASADNIENIE
DO UCHWAŁY NR XXXIV/295/2022
RADY GMINY SIEROSZEWICE
z dnia 29 kwietnia 2022 r.

w sprawie uchwalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice

Podstawą do podjęcia przez Wójta Gminy Sieroszewice prac nad sporządzeniem Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Sieroszewice jest uchwała Nr VII/81/2019 Rady Gminy Sieroszewice z dnia 25 czerwca 2019 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice. Założeniem podjęcia ww. Uchwały było sporządzenie nowego dokumentu planistycznego, który wyznaczać będzie aktualne kierunki polityki przestrzennej dla całego obszaru Gminy Sieroszewice.

Niniejszy dokument został opracowany na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503) oraz w oparciu o przepisy wykonawcze do ww. ustawy, jakim jest Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy z dnia 28 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 118, poz. 1233).

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną.

Ustalenia kierunków zagospodarowania przestrzennego zostały opracowane w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, a także uwzględniając dokumenty strategiczne i ponadlokalne oraz wnioski wynikające z analiz uwarunkowań przestrzennych, a także z wykonanych analiz demograficznych i bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę na terenie gminy. Na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, ustalono maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, w podziale na funkcje zabudowy. Ustalono, że maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, w związku z tym istnieje możliwość uzupełnienia bilansu terenów pod zabudowę o tereny wskazane do lokalizacji nowej zabudowy w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy.

Biorąc pod uwagę wyniki ww. analiz i bilansu wyznaczono tereny, dla których przyjęto możliwość zabudowy o danej funkcji. Z wykonanego bilansu wynikało, że możliwe jest powiększenie ponad obecnie przewidziane w planach miejscowych – obszarów inwestycyjnych – o funkcji mieszkaniowej i mieszkaniowo-usługowej, usługowej oraz produkcyjnej. Obszary te wyznaczono w miejscach już rezerwowanych na te cele albo w nowych – uzbrojonych lub uzasadnionych ekonomicznie do uzbrojenia, dogodnie skomunikowanych przypadkach.

W niniejszym Studium, zgodnie z art. 10 ust. 2a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustalono obszary, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 500 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu z wyłączeniem wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki oraz urządzeń innych niż wolnostojące. Granice projektowanych obszarów tożsame są z granicami stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu.

W Studium wyznaczono tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych na podstawie stanu istniejącego – istniejących elektrowni wiatrowych oraz terenów, które wyznaczone są pod te inwestycje w obowiązującym planie miejscowym i uzyskały pozwolenie na budowę. W zakresie oddziaływania elektrowni wiatrowych ustalono:

- o strefę bezpośredniego oddziaływania - strefa uciążliwości elektrowni wiatrowych – z zakazem lokalizowania nowej zabudowy z pomieszczeniami przeznaczonymi na stały lub czasowy pobyt ludzi, w celu spełnienia warunków wynikających z zachowania dopuszczalnych norm poziomu hałasu ustalonych w przepisach odrębnych oraz w celu zachowania innych zabezpieczeń dla ochrony środowiska,
- o oraz zasięg odległości od elektrowni wiatrowych zgodnie z Ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych, określony jako minimalna odległość elektrowni wiatrowych od budynków o funkcji mieszkalnej oraz mieszanej równej lub większej dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych.

Zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U.2021.724 t.j.) organy gminy - przy sporządzaniu oraz uchwalaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy uwzględniają odległości równej lub większej od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirlnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej). Ustalenia Studium uwzględniają te odległości.

Ustalenia Studium wprowadzają nowe oraz istniejące, bądź uwzględnione w obowiązujących planach miejscowych tereny wielofunkcyjne osadnicze oraz zabudowy zagrodowej, w miejscowościach znajdujących się w zasięgu tych odległości. Zgodnie z art. 15 ust. 8 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U.2021.724 t.j.) w ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dopuszcza się uchwalanie planów miejscowych przewidujących lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego sporządza się w oparciu o zgodność przewidywanych rozwiązań z ustaleniami Studium, a zatem wyznaczenie tych terenów nie jest sprzeczne z obowiązującymi przepisami.

Procedura sporządzenia Studium została przeprowadzona zgodnie z art. 11 Ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 503).

Fakt przystąpienia do opracowania Studium podano do publicznej wiadomości w formie ogłoszenia w prasie lokalnej oraz w formie obwieszczenia rozmieszczonego na terenie tut. gminy na tablicach ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej. Wnioski od osób fizycznych do zmiany studium w wyznaczonym terminie nie wpłynęły. Wnioski właściwych organów i instytucji po przeanalizowaniu zostały uwzględnione w zmianie studium.

Po wprowadzeniu zmian wynikających z uzyskanych opinii i uzgodnień, projekt Studium wraz z prognozą oddziaływania na środowisko został wyłożony do publicznego wglądu, po poprzednim ogłoszeniu i obwieszczeniu o tym fakcie (w lokalnej prasie, na tablicy ogłoszeń i w biuletynie informacji publicznej). Przeprowadzono wymagane prawem dyskusje publiczne.

Przedmiotowy projekt Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Sieroszewice został wyłożony do publicznego wglądu. Przebieg przeprowadzonego wyłożenia do publicznego wglądu oraz dyskusji publicznej opisują wykazy uwag oraz protokół z przeprowadzonej dyskusji.

Biorąc powyższe pod uwagę podjęcie uchwały jest uzasadnione.